

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

ЧОРНОГОЛОВИЙ РЕГОТУН, звісно, не знає, що 1 квітня — ДЕНЬ ПТАХІВ І ДЕНЬ СМІХУ

— А саме цього дня щороку незалежно від погоди, навіть якщо ще лежить сніг, чайка чорноголового реготуна (на знімку) відкладає перші яйця, — розповідає віце-президент Української екологічної академії наук, академік Нью-Йоркської академії наук Геннадій Молодан. — І відбувається це винятково з біологічних причин. На Азовському узбережжі, зокрема в регіональному ландшафтному парку “Меотида” у Донецькій області, птахи почуваються комфортно і захищено.

(Закінчення на 24-й стор.).

■ У НОМЕР

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА

Перемігши позавчора футболістів Данії (1:0), збірна України ще більше зміцнила своє становище лідера у другій відбірній групі чемпіонату світу-2006. Переможний м'яч забив Андрій Воронін (на фото).

Репортаж про матч Україна—Данія — на 24-й стор.

“Малий Майдан” у Сімферополі

Містечко з 30 великих наметів, назване пікетувальниками “Малий Майдан”, виросло на головній площі Сімферополя. Їх встановили кримські татари, що приїхали з Алушти й Партеніта. Вони виступають проти розпалювання національної ворожнечі й вимагають безплатного виділення земельних ділянок на Південнобережжі.

— Це спосіб привернути увагу уряду України до кримських проблем, — кажуть пікетувальники. Їх вразили образи щодо кримських татар, які постійно звучали під час наради керівництва автономії. Цілодобове пікетування 100 активістів триватиме до приїзду представників парламенту України. Кількість наметів учасники акції збільшать до 100. Їх також встановлять перед приміщенням парламенту автономії, повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.

Пам'ятник “Одеському читачу”

1 квітня в Одесі за традицією неробочий день. У місті, де придумали Гуморину, цього дня жартуватимуть, сміятимуться, посміхатимуться, кепкуватимуть і просто веселитимуться.

Окрасою нинішнього свята стане відкриття десятого за ліком пам'ятника у дворіку Літературного музею. Його називають пам'ятником “Одеському читачу”.

Гуморина порадує одеситів і гостей міста традиційним карнавалом Дерибасівською, гала-концертом саатириків і гумористів на стадіоні ЧМП, повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.

На знімку з архіву “ГУ”: Дюк. Але ракурс — не той.

Ціни встановили водії

У Миколаєві в 1,5—2 рази підвищено тариф на перевезення пасажирів у приватних автобусах середньої місткості (30—40 осіб). Тепер проїзд у старих “ПАЗиках” коштуватиме 50—60 копійок. Міська влада вважає підвищення цілком обґрунтованим, бо собівартість проїзду в цьому масовому виді транспорту вже становить близько 80 копійок. Різницю між ціною квитка і собівартістю перевезень нині компенсують за рахунок стоячих пасажирів. А водії “ПАЗиків” не стали чекати офіційного оголошення про нові тарифи і самовільно підвищили ціни, повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.

Про ветеранів не забувають

До 60-річчя Перемоги з обласного бюджету буде виділено майже півтора мільйона гривень на поліпшення медикаментозного обслуговування, 100-відсоткове забезпечення зубопротезуванням і слуховими апаратами ветеранів та інвалідів Великої Вітчизняної війни. 500 ветеранів зможуть поправити своє здоров'я в санаторіях краю, повідомляє наш власний кореспондент у Закарпатській області Іван ГУДЗОВАТИЙ.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Регіонам потрібні не тільки фінанси, а й права

Проблеми місцевого самоврядування вкрай потребують законодавчого врегулювання. Про це йшлося під час учорашньої чотирнадцятої сесії Запорізької обласної ради з участю Голови Верховної Ради Володимира Литвина та народних депутатів. Депутати розглянули звіт обласної державної адміністрації про виконання бюджету регіону за 2004 рік, хід виконання програми земельної реформи в області на 2001—2005 роки. А також питання про обрання делегатів на Всеукраїнські збори представників місцевого самоврядування, план роботи обласної ради на 2005 рік.

Загалом, як наголосив заступник голови державної адміністрації Олександр Сін, ситуація з приростом бюджету сприятлива, і оперував оптимістичними цифрами: доходи — майже 450 мільйонів гривень, видатки — 455 мільйонів. Заборгованість із заробітної плати — 28,3 млн. грн. З цієї причини бюджет недоотримав 920 тис. гривень.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ МІЖНАРОДНЕ ПОСЕРЕДНИЦТВО

Акаєв полетів, але обіцяв повернутися

Чи прийме Бішкек послуги Києва?

Київ і Тбілісі мають намір брати участь як посередники в процесі мирного врегулювання політичної кризи в Киргизстані. З цією метою вчора ранком до Бішкеку вилетіли міністри закордонних справ двох країн Борис Тарасюк і Саломе Зурабішвілі. Президенти України Віктор Ющенко і Грузії Михайло Саакашвілі під час нещодавнього візиту грузинського лідера до Києва закликали до мирного врегулювання конфлікту в Киргизстані, як це було в Києві і Тбілісі під час помаранчевої революції та “революції троянд”.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ ПЕРЕМОЖЦІ

“Червоними і чорними нитками...”

Фото Сергія НАЗАРКІНА

16 травня 1941 року в неї було весілля. А вже 22 червня 19-річна Євдокія пішла добровольцем на фронт військовою медсестрою

...Снаряд розірвався зовсім поруч, і вузьку ущелину, куди дівчина ледь встигла “пірнути”, повністю присипало землею. На щастя, це помітив один із бійців, який і відкопав її, буквально повернувши з того світу... Євдокія Савівна й сама врятувала життя не одному десятку воїнів. За мужність і героїзм її відзначено численними бойовими нагородами.

Нині вишивальниці, заслуженому майстру народної творчості України Євдокії Порвадовій уже за вісімдесят.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

“ЦВЯХ” ВИПУСКУ — Закон України про внесення змін до Закону України “Про Державний бюджет України на 2005 рік” та деяких інших законодавчих актів

стор. 4-23

За рішенням Конституційного Суду держслужбовцям і посадовцям місцевих рад забороняється вести передвиборну агітацію і в робочий, і у позаробочий час

Пропозиції стосовно створення Національного бюро розслідувань нагадують ідею зліпити сніговичка, заявив народний депутат Володимир СІВКОВИЧ

■ ВІЗИТИ

Чи відновиться шлях «з варяг у греки»?

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин з Головою Сейму Латвійської Республіки Інґрідою Удре під час огляду зали засідань Сейму Латвії.

Прийняття України до Європейського союзу буде вигідно не тільки для України, а й для Латвії, оскільки вона одержить близького союзника, зазначив Голова Верховної Ради Володимир Литвин на прес-конференції в Латвії. Водночас він уточнив: Україні не потрібний адвокат, щоб захищати свої права у процесі інтеграції в ЄС. Нам потрібні союзники, особливо серед країн, які нещодавно стали членами цієї організації.

Відповідаючи на запитання російських журналістів про надання російській мові статусу другої державної, Голова ВР сказав: такої необхідності немає. Він впевнений, що це надумана і політизована проблема. «Російській мові в Україні і так надана належне місце». Цю неіснуючу проблему порушують «від виборів до виборів», — наголосив він. І нагадав, як вона сплила на минулих парламентських і президентських виборах. Однак виборці її не підтримали.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Виведення контингенту узгодять з Багдадом

Виведення нашого контингенту з Іраку та участь українських підприємств у відбудові країни — такими були теми переговорів секретаря Ради національної безпеки й оборони України Петра Порошенка з владою Іраку і командуванням коаліції. За словами прес-секретаря глави РНБО Ірини Фріз, Петро Порошенко зустрівся з міністром планування і розвитку співробітництва Іраку Махді Аль Хафедхом, з віце-прем'єр-міністром Бархамом Салехом і командувачем багатонаціональних сил в Іраку генералом Джорджем Кейсі. Як передають «Українські Новини», до складу української делегації, увійшли генеральний директор «Укрспецекспорту» Сергій Бондарчук, голова Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки й оборони Георгій Крючков, представники Генштабу Збройних сил, Міністерства економіки.

■ ФОТОФАКТ

Акція біля секретаріату Президента України на підтримку колективу телеканалу НТН. Учасники вимагають «припинити політичне переслідування каналу».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

(Початок на 1-й стор.).

За січень—грудень надходження від податку на прибуток підприємств комунальної власності становлять 129 відсотків, плата за державну реєстрацію, крім плати за реєстрацію суб'єктів підприємницької діяльності, а також плата за ліцензії на право роздрібної торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами — 143 відсотки. Депутати подякували парламентаріям за фінансову підтримку будівництва мостів і соціальні законопроекти. Однак цих грошей, не раз наголошували промовці, замало. Скажімо, бюджетом на 2005 рік передбачено 80 мільйонів гривень, а потрібно — 250. Запорізький голова Євген Карташов звернувся до Голови ВР Володимира Литвина з проханням

сприяти у терміновому вирішенні цього питання. Крім того, оперативного розв'язання потребують і проблеми з виконання соціальних програм, зокрема медичних. А з 80 програм, які вкрай потрібні для регіону, грошей бракує навіть на десять.

Депутати обласної ради стурбовані тим, що бюджетом-2005 року, який прийняла Верховна Рада, пільги для підприємств «АвтоЗАЗ» і «Мотор-Січ» скасовано. Оскільки ці підприємства наповнюють бюджет регіону.

Народний депутат Людмила Супрун наголосила, що проблема не так у Бюджетному кодексі, як у тому, що не вистає фінансових ресурсів. До того ж відсутній постійний обмін думками і досвідом між депутатами ВР та представниками місцевого самоврядування.

Проте, переконані депутати, більшість проблем все-таки вдасться вирішити на квітневих Всеукраїнських зборах представників місцевого самоврядування.

Виступаючи на сесії облради, Голова Верховної Ради зазначив, що треба працювати на перспективу. Треба не говорити про відповідальність регіонів, а віддати цю відповідальність. Нині, переконаний глава парламенту, треба підготувати програму із вирішення проблем Запорізької області, серед яких — газифікація, забезпечення водою, підтоплення. А бюджет, який за словами Голови ВР, на превеликий жаль, не є документом-розвитком — це плата за передвиборні обіцянки.

Гор САМОЙЛЕНКО,
Наталія ЯРЕМЕНКО.

«Справа Георгія Гонгадзе»: правоохоронні органи повинні працювати без тиску і впливу

Було б символічно, якби до десятиріччя членства України у Раді Європи з нас було знято моніторинг. Про це заявив Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк під час переговорів з доповідачем ПАРЕ Сабіною Лойдхойсер-Шнарренбергер.

Як повідомила керівник прес-служби Вікторія Шведова, на початку зустрічі Адам Мартинюк зазначив, що Україні залишилося виконати кілька зобов'язань. Зокрема, ухвалити Кримінально-процесуальний кодекс, здійснити реформу прокуратури і завершити реорганізацію Департаменту з виконання покарань. Він висловив сподівання, що найближчим часом це буде зроблено.

Як пояснила після зустрічі Сабіна Лойдхойсер-Шнарренбергер, мета її візиту в Київ — проведення переговорів з представниками МВС, Генпрокуратури, Верховної Ради, після яких вона має написати звіт до Ради Європи з приводу того, як проводиться розслідування убивства журналіста Георгія Гонгадзе. Тому саме ця тема була в центрі уваги.

«Справа Гонгадзе», за словами Першого заступника Голови Верховної Ради України, «чотири роки тримає суспільство в напруженні» і навколо неї існує «багато політичних спе-

куляцій». «Напевно, попри нові підходи до її розкриття, сподіватися, що вона буде доведена до суду найближчим часом, важко», — вважає Адам Мартинюк. Він нагадав, що відсутня «остаточна експертиза» тіла журналіста. Адам Мартинюк також висловив сподівання, що ПАРЕ сприятиме об'єктивному розслідуванню справи.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ МІЖНАРОДНЕ ПОСЕРЕДНИЦТВО

Акаєв полетів, але обіцяв повернутися Чи прийме Бішкек послуги Києва?

(Початок на 1-й стор.).

Грузинський лідер особисто знайомий з Акаєвим, і на початку конфлікту він надіслав йому листа, запропонувавши особисте посередництво в переговорах з опозицією. На прес-конференції в Києві грузинський лідер покаржився на те, що відповідь Акаєва була груба і нечестна. Киргизький президент, який утік, називав керівників опозиції не інакше, як представниками криміналітету... «Ми не експорти революції», — підкреслив на прес-конференції Саакашвілі, нагадавши, що факти порушень на виборах у Киргизії зафіксовані міжнародними спостерігачами і «люди однаково реагують на несправедливість у всіх країнах».

Глави МЗС привезли до Киргизстану послання президентів Грузії та України. За словами глави українського зовнішньополітичного відомства, «суть цих пропозицій полягає в тому, щоб надати можливість Киргизстану і киргизькому народу скористатися

добрими послугами президентів». Міністри мають намір зустрітися з політичними лідерами країни, представниками неурядових організацій та ОБСЄ. «Наше завдання — з'ясувати ситуацію, наскільки киргизьке суспільство, опозиція готові прийняти цю місію», — сказав Борис Тарасюк.

Тим часом Аскар Акаєв заявив, що готовий добровільно скласти з себе президентські повноваження, якщо буде виконано низку його умов: зокрема, надання експрезиденту гарантій особистої безпеки і відновлення конституційного порядку в країні. Після цього він готовий «повернутися до Киргизстану і здійснити мирну конституційну передачу владних повноважень». Акаєв повідомив, що не визнає легітимності президентських виборів, запланованих на червень, і дотепер не одержував офіційних звертань с проханням піти у відставку.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

«Люди у всіх країнах однаково реагують на несправедливість»

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

Нова митно-тарифна політика уряду відкриває український ринок для інтервенції дешевого імпорту і ставить під удар вітчизняне виробництво

Вельмишановні Вікторе Андрійовичу, Юліє Володимирівно, Володимире Михайловичу!

Публічно апелювати до вас, керівників держави, нас змушують надзвичайні обставини, спричинені законодавчими ініціативами Кабінету Міністрів щодо суттєвого зниження ввізного мита на імпорту продовольчих товарів (групи 1-24 УКТ ЗЕД).

У разі ухвалення запропонованих урядом змін до Митного тарифу України, вітчизняні виробники сільськогосподарської продукції будуть поставлені на межу банкрутства, а сотні тисяч людей втратять роботу, що може остаточно зірвати і без того вибухонебезпечну ситуацію із зайнятістю на селі. До такого висновку дійшли учасники «круглого столу», скликаного за ініціативою депутатської фракції Народної партії. Учасники дискусії: народні депутати, представники владних інститутів, експерти, керівники сільськогосподарських та переробних підприємств, національних асоціацій виробників м'яса, молока, цукру, олій, овочів, фермери, — проаналізували ризики та ймовірні негативні наслідки для вітчизняного виробництва від запропонованого урядом зниження митних тарифів і напрацювали спільні пропозиції з мінімізації цих загроз. Рекомендації «круглого столу» з цих питань у вигляді конкретних поправок до законопроекту направляються Кабінету Міністрів та профільному Комітетові Верховної Ради.

Суть їх — у захисті вітчизняних товаровиробників та створенні прозорих правил гри на вітчизняному ринку продовольства як для українських виробників і переробників, так і для імпортерів.

При цьому ми жодним чином не ставимо під сумнів курс уряду на подолання тотального застосування контрабанди й корупції у сфері зовнішньоекономічних відносин. Без цього Україна не матиме європейської перспективи. Розуміємо, що входження України до Світової організації торгівлі й умови та зобов'язан-

ня, які при цьому повинна взяти на себе держава, також диктують необхідність серйозних трансформацій у митній політиці.

Сумнів викликає інше: спосіб, обраний владою для розв'язання цих проблем. Шабля, звісно, — не кращий засіб від головного болю. Чому ж тоді саме її воліють застосувати розробники нових митних тарифів, не переймаючись тим, чия голова відтинається?!

Аргументи на кшталт тих, що максимальне зниження митних бар'єрів аж до нульових ставок стимулюватиме імпортерів платити мито у державну казну, а не в приватні кишені хабарників на митниці, не витримує критики. Символічне мито, звичайно ж, імпортери платитимуть справніше, на перших порах, можливо, і в казні задзвенить більша копійка. Проте втрати від такої необачної політики будуть катастрофічними. В даному разі ми не ведемо мову про цитрусові, заморську фруктовою ігідну екзотику, прянощі чи іншу продукцію, яка в нас не виробляється. Йдеться про традиційну для України продукцію: хліб, м'ясо, молоко, овочі, різні продукти харчової промисловості. Наш сільський товаровиробник не може сьогодні конкурувати на рівних із західним, бо він самотужки встає з розрухи, не маючи ні дешевих кредитів, ні державних дотацій, ні інвестиційних ресурсів у новітні технології. Собівартість м'яса, молока, зернових, овочів, вирощених у наших умовах ризикованого землеробства, об'єктивно є і буде вищою від вартості аналогічної продукції, виробленої, скажімо, у США, Бразилії, Аргентині, де кліматичні умови значно сприятливіші, не кажучи про інші фактори.

Не слід забувати й того, що дотації в країнах Євросоюзу щонайменше в 11 разів вищі від наших. Окрім цього, Захід цілеспрямовано заохочує дотаціями експорт продовольства. Наприклад, за одну експортовану тонну вершкового масла ЄС доплачує 1385 євро, сиру — 800

євро і т. д. З огляду на це український ринок є надто привабливим для імпортерів. Фермери Німеччини, Франції, Голландії, Польщі, Угорщини тільки й чекають на відкриття митних кордонів України.

Досі на продовольчих прилавках ми мали 94 відсотки вітчизняної продукції тільки завдяки жорсткій протекціоністській політиці держави. Мито на ці товари було встановлено фактично на заборонному рівні. Коли «ніжки Буша» в Україну стало везти не вигідно, відродилась вітчизняна галузь птахівництва, яка демонструє серйозну динаміку розвитку. Тенденції зростання спостерігаються і в молочній галузі, серйозний поступ зроблено в переробній промисловості. Одним словом, аграрний сектор почав одужувати. То чи ж варто сьогодні підставляти селянина під новий удар, який може стати для нього смертельним?!

Адже це держава мусить захищати свого годувальника. Її святий обов'язок — дбати про продовольчу безпеку як найважливішу складову національної безпеки. Навряд чи доцільне і безпечне відкриття кордонів для різного роду трансгенних продуктів та відходів переробки, сумнівних за якістю, на які мито по суті знімається повністю. Це робиться в умовах, коли в нас нема ні мережі спеціалізованих лабораторій, ні фахівців, які б могли ефективно протидіяти надходженню у продаж небезпечних для здоров'я продуктів.

Альтернативою практиці заборонного мита, яке не відповідає стандартам СОТ, могла б стати система захисту вітчизняного ринку за допомогою так званого змішаного мита, яке практикується Євросоюзом. Відомо, як жорстко там захищають свій ринок навіть при незначних митних тарифах. Адже крім них в Європі застосовуються й інші механізми митного регулювання. До того ж тут діє система квотування імпортних поставок. Вона могла б бути цілком прийнятною і для України в частині регулювання ім-

*Президентові України В. Ющенку
Прем'єр-міністрові України Ю. Тимошенку
Голові Верховної Ради України В. Литвину*

портних поставок дефіцитних продуктів харчування. На користь цього свідчить і вітчизняний досвід з продажу квот на ввезення цукру-сирцю.

Учасники «круглого столу» пропонують урядові в першочерговому порядку оптимізувати митні тарифи на завезення новітніх технологій, обладнання для підприємств харчової і переробної промисловості, сільськогосподарських машин і механізмів, які не виробляються в Україні. Це стимулюватиме надходження інвестицій в АПК і сприятиме розв'язанню як економічних, так і соціальних проблем українського села.

Сподіваємось, що наші аргументи будуть почуті і враховані як урядом, так і парламентом України. А проголошене Президентом України Віктором Ющенком гасло про партнерство влади і бізнесу наповнюватиметься конкретним змістом.

*За дорученням учасників «круглого столу»:
К. ВАЩУК,
від народних депутатів України,
уповноважена парламентської фракції Народної партії;
В. БОНДАРЕНКО,
голова правління Національної асоціації молочників України «Укрмолпром»;
О. БОРОВИК,
голова Всеукраїнського союзу сільськогосподарських підприємств;
О. БАКУМЕНКО,
голова ради директорів «Союз птахівників України»;
О. ЗАЄЦЬ,
голова ради асоціації «Кристал»;
Л. ЗІНЧЕНКО,
генеральний директор асоціації «Укроліапром»;
С. МИРОНЕНКО,
генеральний директор ЗАТ «Укркондитер»;
В. ПОПОВ,
голова правління Національної асоціації виробників м'яса та м'ясопродуктів України «Укрм'ясо»;
С. СТОЯНОВ,
віце-президент Української зернової асоціації;
О. ТОМЛЯК,
директор асоціації «Теплиці України»;
В. ЧАГАРОВСЬКИЙ,
генеральний директор
Спілки молочних підприємств.*

САМОВРЯДУВАННЯ

Не потрібна варварська реконструкція

Мітингуючі представники шести громадських організацій перед міськрадою Алушти вже зібрали п'ять тисяч підписів жителів із вимогами зупинити незаконну забудову й безконтрольний продаж прибережної землі та паркових зон, не чинити підприємцям перепон у роботі. Людей обурює, зокрема, будівництво турбюро в центрі міста, задля чого «реконструюють» сквер. У парку вирубали піввікові дерева, які заважали спорудженню нічного клубу, а поряд на квітковій клумбі зводять магазин, підрубавши коріння велетенського гімалайського кедра.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

А фігуранти справи у бігах

Прокуратура Кіровоградської області усунула Вадима Волканова від виконання обов'язків заступника міського голови Кіровограда.

Таке рішення, за словами прес-секретаря прокурора області Наталії Алексєнко, прийнято у зв'язку із розслідуванням кримінальної справи, порушеної стосовно В. Волканова і заступника голови територіальної виборчої комісії № 100 у першому турі президентських виборів Анатолія Приліпка за ознаками злочинів, передбачених частиною 3 статті 157 (перешкоди виконанню виборчого права) та частини 2 статті 369 (дача хабара) Кримінального кодексу України. Постанову слідчого направлено для виконання міському голові Кіровограда Миколі Чигрину. Нагадаємо, щодо самих фігурантів справи прокуратурою області тиждень тому оголошено всеукраїнський розшук.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Батьку Тарасе, прости борги наші...

Міський голова Львова Любомир Буняк заявив на прес-конференції про критичну ситуацію, пов'язану із заблокуванням рахунків і арештом майна міської ради. За останній рік така ситуація повторюється уже втретє через невикрадену авторську винагороду авторам пам'ятника Тарасові Шевченкові — скульпторам братам Сухорським. Судова тяжба — багаторічна, вона переходить у спадок від одної команди керівників до іншої. В її основі — не захищене законом авторське право.

— Мені хотіли показати, хто господар у місті, хотіли зробити мене «ручним», — коментує ситуацію Любомир Буняк. Його заступник Василь Лозинський заявив, що суди неправомірно втручаються і в земельні питання, регулювання котрих — компетенція органів самоврядування.

Чому від конфлікту має потерпати вся громада? Не її майно треба було заарештовувати, а... пам'ятник Шевченкові. В емоційному пориві пролунала й така пропозиція.

Згаданий скандал — лише один із проявів кризи самоврядування в місті, яке напередодні свого 750-ліття забуло про те, що громада — «великий чоловік».

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

У КОМІТЕТАХ ВР

Щоб вибори відбулися з вибором

«Рік до парламентських виборів-2006: ключові проблеми виборчого закону». Таку тему під час «круглого столу» обговорили народні депутати, урядовці, представники ЦВК, вітчизняні та зарубіжні експерти, дипломати. Його організатори — Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування, Лабораторія законодавчих ініціатив, Інститут виборчого права та представництво Фонду Конрада Аденауера в Україні.

Основна увага була зосереджена на недоліках виборчого закону. Однак, як зазначив заступник голови профільного комітету Юрій Ключковський, проблема полягає не у виборчому законі, а в застосуванні законодавства. Щоправда, парламентарій погодився з тим, що Закон України «Про вибори народних депутатів України» (який набере чинності з 1 жовтня 2005 року) потребує істотного доопрацювання. Зокрема, в частині удосконалення процедури формування виборчих комісій, оскарження рішень, дій та бездіяльності, пов'язаних з виборами тощо. А нині, переконаний заступник голови комітету, треба вдосконалювати процедуру проведення виборів. Верховна Рада, на його переконання, має до липня ухвалити нову редакцію закону чи зміни до окремих положень.

З тим, що є певний негатив у законі, який ще не набрав чинності, погодився і заступник Голови ЦВК Микола Мельник. Він наголосив, що наступні парламентські вибори мають відбутися за будь-яких обставин. А головне — забезпечити тоді, щоб «вибори відбулися з вибором». Водночас М. Мельник спрогнозував посилення ролі судів на наступних парламентських виборах.

Цей час буде лакмусовим папірцем і для української демократії. Саме парламентські вибори 2006 року, переконаний представник Фонду Конрада Аденауера Ігор Плашків, мають засвідчити, що Україна безповоротно взяла курс на запровадження європейських стандартів.

Учасники «круглого столу» обговорили проблемні питання формування списків виборців та виборчих комісій, забезпечення рівних умов для кандидатів, прозорості фінансування виборів, встановлення відповідальності за виборчі порушення тощо.

ФОТОФАКТ

На Красній площі Чернігова 30 березня знову розбито наметове містечко. Протестуючі роздають перехожим листівки голови Чернігівської міської організації «Союз Демократів-Патріотів України (об'єднаних)» Віктора Медведчука, який висуває серйозні звинувачення новопризначеним посадовцям.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Чи ж варто підставляти селянина під новий удар, який може стати для нього смертельним?!

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2005 рік» та деяких інших законодавчих актів України»

І. Верховна Рада України постановляє внести зміни до таких законодавчих актів України:
1. Закон України «Про Державний бюджет України на 2005 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 7-8, ст. 162), викласти у такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ Про Державний бюджет України на 2005 рік

І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Установити доходи Державного бюджету України на 2005 рік у сумі 106.135.385,4 тис. гривень, у тому числі доходи загального фонду Державного бюджету України — у сумі 80.688.275 тис. гривень та доходи спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 25.447.110,4 тис. гривень, згідно з додатком № 1 до цього Закону.

Затвердити видатки Державного бюджету України на 2005 рік у сумі 114.080.879,8 тис. гривень, у тому числі видатки загального фонду Державного бюджету України — у сумі 88.501.452,1 тис. гривень та видатки спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 25.579.427,7 тис. гривень.

Затвердити на 2005 рік:
обсяги повернення кредитів до Державного бюджету України у сумі 2.503.263,1 тис. гривень, у тому числі повернення кредитів до загального фонду Державного бюджету України — у сумі 1.192.145,4 тис. гривень та повернення кредитів до спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 1.311.117,7 тис. гривень;

обсяги надання кредитів з Державного бюджету України у сумі 1.611.104,7 тис. гривень, у тому числі надання кредитів із загального фонду Державного бюджету України — у сумі 290.149,4 тис. гривень та надання кредитів із спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 1.320.955,3 тис. гривень.

Установити граничний розмір дефіциту Державного бюджету України на 2005 рік у сумі 7.053.336 тис. гривень, у тому числі граничний розмір дефіциту загального фонду Державного бюджету України — у сумі 6.911.181,1 тис. гривень та граничний розмір дефіциту спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 142.154,9 тис. гривень, згідно з додатком № 2 до цього Закону.

Установити оборотну касову готівку Державного бюджету України на 2005 рік у розмірі до двох відсотків видатків загального фонду Державного бюджету України, визначених цією статтею.

ІІ. ДОХОДИ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

Стаття 2. Установити, що до доходів загального фонду Державного бюджету України на 2005 рік належать:

1) податок з доходів фізичних осіб, що утримується з грошового забезпечення, грошових винагород та інших виплат, одержаних військовослужбовцями та особами рядового і начальницького складу (в тому числі відрядженими до органів виконавчої влади та інших цивільних установ) у зв'язку з виконанням обов'язків несення служби, за рахунок відповідних бюджетних асигнувань установ, що утримуються із державного бюджету, які є джерелом доходів цих осіб;

2) податок на прибуток підприємств (крім податку на прибуток підприємств комунальної власності та податкової заборгованості минулих років з податку на прибуток житлово-комунальних підприємств, підприємств Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» і паливно-енергетичного комплексу, яка є джерелом формування спеціального фонду державного бюджету за відповідними напрямками, визначеними у цьому Законі);

3) збір за спеціальне водокористування (крім податкової заборгованості минулих років житлово-комунальних підприємств, підприємств Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» і паливно-енергетичного комплексу із збору за спеціальне водокористування, яка є джерелом формування спеціального фонду державного бюджету за відповідними напрямками, визначеними у цьому Законі);

4) збір за спеціальне використання лісових ресурсів державного значення;

5) платежі за користування надрами загальнодержавного значення;

6) 25,45 відсотка збору за геологорозвідувальні роботи, виконані за рахунок Державного бюджету України;

7) суми податку на додану вартість, які підлягають зарахуванню до доходів Державного бюджету України (крім податкової заборгованості минулих років з податку на додану вартість житлово-комунальних підприємств, підприємств Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» і паливно-енергетичного комплексу, яка є джерелом формування спеціального фонду державного бюджету за відповідними напрямками, визначеними у цьому Законі, а також податкової заборгованості минулих років з податку на додану вартість підприємств, що постачають товари (роботи, послуги) закритому акціонерному товариству «ЗАЗ», яка задіяна у проведенні розрахунків по придбанню спецавтотранспорту, відповідно до статті 95 цього Закону);

8) акцизний збір з вироблених в Україні товарів (крім акцизного збору з вироблених в Україні товарів, що сплачуються платниками, які зареєстровані в Автономній Республіці Крим, 70 відсотків акцизного збору з вироблених в Україні нафтопродуктів і транспортних засобів);

9) акцизний збір з ввезених на територію України товарів (крім 70 відсотків акцизного збору з ввезених на територію України нафтопродуктів і транспортних засобів);

10) плата за ліцензії на певні види господарської діяльності (крім плати за ліцензії, що видаються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, виконавчими органами місцевих рад і місцевими органами виконавчої влади, та плати за ліцензії на право роздрібної торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами);

11) кошти, отримані за вчинення консульських дій на території України, та 90 відсотків коштів, отриманих за вчинення консульських дій за межами України, що установлено Кабінетом Міністрів України порядку;

12) ввізне мито (крім 70 відсотків ввізного мита з нафтопродуктів і транспортних засобів та шин до них);

13) рентна плата за нафту та природний газ, газовий конденсат, що видобуваються в Україні;

14) надходження від розміщення в установах банків тимчасово вільних бюджетних коштів, які обліковуються на рахунках Державного казначейства України;

15) державне мито в частині, що відповідно до закону зараховується до державного бюджету;

16) надходження від санкцій (штрафів, пені тощо), що застосовуються за рішеннями уповноважених посадових осіб Антимонопольного комітету України, інших органів виконавчої влади (крім адміністративних штрафів, що накладаються виконавчими

органами відповідних рад та утвореними ними в установленому порядку адміністративними комісіями), а також за рішеннями судів, прийнятими за зверненнями Державної автомобільної інспекції України; штрафних санкцій, отриманих внаслідок невиконання укладених розпорядником бюджетних коштів угод з суб'єктами господарювання на придбання товарів, робіт і послуг за рахунок коштів державного бюджету;

17) кошти від реалізації майна, конфіскованого за рішенням суду, скарбів, майна, одержаного державою в порядку спадкоємства чи дарування, безхазяйного майна, валютних цінностей, що пересилаються в міжнародних поштових відправленнях із порушенням норм актів Всесвітнього поштового союзу, невручених міжнародних та внутрішніх поштових відправлень, майна з обмеженням терміном зберігання, майна, вилученого для забезпечення сплати штрафів або з метою відшкодування належних державному бюджету платежів, знахідок, а також валютні цінності і грошові кошти, власники яких невідомі;

18) дивіденди (доход), нараховані на акції (частки, паї) господарських товариств, які є у державній власності. Національний акціонерний компанії «Нафтогаз України» до 1 квітня 2005 року забезпечити перерахування до загального фонду Державного бюджету України заборгованості по сплаті дивідендів, нарахованих на державну частку акцій за період роботи компанії у 2000 — 2002 роках, у сумі 102.000 тис. гривень;

19) 80 відсотків коштів, отриманих бюджетними установами та організаціями за здані у вигляді брухту і відходів золото, платину, метали платинової групи, дорогоцінне каміння, і 50 відсотків коштів, отриманих бюджетними установами та організаціями за здане у вигляді брухту і відходів срібло;

20) 20 відсотків надходжень до Державного спеціалізованого фонду фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України у міжнародних авіаційних організаціях;

21) 10 відсотків портового (адміністративного) збору;

22) відрахування від сум перевищення розрахункової величини фонду оплати праці на підприємствах-монополістах;

23) надходження від реалізації розброньованих матеріальних цінностей мобілізаційного резерву в обсягах, визначених у додатку № 1 до цього Закону по загальному фонду бюджету;

24) до розмежування земель державної та комунальної власності — 10 відсотків надходжень від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення, що перебувають у державній власності;

25) рентна плата за транзитне транспортування природного газу (крім заборгованості минулих років, яка спрямовується на розрахунки з погашення зобов'язань держави по знецінених грошових заощадженнях громадян в установах Ощадного банку колишнього СРСР та державних цінних паперах колишнього СРСР);

26) рентна плата за транспортування нафти та нафтопродуктів магістральними нафтопроводами та продуктопроводами;

27) рентна плата за транзитне транспортування аміаку;

28) 50 відсотків суми виконавчого збору, стягнутого державною виконавчою службою;

29) надходження від Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» в рахунок погашення заборгованості за Угодою між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про передачу з України до Російської Федерації важких бомбардувальників ТУ-160 та ТУ-95 МС, крилатих ракет повітряного базування великої дальності та обладнання (крім надходжень у рахунок погашення такої заборгованості у сумі 50.000 тис. гривень, які спрямовуються на закупівлю світлих нафтопродуктів);

30) плата за видачу, переоформлення, продовження терміну дії ліцензій на здійснення діяльності у сфері телекомунікацій та видачу копій і дублікатів таких ліцензій;

31) плата за виділення номерного ресурсу;

32) плата за видачу, переоформлення, продовження терміну дії ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України та видачу дублікатів таких ліцензій;

33) надходження коштів від реалізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки, іншого майна Збройних Сил України (крім надходжень, визначених статтею 101 цього Закону);

34) 50 відсотків плати за оренду майна (крім військового майна і майна Національної академії наук України та галузевих академій наук), що належить бюджетним установам, які утримуються за рахунок державного бюджету;

35) кошти, що надійдуть від рекламодавців алкогольних напоїв і тютюнових виробів;

36) частина прибутку (доходу) господарських організацій, що вилучається до бюджету, крім надходження коштів від Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» відповідно до статті 8 Закону України «Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 46, ст. 511);

37) плата за надані в оренду ставки, що знаходяться в басейнах річок загальнодержавного значення;

38) митні збори;

39) надходження коштів від продажу на аукціонах спеціальних дозволів (ліцензій) на користування надрами та збору за видачу таких дозволів;

40) надходження від секретаріату ООН за участь українського контингенту Збройних Сил України в миротворчих операціях;

41) кошти, що надійдуть від надання учасниками торгів забезпечення їх тендерної пропозиції, які не підлягають поверненню учасникам торгів в випадках, передбачених Законом України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 20, ст.148);

42) кошти, що надійдуть від учасника — переможця процедури закупівлі, під час укладання договору про закупівлю, забезпечення його виконання, які не підлягають поверненню учаснику — переможцю, відповідно до умов договору;

43) інші доходи, що підлягають зарахуванню до Державного бюджету України згідно із статтею 29 Бюджетного кодексу України.

Стаття 3. Установити, що суб'єкти господарювання, які здійснюють видобуток вуглеводневої сировини, а саме, природного газу (у тому числі нафтового (попутного) газу) та газового конденсату і нафти (у тому числі з родовищ із важковидобувними та виснаженими запасами, включаючи понад базовий) на підставі спеціальних дозволів (ліцензій) на право користування надрами, вносять у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, до Державного бюджету України:

рентну плату за природний газ (у тому числі і нафтовий (попутний) газ):

— у розмірі 30,6 гривні за 1.000 куб. метрів видобутого природного газу (у тому числі за базові і понад базові обсяги, видобуті з родовищ із важковидобувними і виснаженими запасами, а також за нафтовий (попутний) газ), крім обсягів природного газу (у тому числі і нафтового (попутного) газу), видобутих із морських родовищ та з покладів, що повністю залягають на глибині понад 5.000 метрів;

— у розмірі 10 гривень за 1.000 куб. метрів видобутого природного газу (у тому числі і нафтового (попутного) газу) з покладів, що повністю залягають на глибині понад 5.000 метрів;

— у розмірі 7,8 гривні за 1.000 куб. метрів видобутого природного газу (у тому числі і нафтового (попутного) газу) із морських родовищ;

рентну плату за нафту (у тому числі за базові і понад базові обсяги, видобуті з родовищ із важковидобувними і виснаженими запасами) — у розмірі 300 гривень за одну тунну видобутої нафти;

рентну плату за газовий конденсат — у розмірі 300 гривень за одну тунну видобутого газового конденсату.

Стаття 4. Установити, що у 2005 році продаж нафти і газового конденсату та вугілля власного видобутку підприємствами, частка держави у статутному фонді яких перевищує 50 відсотків, здійснюється виключно на аукціонах у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 5. Установити, що суб'єкти господарювання, які здійснюють транспортування трубопровідним транспортом територією України природного газу, нафти та аміаку, вносять до Державного бюджету України:

рентну плату за транзитне транспортування природного газу в розмірі 1,67 гривні за 1.000 куб. метрів газу на кожні 100 кілометрів відстані;

рентну плату за транспортування нафти і нафтопродуктів магістральними нафтопроводами та продуктопроводами в розмірі, еквівалентному 0,89 долара США за одну тунну нафти або нафтопродуктів, що транспортуються;

рентну плату за транзитне транспортування аміаку в розмірі, еквівалентному 1,0 долара США за одну тунну на кожні 100 кілометрів відстані.

Сплата зазначених платежів здійснюється щодавно (15, 25 числа поточного місяця, 5 числа наступного місяця) виходячи з обсягів природного газу, нафти, аміаку, що транспортуються територією України, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Рентна плата за транспортування нафти і нафтопродуктів магістральними нафтопроводами та продуктопроводами та рентна плата за транзитне транспортування аміаку сплачуються у національній валюті України за офіційним курсом гривні до долара США, встановленим Національним банком України на день, що передую дню сплати платежу.

Розрахунки з рентної плати за транзитне транспортування природного газу, аміаку через територію України та рентної плати за транспортування нафти магістральними нафтопроводами подаються до органів стягнення щомісячно до 20 числа місяця, наступного за звітним.

Сума рентної плати, яка була нарахована за звітний період і не була внесена в установленний термін (протягом 30 календарних днів, наступних за останнім календарним днем звітного (податкового) місяця), сплачується до Державного бюджету України із нарахуванням пені у порядку, встановленому Законом України «Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 10, ст.44).

Стаття 6. Установити, що суб'єкти господарювання, які здійснюють експорт:

природного газу у газоподібному стані, сплачують ставку вивізного (експортного) мита у розмірі 25 доларів США за 1.000 куб. метрів;

газу (крім природного) у газоподібному стані, сплачують ставку вивізного (експортного) мита у розмірі 25 доларів США за 1.000 куб. метрів;

природного газу у скрапленому стані, сплачують ставку вивізного (експортного) мита у розмірі 25 доларів США за 1 тунну; скраплених газів (крім природного), сплачують ставку вивізного (експортного) мита у розмірі 25 доларів США за 1 тунну, якщо більші розміри не встановлені міжнародними угодами, обов'язковими для України.

Стаття 7. Кабінету Міністрів України погасити у 2005 році частину заборгованості, визначену абзацом третім частини першої статті 1 Закону України «Про реструктуризацію боргових зобов'язань Кабінету Міністрів України перед Національним банком України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 31, ст.248; 2002 р., № 12-13, ст.92; 2003 р., № 10-11, ст.86; 2004 р., № 17-18, ст.250), у сумі 264.500 тис. гривень.

Установити, що Національний банк України у 2005 році вносить до Державного бюджету України перевищення кошторисних доходів над кошторисними видатками Національного банку України за 2004 рік, а також у повному обсязі кошти доходу за процентними облігаціями внутрішньої державної позики (далі — ПОВДП) 2000 року, що сплачуються Міністерством фінансів України у 2005 році, на загальну суму не менш як 1.209.497,1 тис. гривень. Ці кошти перераховуються до бюджету щомісяця рівними частинами одночасно із сплатою Міністерством фінансів України доходу за ПОВДП 2000 року, а у разі недонадходження відповідних коштів до Державного бюджету України — зараховуються у наступному місяці в рахунок сплати Міністерством фінансів України доходу за ПОВДП 2000 року.

Стаття 8. Органам державної податкової служби України: зараховувати належні до відшкодування суми податку на додану вартість платникам, яким відповідно до закону реструктуризовано заборгованість по цьому податку та інших реструктуризованих сумах податків, що належать державному бюджету, та/або надано відстрочку/розстрочку по сплаті цих податків у рахунок зменшення реструктуризованих та/або відстрочених (розстрочених) сум зазначених податків незалежно від визначеного законом терміну їх реструктуризації та/або відстрочки (розстрочки);

здійснювати відшкодування сум податку на додану вартість платнику податку, який має прострочено заборгованість перед державою за кредитом, залученим державою або під державні гарантії, позичкою та фінансовою допомогою на зворотній основі, наданими з державного бюджету (далі — позичальник), або заборгованість по розрахунках з позичальником, в тому числі за закуплену за рахунок такого кредиту сільськогосподарську техніку (далі — дебітор), в 2005 році виключно в рахунок погашення простроченої заборгованості позичальника перед державою за таким кредитом, позичкою, фінансовою допомогою на зворотній основі та в рахунок погашення заборгованості дебітора пе-

ред позичальником для подальшого спрямування відшкодованих сум в рахунок погашення простроченої заборгованості позичальника перед державою за цим кредитом.

Стаття 9. Установити, що у 2005 році:

у разі вивезення (експорту) товарів (робіт, послуг) за межі митної території України шляхом бартерних (товарообмінних) операцій сума податку на додану вартість, сплачена (нарахована) у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг), не відноситься на збільшення податкового кредиту, а включається до складу валових витрат виробництва (обігу) платника податку;

операції з ввезення природного газу на митну територію України звільняються від обкладання податком на додану вартість; операції з продажу ввезеного природного газу на митній території України, крім операцій з продажу такого газу для населення, бюджетних установ та інших споживачів, що не є платниками цього податку, оподатковуються за нульовою ставкою податку на додану вартість;

продаж спеціальних дозволів (ліцензій) на користування надрами здійснюється на аукціонах, порядок проведення яких встановлюється Кабінетом Міністрів України;

Кабінет Міністрів України може встановлювати мінімальну митну вартість, але не нижче індикативних цін, на окремі товари, що переміщуються через митний кордон України;

звільняються від оподаткування податком на додану вартість науково-дослідні і дослідницько-конструкторські роботи, які виконуються українськими підприємствами за рахунок кредитних коштів, залучених під гарантії Уряду України для фінансування міжнародного проекту «Циклон-4».

Стаття 10. Установити, що відрахування Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом», які здійснюються відповідно до статті 8 Закону України «Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 46, ст. 511), зараховуються до спеціального фонду Державного бюджету України за нормативом та у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 11. Відкритим акціонерним товариствам «Донбасенерго», «Дніпроенерго», «ДЕК «Центренерго», «Турбоатом», «Кримський содовий завод», «Енергопостачальна компанія «Закарпаттяобленерго»; Акціонерній енергетичній компанії «Київенерго» та іншим господарським товариствам, у статутному фондї яких є державна частка, забезпечити перерахування до загального фонду Державного бюджету України заборгованості по сплаті дивідендів, нарахованих на державну частку акцій за результатами фінансово-господарської діяльності у 1999 — 2003 роках.

Стаття 12. Установити, що джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України на 2005 рік у частині доходів є:

1) 70 відсотків акцизного збору з вироблених в Україні нафтопродуктів і транспортних засобів;

2) 70 відсотків акцизного збору з ввезених на територію України нафтопродуктів і транспортних засобів;

3) 10 відсотків коштів, отриманих за вчинення консульських дій за межами України;

4) 70 відсотків звійного мита з нафтопродуктів і транспортних засобів та шин до них;

5) надходження від збору у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на електричну та теплову енергію;

6) платежі, пов'язані з перебуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території України, відповідно до укладеної 28 травня 1997 року Угоди між Урядом України і Урядом Російської Федерації про взаємні розрахунки, пов'язані з підліом Чорноморського флоту та перебуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території України;

7) 50 відсотків суми виконавчого збору, стягнутого державною виконавчою службою;

8) надходження коштів від реалізації матеріальної частини виробів військового призначення та/або їх складових, що належать Національному космічному агентству України;

9) надходження коштів від реалізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки, іншого майна утворених відповідно до законів України військових формувань (крім Збройних Сил України) і правоохоронних органів;

10) збори на обов'язкове державне пенсійне страхування, що відповідно до закону сплачуються при здійсненні безготівкових операцій з купівлі-продажу валют, торгівлі ювелірними виробами із золота (крім обручок), платини і дорогоцінного каміння та при відчуженні легкових автомобілів, з операцій купівлі-продажу нерухомого майна, з надання послуг стільникового рухомого зв'язку (додаткові збори на виплату пенсій) у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

11) 80 відсотків надходжень до Державного спеціалізованого фонду фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України у міжнародних авіаційних організаціях;

12) 90 відсотків портового (адміністративного) збору;

13) надходження до страхового фонду безпеки авіації;

14) надходження від зборів за підготовку до державної реєстрації авторського права і договорів, які стосуються права автора на твір, та коштів, одержаних від продажу контрольних марок;

15) надходження від видачі сертифікатів на експортно-імпортні операції з наркотичними засобами, психотропними речовинами і прекурсорами;

16) власні надходження бюджетних установ (у тому числі наукових установ Національної академії наук України і галузевих академій наук України), які утримуються за рахунок коштів державного бюджету, в тому числі плата за оренду військового майна, майна Національної академії наук України і галузевих академій наук та 50 відсотків плати за оренду іншого майна, що належить бюджетним установам, які утримуються за рахунок коштів державного бюджету;

17) надходження від реалізації матеріальних цінностей державного резерву;

18) надходження від реалізації розброньованих матеріальних цінностей мобілізаційного резерву понад обсяги, визначені додатком № 1 до цього Закону по загальному фонду Державного бюджету України, які зараховуються до спеціального фонду Державного бюджету України щомісячно за фактом перевиконання помісячних обсягів цих надходжень загального фонду, установлених помісячним розписом доходів загального фонду Державного бюджету України на 2005 рік;

19) надходження від секретаріату ООН за участь українського контингенту органів внутрішніх справ України в миротворчих операціях;

20) надходження до Фонду України соціального захисту інвалідів;

21) 30 відсотків збору за забруднення навколишнього природного середовища;

22) 70 відсотків надходжень від збору за проведення гастрольних заходів;

23) 74,55 відсотка збору за геологорозвідувальні роботи, виконані за рахунок Державного бюджету України;

24) податкова заборгованість минулих років та нараховані суми податків, які виникли після проведення розрахунків згідно із статтею 39 цього Закону житлово-комунальних підприємств, Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» і підприємств паливно-енергетичного комплексу з податку на прибуток підприємств (крім підприємств комунальної власності), податку на додану вартість, збору за спеціальне водокористування та з

рентної плати за транзитне транспортування природного газу, яка спрямовується на розрахунки з погашення зобов'язань держави по знецінених грошових заощадженнях громадян в установах Ощадного банку колишнього СРСР та державних цінних паперах колишнього СРСР;

25) надходження від Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» в рахунок погашення заборгованості за Угодою між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про передачу з України до Російської Федерації важких бомбардувальників Ту-160 та Ту-95 МС, крилатих ракет повітряного базування великої дальності та обладнання у сумі 50.000 тис. гривень;

26) надходження від плати за оформлення посвідчення закордонного українця;

27) податкова заборгованість минулих років з податку на додану вартість підприємств, що постачають товари (роботи, послуги) закритому акціонерному товариству «ЗАЗ», яка задіяна у проведених розрахунків по придбанням спецавтотранспорту, відповідно до статті 95 цього Закону;

28) надходження від Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» від погашення заборгованості компанії перед цільовим галузевим фондом створення ядерно-паливного циклу в Україні за придбаний концентрат природного урану та поставлене йому на компенсаційній основі протягом 1994-1999 років ядерне паливо у сумі 120.000 тис. гривень;

29) частина виручки від реалізації природного газу у 2000 році, що отримувалась як плата за транзит природного газу через територію України;

30) платежі, пов'язані з виконанням Угоди між Урядом України і Урядом Російської Федерації про участь Російської Федерації в розвитку соціально-економічної сфери міста Севастополя та інших населених пунктів, в яких дислокуються військові формування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України;

31) надходження, визначені статтею 101 цього Закону;

32) надходження коштів від збору на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства;

33) надходження коштів від Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» відповідно до статті 8 Закону України «Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 46, ст. 511);

34) надходження збору у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на природний газ для споживачів усіх форм власності.

Стаття 13. Національній акціонерній компанії «Нафтогаз України» забезпечити перерахування до спеціального фонду Державного бюджету України частини виручки від реалізації природного газу у 2000 році, що отримувалась як плата за транзит природного газу через територію України, у розмірі 1.005.422 тис. гривень.

Установити, що сплата зазначеного платежу здійснюється рівними частками щомісячно протягом 2005 року. Порядок сплати цього платежу та контролю за його надходженням затверджується Кабінетом Міністрів України. На суму несвочасно внесених коштів нараховується пеня, яка сплачується до Державного бюджету України з розрахунку 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку України від сум недоплати, розрахованої за кожний день прострочення платежу, починаючи з наступного дня після настання строку платежу і по день сплати включно.

Стаття 14. Державному підприємству «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» забезпечити щомісячно рівними частинами протягом 2005 року перерахування до спеціального фонду бюджету 120.000 тис. гривень заборгованості перед цільовим галузевим фондом створення ядерно-паливного циклу в Україні за придбаний концентрат природного урану та поставлене йому на компенсаційній основі протягом 1994 — 1999 років ядерне паливо.

III. ДЕРЖАВНИЙ БОРГ ТА ФІНАНСУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

Стаття 15. Установити на 31 грудня 2005 року граничний розмір державного внутрішнього боргу України в сумі 18.256.787,8 тис. гривень та в сумі 1.133.911,9 тис. доларів США, граничний розмір державного зовнішнього боргу України — в сумі, еквівалентній 8.317.131,1 тис. доларів США.

Стаття 16. Установити, що державні внутрішні і зовнішні запозичення здійснюються в межах загального обсягу встановлених граничних розмірів державного внутрішнього боргу України та державного зовнішнього боргу України. У разі надходження коштів із внутрішніх (зовнішніх) джерел фінансування певного типу у неповному обсязі допускається зменшення (збільшення) надходжень коштів із зовнішніх (внутрішніх) джерел фінансування іншого типу з відповідним перевищенням граничного розміру державного зовнішнього (внутрішнього) боргу України за рахунок перевищення відповідних обсягів запозичень у межах затвердженого загального обсягу державного боргу з обов'язковим інформуванням Комітету Верховної Ради України з питань бюджету.

У разі змін залишків готівкових коштів, що впливає на рівень дефіциту, допускається збільшення або зменшення державних внутрішніх запозичень.

Стаття 17. Установити, що у 2005 році надання державних гарантій, гарантій Ради міністрів Автономної Республіки Крим та гарантій органів місцевого самоврядування (крім гарантій за кредитами, які надаються міжнародними фінансовими організаціями або на умовах співфінансування разом із міжнародними фінансовими організаціями, або залучаються українськими підприємствами для фінансування українсько-бразильського проекту створення космічного ракетного комплексу «Циклон-4», для здійснення заходів по операціях фінансового лізингу вітчизняної сільськогосподарської техніки та за іноземним кредитом, наданим Державній службі автомобільних доріг України для завершення проекту реконструкції автомобільної дороги Київ — Одеса з погашенням та обслуговуванням зазначеного кредиту за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті на розвиток мережі та утримання автомобільних доріг загального користування) не здійснюється.

Позичальники іноземних кредитів, щодо яких прийнято рішення про надання державних гарантій, при отриманні таких гарантій зобов'язані подати зустрічні, безвідзивні та безумовні гарантії банків, фінансові показники яких відповідають вимогам, визначеним Кабінетом Міністрів України за участю Національного банку України, або надати інше належне забезпечення та сплачують до Державного бюджету України плату за їх отримання у розмірі, встановленому Кабінетом Міністрів України (крім іноземного кредиту, наданого Державній службі автомобільних доріг України для завершення проекту реконструкції автомобільної дороги Київ — Одеса).

Стаття 18. Міністерство фінансів України має право від імені України брати зобов'язання, пов'язані із здійсненням запозичень, у тому числі щодо відмови від суверенного імунітету в можливих судових справах, пов'язаних із поверненням позик та звільненням платіжів згідно з угодами від будь-яких комісій, податків та інших обов'язкових платежів, протягом часу дії зобов'язання з повернення запозичених коштів.

Стаття 19. У разі виконання державою гарантійних зобов'язань перед іноземними кредиторами шляхом здійснення платежів за рахунок коштів Державного бюджету України або шляхом укладання з такими кредиторами договорів про реструктуруван-

ня сум, повернення яких гарантовано Україною, у юридичних осіб, зобов'язання яких гарантовані, виникає прострочена заборгованість перед державою за кредитами, залученими під державні гарантії, в обсязі фактичних витрат державного бюджету і таких реструктурованих сум.

Стаття 20. Надати право Міністерству фінансів України здійснювати операції з державним боргом України з метою економії бюджетних коштів, включаючи операції щодо обміну, випуску та викупу державних боргових зобов'язань, при дотриманні граничного розміру державного боргу на кінець року.

Стаття 21. Надати Міністерству фінансів України право здійснювати в 2005 році на відкритих аукціонах продаж права вимоги за простроченою більше ніж три роки заборгованістю перед державою за кредитами, залученими державою або під державні гарантії, бюджетними позичками та фінансовою допомогою на зворотній основі шляхом оформлення цієї заборгованості простими векселями на ім'я Міністерства фінансів України. Векселі видаються у валюті кредиту, бюджетної позички та фінансової допомоги на зворотній основі, за якими юридичні особи-резиденти мають заборгованість перед державою.

При цьому дозволяється зниження початкової ціни продажу цих векселів до 50 відсотків їх номінальної суми. Сума пені, яка нарахована внаслідок невиконання позичальником зобов'язань за кредитом та/або бюджетною позичкою, фінансовою допомогою на зворотній основі, на оформлену векселями суму заборгованості списується.

Міністерство фінансів України здійснює продаж таких векселів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

Стаття 22. Установити, що до надходжень фінансування загального фонду Державного бюджету України на 2005 рік належать:

1) надходження в результаті здійснення державних внутрішніх та державних зовнішніх запозичень;

2) 99 відсотків коштів, одержаних від приватизації державного майна та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації та кредитуванням підприємств, з урахуванням пунктів 2 — 4 статті 23 цього Закону;

3) повернення коштів з депозитів або пред'явлення цінних паперів, що використовуються для управління ліквідністю.

Стаття 23. Установити, що джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України на 2005 рік у частині фінансування є:

1) позики, що залучаються державою від міжнародних та іноземних організацій з метою їх подальшого рекредитування або надання трансфертів для впровадження проектів розвитку;

2) 1 відсоток коштів, одержаних від приватизації державного майна та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації та кредитуванням підприємств, але не більше 49.997,6 тис. гривень, з урахуванням пунктів 3 і 4 цієї статті;

3) кошти, що надійдуть від приватизації об'єктів незавершеного будівництва, що споруджувалися відповідно до Чорнобильської будівельної програми;

4) кошти, що надійдуть внаслідок продажу Фондом державного майна України на відкритих аукціонах акцій відкритих акціонерних товариств за переліком, визначеним Кабінетом Міністрів України, для ліквідації наслідків аварії на очисних спорудах міста Харкова.

Стаття 24. Визнати в 2005 році органи державної податкової служби України органом стягнення простроченої заборгованості за кредитами, залученими державою або під державні гарантії, та бюджетними позичками.

Дозволити Міністерству фінансів України залучати в 2005 році юридичних осіб для представництва органів державної влади в судах у справах, пов'язаних із стягненням простроченої заборгованості перед державою за кредитами, залученими державою або під державні гарантії, та бюджетними позичками, у тому числі в процесі банкрутства, стосовно стягнення якої органам податкової служби було відмовлено, із спрямуванням на оплату таких послуг юридичних осіб коштів у розмірі до п'яти відсотків від фактичних надходжень до державного бюджету внаслідок забезпечення цими особами від імені органів державної влади здійснення зазначеного стягнення.

Стаття 25. Установити, що кошти, отримані згідно з пунктом 6 статті 12 цього Закону, спрямовуються на погашення державного боргу України перед Російською Федерацією відповідно до укладеної міжурадової угоди.

Стаття 26. Фонду державного майна України забезпечити в 2005 році надходження до Державного бюджету України коштів, отриманих від приватизації державного майна, відповідно до пункту 2 статті 22, пунктів 2 — 4 статті 23 цього Закону, у сумі не менш як 6.985.309,7 тис. гривень.

IV. ВИДАТКИ ТА КРЕДИТУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

Стаття 27. Затвердити бюджетні призначення головним розпорядникам коштів Державного бюджету України на 2005 рік у розрізі відповідальних виконавців за бюджетними програмами згідно з додатками № 3 і № 4 до цього Закону.

У процесі виконання державного бюджету у виняткових випадках за обґрунтованим поданням головного розпорядника коштів державного бюджету Міністерство фінансів України здійснює перерозподіл витратів за бюджетною програмою в розрізі економічної класифікації в межах загального обсягу його бюджетних призначень окремо по загальному та спеціальному фондах державного бюджету, а перерозподіл бюджетних призначень за бюджетними програмами у межах загального обсягу головного розпорядника коштів державного бюджету окремо по загальному та спеціальному фондах здійснюється лише за погодженням із Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

Передача бюджетних призначень, передбачена частиною шостою статті 23 Бюджетного кодексу України, перерозподіл бюджетних призначень на пенсійне забезпечення військослужбовців та осіб начальницького і рядового складу між головними розпорядниками коштів державного бюджету та бюджетних призначень на централізовані заходи і програми між адміністративно-територіальними одиницями здійснюється за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету у порядку, визначеному Міністерством фінансів України.

Забороняється збільшення бюджетних призначень по загальному та спеціальному фондах Державного бюджету України на: оплату праці працівників бюджетних установ за рахунок зменшення інших витратків;

витатки розвитку за рахунок зменшення бюджетних призначень на витатки споживання;

витатки за бюджетними програмами, пов'язаними з функціонуванням органів державної влади, за рахунок зменшення інших витратків.

Порядок використання коштів державного бюджету, які виділяються на часткову компенсацію вартості складної сільськогосподарської техніки вітчизняного виробництва, здійснення фінансової підтримки підприємств агропромислового комплексу через механізм здешевлення коротко- та довготермінових кредитів, здешевлення кредитів на здійснення природоохоронних заходів, на ремонт сільськогосподарської техніки та обладнання для агропромислового комплексу, що вилучені з фінансового лізингу у лізингоотримувачів, визнаних банкрутами або таких, що порушили договір лізингу, інші бюджетні програми (крім програм, пов'язаних з функціонуванням бюджетних установ), визначається Кабінетом Міністрів України.

Установити, що затверджені у Державному бюджеті України видатки на реалізацію завдань та заходів Загальнодержавної програми реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2004 — 2010 роки по Державному комітету України з питань житлово-комунального господарства проводяться ним у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Розподіл коштів за бюджетною програмою «Підтримка розвитку державних історико-культурних заповідників та територій і об'єктів природно-заповідного фонду України» (код 3511310) здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 28. Установити, що у 2005 році норми законодавства щодо виготовлення документів про освіту реалізуються в розмірах і порядку, визначених Кабінетом Міністрів України, в межах видатків, врахованих у розрахунках до Державного бюджету України та місцевих бюджетів на 2005 рік.

Стаття 29. Кабінету Міністрів України розробити та затвердити порядок виплати культурно-освітнім працівникам музеїв і бібліотек доплати за вислугу років, грошової винагороди за сумлінну працю, зразкове виконання трудових обов'язків і матеріальної допомоги для вирішення соціально-побутових питань відповідно до норм, передбачених абзацами восьмим та дев'ятим частини другої статті 28 Закону України «Про музеї та музейну справу» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 25, ст.191; 1999 р., № 28, ст.231; 2001 р., № 2-3, ст.10; 2002 р., № 12-13, ст.92; 2003 р., № 10-11, ст.86; 2004 р., № 17-18, ст.250), частиною п'ятою статті 30 Закону України «Про бібліотеки та бібліотечну справу» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 23, ст.177; 2001 р., № 2-3, ст.10; 2002 р., № 12-13, ст.92; 2003 р., № 10-11, ст.86; 2004 р., № 17-18, ст.250).

Стаття 30. Розпорядникам коштів державного бюджету (далі —розпорядникам) при виконанні бюджету забезпечити у повному обсязі проведення розрахунків за електричну енергію, теплову енергію, водопостачання, водовідведення, природний газ та послуги зв'язку, які споживаються бюджетними установами, не допускаючи будь-якої простроченої заборгованості по оплаті вищезазначених товарів та послуг. Розпорядникам забезпечити укладання угод по кожному виду енергоносіїв у межах встановлених відповідним головним розпорядником обґрунтованих лімітів споживання.

Стаття 31. Перелік об'єктів будівництва, реконструкції автомобільних доріг державного значення затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 32. Державне казначейство України здійснює платежі за дорученнями розпорядників коштів державного бюджету виключно за наявності затверджених в установленому порядку паспортів бюджетних програм.

Стаття 33. Видатки, пов'язані з утриманням працівників закордонних дипломатичних установ України, незалежно від їх відомчої підпорядкованості, крім військових аташе, проводяться виключно через Міністерство закордонних справ України.

Стаття 34. Установити, що у 2005 році виплата щорічної разової допомоги відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст.425; 2000 р., № 14-15-16, ст.121; 2001 р., № 2-3, ст.10; 2002 р., № 12-13, ст. 92; 2003 р., № 10-11, ст.86; 2004 р., № 17-18, ст.250) здійснюється у таких розмірах: інвалідам війни I групи — 400 гривень, інвалідам війни II групи — 330 гривень, інвалідам війни III групи — 270 гривень, учасникам бойових дій — 250 гривень, особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, — 400 гривень, членам сімей загиблих та дружинам (чоловікам) померлих учасників бойових дій і учасників війни, визнаних за життя інвалідами, — 130 гривень, учасникам війни — 50 гривень.

Стаття 35. Установити, що у 2005 році вступ до міжнародних організацій і приєднання до міжнародних угод, умови членства в яких передбачають сплату внесків або здійснення будь-яких інших виплат за рахунок коштів державного бюджету, здійснюються за рішенням Кабінету Міністрів України виходячи з відповідних обсягів, визначених на цю мету у додатку № 3 до цього Закону, у порядку, визначеному Законом України «Про міжнародні договори України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 50, ст.540).

Стаття 36. Затвердити такий перелік захищених статей видатків загального фонду Державного бюджету України на 2005 рік за економічною структурою видатків: оплата праці працівників бюджетних установ (код 1110); нарахування на заробітну плату (код 1120); придбання медикаментів та перев'язувальних матеріалів (код 1132); забезпечення продуктами харчування (код 1133); виплата процентів за державним боргом (код 1200); трансферти населенню (код 1340); трансферти місцевим бюджетам (код 1320).

Визначити захищеними видатками Державного бюджету України на 2005 рік видатки на будівництво (придбання) житла для військовослужбовців, реформування та розвиток Збройних Сил України, розвбудову діяльність, забезпечення живучості та вибухопожебезпеки арсеналів, баз і складів озброєння, ракет і боеприпасів Збройних Сил України, утилізацію звичайних видів боеприпасів, непридатних для подальшого зберігання та використання, забезпечення інвалідів протезно-ортопедичними виробами, засобами пересування та реабілітації, а також видатки на підготовку кадрів вищими навчальними закладами I-IV рівнів акредитації, фундаментальні і прикладні дослідження та дослідно-конструкторські роботи.

Стаття 37. Установити, що виконання рішення, яке прийнято органом державної влади, що відповідно до закону має право на його застосування, про стягнення коштів з рахунків, на яких обліковуються кошти державного бюджету, здійснюється Державним казначейством України за попереднім інформуванням Міністерства фінансів України.

Рішення про стягнення коштів з рахунків, на яких обліковуються кошти державного бюджету, передаються до Державного казначейства України.

Безспірне списання коштів з рахунку державного бюджету здійснюється виключно органами Державного казначейства України за черговістю надходження рішень за рахунок і в межах відповідних бюджетних асигнувань.

Установити, що відшкодування відповідно до закону шкоди, завданої громадянинові незаконними діями органів дізнання, досудового слідства, прокуратури, а також судів, у 2005 році за приписом Державної виконавчої служби України здійснюється в межах бюджетних призначень, затверджених у Державному бюджеті України на цю мету, в такому порядку:

Державне казначейство України у терміни, визначені у приписі, списує у безспірному порядку на користь зазначеної фізичної особи встановлену до відшкодування суму коштів з єдиного казначейського рахунку Державного бюджету України;

відшкодовані суми обліковуються Державним казначейством України та відображаються у звітності про виконання державного бюджету;

у разі потреби у таких видатках понад обсяг бюджетних призначень в установленому законодавством порядку подаються відповідні пропозиції щодо виділення коштів з резервного фонду державного бюджету або внесення змін до закону про Державний бюджет України.

Списання коштів з бюджету за рішеннями судів щодо відшкодування вартості конфіскованого та безхазайного майна, що пе-

рейшло у власність держави, здійснюється у розмірах сум коштів, що надійшли до бюджету від реалізації цього майна.

Списання коштів за відповідним рішенням на користь працівників, військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу бюджетної установи, які мають право на безоплатне або пільгове матеріальне і побутове забезпечення, здійснюється Державним казначейством України з єдиного казначейського рахунку за рахунок і в межах бюджетних асигнувань, встановлених на утримання цієї установи.

Списання коштів за відповідним рішенням на користь працівників установ системи освіти по виплатах, передбачених абзацами восьмим — десятим частини першої статті 57 Закону України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 21, ст.84; 2001 р., № 2-3, ст.10; 2002 р., № 12-13, ст.92), здійснюється Державним казначейством України з єдиного казначейського рахунку за рахунок і в межах відповідних бюджетних призначень.

Кошти, відшкодовані державою з Державного бюджету України згідно з цією статтею, вважаються збитками Державного бюджету України. Позивачем у справах про відшкодування збитків, завданих Державному бюджету України, згідно з цією статтею, виступають органи прокуратури за поданням відповідних матеріалів органами Державного казначейства України.

Органи Державного казначейства України виконують рішення, які прийняті органами державної влади, про списання коштів з рахунків розпорядників бюджетних коштів лише у разі наявності в обліку органів Державного казначейства України відповідних бюджетних зобов'язань.

Цей порядок поширюється на місцеві бюджети.

Стаття 38. Установити, що в 2005 році рівноцінна та повна компенсація втрат доходів військовослужбовців та осіб рядового і начальницького складу (в тому числі відраджених до органів виконавчої влади та інших цивільних установ), пов'язаних із оподаткуванням грошового забезпечення, грошових винагород та інших виплат, одержуваних ними у зв'язку з виконанням обов'язків несення служби, відповідно до вимог пункту 22.7 статті 22 Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 37, ст.308), здійснюється установами (організаціями, підприємствами), що утримують військовослужбовців та осіб рядового і начальницького складу, за рахунок відповідних коштів, які є джерелом доходів цих осіб, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 39. Установити, що у 2005 році розрахунки з погашення зобов'язань держави по знецінених грошових заощадженнях громадян в установах Ощадного банку колишнього СРСР та державних цінних паперів колишнього СРСР здійснюються за рахунок відповідної субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам шляхом погашення заборгованості таких громадян, що утворилася станом на 1 вересня 2004 року, за спожиті електричну і теплову енергію, природний газ, тверде паливо, послуги водопостачання і водовідведення, квартиру плату, в рахунок податкового боргу минулих років, у тому числі розстроченого, підприємств (структурних підрозділів підприємств) житлово-комунального господарства, паливно-енергетичного комплексу та інших підприємств, що надають ці послуги, за видами податків, визначеними у пункті 24 статті 12 цього Закону, та за рахунок частини виручки від реалізації природного газу у 2000 році, що отримувалася як плата за транзит природного газу через територію України, в обсязі 6.000.000 тис. гривень по сплаті податків і зборів (обов'язкових платежів) до Державного бюджету України, а також пені, штрафних санкцій, нарахованих у зв'язку з порушенням податкового законодавства, повернення бюджетних позичок та кредитів, наданих під гарантію Кабінету Міністрів України, в тому числі шляхом переводу боргу, та додаткових податкових зобов'язань підприємств, які виникають в результаті виконання цієї статті.

Зазначені розрахунки проводяться територіальними органами Державного казначейства України, які відкривають усім учасникам спеціальні рахунки.

Кабінету Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету встановити порядок проведення таких розрахунків та розподілу зазначеної субвенції в розрізі місцевих бюджетів.

Стаття 40. Визначити обсяг коштів, які спрямовуються у 2005 році на реалізацію Закону України «Про реструктуризацію заборгованості з виплат, передбачених статтею 57 Закону України «Про освіту» педагогічним, науково-педагогічним та іншим категоріям працівників навчальних закладів» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 1, ст. 15), у сумі 659.146 тис. гривень, у тому числі субвенцію з державного бюджету місцевим бюджетам у сумі 531.203,5 тис. гривень.

Установити, що Кабінет Міністрів України може здійснювати протягом 2005 року перерозподіл бюджетних призначень між бюджетними програмами на здійснення цих виплат виходячи з фактичних обсягів кредиторської заборгованості.

Порядок перерахування цих коштів, а також їх розподіл у розрізі головних розпорядників коштів державного бюджету та між місцевими бюджетами визначаються Кабінетом Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

Стаття 41. Затвердити бюджетні призначення на 2005 рік на централізовані заходи і програми в розрізі адміністративно-територіальних одиниць згідно з додатком № 5 до цього Закону. Порядок використання цих коштів визначається Кабінетом Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

Установити, що Міністерством України з питань надзвичайних ситуацій закупівля палива на оздоровлення громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та медичного обладнання для медико-санітарного забезпечення таких громадян проводиться централізовано з подальшим їх розподілом у розрізі відповідних адміністративно-територіальних одиниць.

Установити, що у 2005 році пільгове забезпечення продуктами харчування громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 42. Установити, що пільги, компенсації і гарантії, на які згідно із законами України мають право окремі категорії працівників бюджетних установ, військовослужбовці та особи рядового і начальницького складу, щодо знижки плати за користування житлом (квартирної плати), паливом, телефоном та плати за комунальні послуги (водопостачання, газ, електрична та тепла енергія), безоплатний проїзд усіма видами міського пасажирського транспорту (за винятком таксі) та автомобільним транспортом загального користування в сільській місцевості, а також залізничним і водним транспортом приміського сполучення та автобусами приміських маршрутів надаються у разі, якщо зазначені працівники мають право на податкову соціальну пільгу.

Розмір наданих пільг у грошовому еквіваленті разом з грошовими доходами зазначених працівників не повинен перевищувати величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу.

Стаття 43. Видатки, передбачені цим Законом на виконання завдань (проектів) Національної програми інформатизації, в тому числі проектів інформатизації органів виконавчої влади за кодами програмної класифікації видатків державного бюджету: 0111060, 0301160, 0411040, 1001020, 1201600, 2201190 (в частині загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладів),

2501140, 3001070, 3106080, 3201270, 3201470, 3501020, 3505030, 5001060, 5101030, 5101600, 5341080, 5361080, 6141600, 6151020, 6511020, 6731050, 8681020 здійснюються Державним казначейством України лише після погодження відповідними розпорядниками бюджетних коштів зазначених проектів з Генеральним державним замовником Національної програми інформатизації —центральним органом виконавчої влади, визначеним Кабінетом Міністрів України.

Стаття 44. Установити, що джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України на 2005 рік у частині кредитування є:

1) повернення кредитів, наданих з Державного бюджету України індивідуальним сільським забудовникам;

2) повернення кредитів, наданих з Державного бюджету України молодим сім'ям та одиноким молодим громадянам на будівництво (реконструкцію) та придбання житла;

3) повернення бюджетних позичок, наданих на закупівлю сільськогосподарської продукції за державним замовленням (контрактом) 1994 — 1997 років;

4) повернення коштів у частині відшкодування вартості сільськогосподарської техніки, переданої суб'єктам господарювання на умовах фінансового лізингу;

5) кошти, що надійдуть у рахунок погашення заборгованості за кредитами, залученими державою або під державні гарантії і наданими для закупівлі сільськогосподарської техніки іноземного виробництва, переданої сільгосподаровиробникам та іншим суб'єктам господарювання, крім надходжень за рахунок відшкодування з державного бюджету сум податку на додану вартість та надходжень, визначених пунктом 11 цієї статті;

6) повернення кредитів, наданих з Державного бюджету України фермерським господарствам;

7) повернення коштів, наданих Міністерству аграрної політики України на заставні та інтервенційні операції із зерном;

8) повернення коштів, наданих з Державного бюджету України на закупівлю сільськогосподарської продукції;

9) повернення підприємствами (структурними підрозділами підприємств) житлово-комунального господарства, паливно-енергетичного комплексу та іншими підприємствами, що надають послуги, визначені статтею 39 цього Закону, бюджетних позичок та кредитів, наданих під гарантію Кабінету Міністрів України;

10) повернення безвідсоткових бюджетних позичок, наданих у 2004 році підприємствам державної форми власності паливно-енергетичного комплексу на погашення заборгованості із заробітної плати, в межах 72.000 тис. гривень;

11) до 5 відсотків фактичних надходжень до Державного бюджету України внаслідок забезпечення юридичними особами стягнення простроченої заборгованості перед державою за кредитами, залученими державою або під державні гарантії, та бюджетними позичками, у тому числі в процесі банкрутства, стосовно стягнення якої органам податкової служби було відмовлено;

12) повернення сільськогосподарськими підприємствами бюджетних позичок та заборгованості за кредитами, наданими під гарантію Кабінету Міністрів України.

Стаття 45. Установити, що у 2005 році кошти, отримані до спеціального фонду Державного бюджету України згідно з окремими пунктами статей 12, 23 та 44 цього Закону, спрямовуються відповідно на:

1) розвиток мережі і утримання автомобільних доріг загальноного користування у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України (за рахунок коштів, визначених пунктами 1, 2, 4 статті 12 цього Закону).

При цьому 30 відсотків загальної суми зазначених коштів спрямовуються на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення та 10 відсотків — на будівництво, реконструкцію та ремонт автомобільних доріг комунальної власності, у першу чергу в сільській місцевості;

2) виплати, пов'язані з функціонуванням консульських відділів дипломатичних представництв та консульських установ України за кордоном, представництв та консульської служби Міністерства закордонних справ України на території України (за рахунок джерел, визначених пунктом 3 статті 12 цього Закону);

3) заходи по реалізації комплексної програми будівництва вітрових електростанцій у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 12 цього Закону);

4) будівництво енергоблоків атомних, гідроакумулюючих та інших електростанцій, магістральних, гірських та сільських ліній електропередач за переліком та у порядку, встановленими Кабінетом Міністрів України (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 12 цього Закону);

5) здешевлення кредитів на створення запасів твердого палива для теплоелектростанцій у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 12 цього Закону);

6) державну підтримку на часткове покриття витрат із собівартості продукції уранодобувного підприємства «Східний гірничо-збагачувальний комбінат» у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (за рахунок джерел, визначених пунктом 28 статті 12 цього Закону);

7) створення власного виробництва ядерного палива у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (за рахунок джерел, визначених пунктом 28 статті 12 цього Закону);

8) державну підтримку будівництва та технічного переоснащення підприємств з видобутку кам'яного вугілля, лігніту (буро-го вугілля) і торфу у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 12 цього Закону);

9) впровадження енергозберігаючих технологій в агропромисловому комплексі у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 12 цього Закону);

10) підтримку у безпечному стані енергоблоків та об'єкта «Укриття» Чорнобильської АЕС та виведення її з експлуатації у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (за рахунок джерел, визначених пунктом 33 статті 12 цього Закону);

11) реструктуризацію вугільної та торфодобувної промисловості у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 12 цього Закону);

12) здійснення науково-дослідницьких та дослідно-конструкторських робіт Інститутом проблем безпеки атомних електростанцій Національної академії наук України у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 12 цього Закону);

13) здійснення витрат, пов'язаних з організацією і проведенням виконавчих дій, виплату винагороди державним виконавцям (за рахунок джерел, визначених пунктом 7 статті 12 цього Закону);

14) забезпечення міжнародних зобов'язань України у космічній галузі (за рахунок джерел, визначених пунктом 8 статті 12 цього Закону);

15) потреби утворених відповідно до законів України військових формувань (крім Збройних Сил України) і правоохоронних органів відповідно до кошторисів, затверджених у встановленому порядку (за рахунок джерел, визначених пунктом 9 статті 12 цього Закону);

16) виплату пенсій (компенсацій, надбавок, підвищень, доплат до пенсій), призначених за різними пенсійними програмами, щомісячної державної адресної допомоги до пенсії (дотації),

сплату страхових пенсійних внесків за визначені законодавством категорії осіб, виплату державної соціальної допомоги особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам і державної соціальної допомоги на догляд (за рахунок джерел, визначених пунктом 10 статті 12 цього Закону);

17) забезпечення діяльності цивільної авіації в Україні та участь України у міжнародних авіаційних організаціях і утримання Державної служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації (за рахунок джерел, визначених пунктом 11 статті 12 цього Закону);

18) морську і річкову транспортну діяльність та участь України у міжнародних організаціях морського і річкового транспорту, утримання Державного департаменту морського і річкового транспорту та Головної державної інспекції України з безпеки судноплавства Міністерства транспорту та зв'язку України (за рахунок джерел, визначених пунктом 12 статті 12 цього Закону, крім тих, що надходять від рибуловних портів);

19) міжнародну діяльність у галузі рибного господарства (за рахунок джерел, визначених пунктом 12 статті 12 цього Закону, в частині, що надходять від рибуловних портів);

20) заходи з підтримання належного рівня безпеки польотів, авіаційної безпеки і забезпечення пошукових та авіаційно-рятувальних робіт (за рахунок джерел, визначених пунктом 13 статті 12 цього Закону);

21) заходи, пов'язані з охороною інтелектуальної власності (за рахунок джерел, визначених пунктом 14 статті 12 цього Закону);

22) здійснення контролю за обігом наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів (за рахунок джерел, визначених пунктом 15 статті 12 цього Закону);

23) заходи, пов'язані з організацією надання послуг, реалізації продукції та виконання робіт бюджетними установами, та інші заходи з утримання цих установ згідно із законодавством (за рахунок джерел, визначених пунктом 16 статті 12 цього Закону);

24) накопичення (приріст) матеріальних цінностей державного матеріального резерву (за рахунок 85 відсотків джерел, визначених пунктом 18 статті 12 цього Закону, та за рахунок джерел, визначених пунктами 17 і 25 статті 12 цього Закону);

25) відшкодування підприємствам, установам та організаціям витрат, пов'язаних з обслуговуванням цінностей матеріального резерву (за рахунок 15 відсотків джерел, визначених пунктом 18 статті 12 цього Закону);

26) участь українського контингенту органів внутрішніх справ України у міжнародних миротворчих операціях та інші потреби органів внутрішніх справ відповідно до кошторису Міністерства внутрішніх справ України (за рахунок джерел, визначених пунктом 19 статті 12 цього Закону);

27) програми і заходи щодо соціального захисту інвалідів, у тому числі на заходи ранньої соціальної реабілітації дітей-інвалідів (за рахунок джерел, визначених пунктом 20 статті 12 цього Закону);

28) заходи, пов'язані з охороною навколишнього природного середовища (за рахунок джерел, визначених пунктом 21 статті 12 цього Закону);

29) підтримку гастрольних заходів на загальнодержавному рівні (за рахунок джерел, визначених пунктом 22 статті 10 цього Закону);

30) розвиток мінерально-сировинної бази, в тому числі буріння артезіанських свердловин у сумі 30.000 тис. гривень (за рахунок джерел, визначених пунктом 23 статті 12 цього Закону);

31) формування державного продовольчого резерву Аграрним фондом (за рахунок джерел, визначених пунктами 7 та 12 статті 44 цього Закону);

32) погашення зобов'язань держави по знецінених грошових заощадженнях громадян в установах Ощадного банку колишнього СРСР та державних цінних паперах колишнього СРСР (за рахунок джерел, визначених пунктами 24 та 29 статті 12 цього Закону та пунктом 9 статті 44 цього Закону);

33) рекредитування або надання трансфертів для впровадження проєктів розвитку (за рахунок джерел, визначених пунктом 1 статті 23 цього Закону);

34) заходи, пов'язані з проведенням приватизації державного майна відповідно до Державної програми приватизації (за рахунок джерел, визначених пунктом 2 статті 23 цього Закону; 10 відсотків надходжень, визначених пунктом 3 статті 23 цього Закону; 25 відсотків надходжень, визначених пунктом 4 статті 23 цього Закону), але не більше ніж 56.010,7 тис. гривень;

35) державні капітальні вкладення на пускових об'єктах Чорнобильської будівельної програми (за рахунок 90 відсотків джерел, визначених пунктом 3 статті 23 цього Закону);

36) субвенцію з державного бюджету міському бюджету міста Харкова на ліквідацію наслідків аварії на очисних спорудах міста Харкова (за рахунок 75 відсотків джерел, визначених пунктом 4 статті 23 цього Закону), але не більше ніж 18.000 тис. гривень;

37) надання державного пільгового кредиту індивідуальним сільським забудовникам (за рахунок джерел, визначених пунктом 1 статті 44 цього Закону);

38) надання пільгового довгострокового державного кредиту молодим сім'ям та одиноким молодим громадянам на будівництво (реконструкцію) та придбання житла (за рахунок джерел, визначених пунктом 2 статті 44 цього Закону);

39) заходи, пов'язані з погашенням заборгованостей по закупівлі сільськогосподарської продукції за державним замовленням (контрактом) 1994—1997 років та формуванням державного резервного насінневого фонду (за рахунок джерел, визначених пунктом 3 статті 44 цього Закону);

40) придбання сільськогосподарської техніки на умовах фінансового лізингу та заходи по операціях фінансового лізингу (за рахунок 97 відсотків джерел, визначених пунктом 4 статті 44 цього Закону, та 16,17 відсотка джерел, визначених пунктом 5 статті 44 цього Закону);

41) часткову компенсацію вартості складної сільськогосподарської техніки вітчизняного виробництва (за рахунок 83,33 відсотка джерел, визначених пунктом 5 статті 44 цього Закону);

42) надання кредитів фермерським господарствам (за рахунок джерел, визначених пунктом 6 статті 44 цього Закону);

43) заходи щодо формування державного замовлення на ринку продовольчих товарів (за рахунок джерел, визначених пунктом 8 статті 44 цього Закону);

44) державну підтримку вугледобувних підприємств на часткове покриття витрат із собівартості продукції, у тому числі забезпечення гарантійних зобов'язань по поверненню бюджетних позик (за рахунок джерел, визначених пунктом 10 статті 44 цього Закону);

45) оплату послуг юридичних осіб, які залучаються для стягнення простроченої заборгованості перед державою за кредитами, залученими державою або під державні гарантії, та бюджетними позичками, у тому числі в процесі банкрутства, стосовно стягнення якої органам податкової служби було відмовлено (за рахунок джерел, визначених пунктом 11 статті 44 цього Закону);

46) ремонт сільськогосподарської техніки та обладнання для агропромислового комплексу, що вилучені з фінансового лізингу у лізингоотримувачів, визнаних банкрутами або таких, що порушили договір лізингу (за рахунок 3 відсотків джерел, визначених пунктом 4 статті 44 цього Закону, та 0,5 відсотка джерел, визначених пунктом 5 статті 44 цього Закону);

47) заходи, пов'язані з виготовленням та видачею посвідчення закордонного українця, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (за рахунок джерел, визначених пунктом 26 статті 12 цього Закону);

48) забезпечення спецавтотранспортом інвалідів Великої Вітчизняної війни (за рахунок джерел, визначених пунктом 27 статті 12 цього Закону);

49) будівництво пускового комплексу «Вектор» (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 12 цього Закону);

50) виконання робіт у сфері поводження з радіоактивними відходами неядерного циклу та ліквідацію радіаційних аварій (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 12 цього Закону);

51) гірничо-рятувальні заходи на вугледобувних підприємствах (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 12 цього Закону);

52) надання кредитів на оплату екологічної броні електропостачання при несплаті або неповній оплаті за спожиту електроенергію споживачами, що мають таку броню (за рахунок джерел, визначених пунктом 28 статті 12 цього Закону);

53) субвенцію з Державного бюджету України на розвиток соціально-економічної сфери міста Севастополя та інших населених пунктів, в яких дислокуються військові формування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України (за рахунок джерел, визначених пунктом 30 статті 12 цього Закону);

54) будівництво (придбання) житла для військовослужбовців Збройних Сил України (за рахунок джерел, визначених пунктом 31 статті 12 цього Закону);

55) закладення і нагляд за молодими садами, виноградниками та ягідниками (за рахунок джерел, визначених пунктом 32 статті 12 цього Закону);

56) державну підтримку розвитку хмелярства (за рахунок джерел, визначених пунктом 32 статті 12 цього Закону);

57) субвенцію з Державного бюджету України на будівництво газопроводів-відводів та газифікацію населених пунктів, у першу чергу сільських (за рахунок джерел, визначених пунктом 34 статті 12 цього Закону).

Стаття 46. Установити збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на природний газ для споживачів усіх форм власності у розмірі 2 відсотки. Порядок справляння збору встановлюється Кабінетом Міністрів України. Надходження збору зараховуються до спеціального фонду державного бюджету і спрямовуються на надання субвенції місцевим бюджетам на будівництво газопроводів-відводів та газифікацію населених пунктів, у першу чергу сільських.

Кабінету Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету затвердити порядок надання зазначеної субвенції та її розподіл за об'єктами.

Розподіл коштів зазначеної субвенції за об'єктами здійснюється за пропозиціями народних депутатів України, узгодженими з відповідними місцевими органами влади і органами місцевого самоврядування. При визначенні переліку цих об'єктів врахувати, в першу чергу, необхідність завершення будівництва пускових об'єктів, продовження розпочатого будівництва у минулих роках та будівництва об'єктів із підготовленою проєктно-кошторисною документацією.

Стаття 47. Кабінету Міністрів України при розподілі видатків Державного фонду охорони навколишнього природного середовища врахувати виділення коштів на виконання заходів, визначених на 2005 рік Законом України «Про затвердження Загальнодержавної програми охорони та відтворення довкілля Азовського і Чорного морів» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 28, ст.135), у сумі 2.220 тис. гривень, Законом України «Про Загальнодержавну програму поводження з токсичними відходами» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 14, ст. 374), — у сумі 1.650 тис. гривень, Законом України «Про Загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України на 2000—2015 роки» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 47, ст.405), — у сумі 800 тис. гривень.

V. ВЗАЄМОВІДНОСИНИ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ ТА МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Стаття 48. Установити, що до доходів загального фонду місцевих бюджетів у 2005 році належать:

1) податок з доходів фізичних осіб (крім податку з доходів фізичних осіб, що утримується з грошового забезпечення, грошових винагород та інших виплат, одержаних військовослужбовцями та особами рядового і начальницького складу (в тому числі відрядженими до органів виконавчої влади та інших цивільних установ) у зв'язку з виконанням обов'язків несення служби, за рахунок відповідних бюджетних асигнувань установ, що утримуються із державного бюджету, які є джерелом доходів цих осіб);

2) єдиний податок для суб'єктів малого підприємництва та фіксований податок (крім частини цих податків, що зараховується до Пенсійного фонду України, та відрухувань на обов'язкове соціальне страхування) і у повному обсязі фіксований сільськогосподарський податок;

3) акцизний збір з вироблених в Україні товарів (крім акцизного збору з вироблених в Україні нафтопродуктів і транспортних засобів), що сплачується платниками, які зареєстровані в Автономній Республіці Крим, — до доходів бюджету Автономної Республіки Крим, у тому числі тих, що враховуються при визначенні міжбюджетних трансфертів;

4) плата за ліцензії на право роздрібної торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами — до доходів бюджету Автономної Республіки Крим, обласних бюджетів та міських бюджетів міст Києва і Севастополя;

5) дотації та субвенції з Державного бюджету України;

6) плата за надані в оренду водні об'єкти місцевого значення; 7) штрафні санкції, отримані внаслідок невиконання укладених розпорядником бюджетних коштів угод із суб'єктами господарювання на придбання товарів, робіт і послуг за рахунок коштів місцевих бюджетів;

8) доходи, що підлягають зарахуванню до загального фонду місцевих бюджетів згідно із статтями 64, 66, 69 Бюджетного кодексу України.

Податок на прибуток підприємств комунальної власності, засновником яких є Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні, районні, міські, селищні та сільські ради, зараховується відповідно до бюджету Автономної Республіки Крим, обласних, районних, міських, селищних та сільських бюджетів.

Фіксований податок на доходи від підприємницької діяльності зараховується до відповідних місцевих бюджетів у порядку, визначеному Бюджетним кодексом України для податку з доходів фізичних осіб.

Стаття 49. У разі зміни юридичної адреси суб'єктів підприємницької діяльності — платників податків сплата визначених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів) після реєстрації здійснюється за місцем попередньої реєстрації до закінчення поточного бюджетного періоду.

Стаття 50. Затвердити на 2005 рік обсяги міжбюджетних трансфертів згідно з додатками № 6 та № 7 до цього Закону.

Кабінет Міністрів України може здійснювати протягом 2005 року перерозподіл загального обсягу субвенції, затвердженого місцевим бюджетам з Державного бюджету України на надання пільг, субсидій та допомоги населенню, між їх видами, виходячи з фактично нарахованих обсягів відповідних пільг та субсидій населенню, та перерозподіл обсягів субвенцій з Державного бюджету України між місцевими бюджетами, виходячи з фактично нарахованих обсягів відповідних пільг, субсидій та допомоги населенню.

Додаткова дотація з Державного бюджету України бюджету Автономної Республіки Крим та обласним бюджетам на зменшення фактичних диспропорцій між місцевими бюджетами через нерівномірність мережі бюджетних установ розподіляється між бюджетом Автономної Республіки Крим, обласним бюдже-

том, бюджетами міст республіканського Автономної Республіки Крим і обласного значення та бюджетами районів у таких пропорціях відповідно: не більш як 25 відсотків — для бюджету Автономної Республіки Крим, обласного бюджету та не менш як 75 відсотків — для бюджетів міст республіканського Автономної Республіки Крим і обласного значення та бюджетів районів.

Надати право Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним державним адміністраціям здійснювати розподіл додаткових дотацій на зменшення фактичних диспропорцій між місцевими бюджетами через нерівномірність мережі бюджетних установ виходячи з показників дохідної частини бюджетів з метою вирівнювання забезпеченості бюджетів депресивних територій, врахування особливостей гірських територій і тих, що мають низький показник чисельності населення.

Стаття 51. Затвердити субвенцію з Державного бюджету України місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток регіонів, виконання заходів з упередження аварій та запобігання техногенним катастрофам у житлово-комунальному господарстві та на інших аварійних об'єктах комунальної власності і на виконання інвестиційних проєктів у сумі 400.000 тис. гривень.

Кабінету Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету затвердити порядок надання субвенції з Державного бюджету України місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток регіонів, виконання заходів з упередження аварій та запобігання техногенним катастрофам у житлово-комунальному господарстві та на інших аварійних об'єктах комунальної власності і на виконання інвестиційних проєктів, а також розподіл цієї субвенції за об'єктами.

Розподіл коштів зазначеної субвенції здійснюється за пропозиціями народних депутатів України, узгодженими з відповідними місцевими органами влади і органами місцевого самоврядування, з урахуванням необхідності пропорційного розподілу коштів між зведеними бюджетами Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя відповідно до чисельності населення. При визначенні переліку об'єктів інвестиційних проєктів врахувати в першу чергу необхідність завершення будівництва, розпочатого у минулих роках, та будівництва об'єктів із підготовленою проєктно-кошторисною документацією.

Стаття 52. Затвердити субвенцію з Державного бюджету України місцевим бюджетам на збереження історичної забудови міст та об'єктів історико-культурної спадщини України у сумі 100.000 тис. гривень, у тому числі бюджету міста Львова у сумі 50.000 тис. гривень.

Розподіл коштів зазначеної субвенції здійснюється Кабінетом Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

Стаття 53. Якщо з відповідного місцевого бюджету здійснюються видатки, які мають проводитися згідно з Бюджетним кодексом України з іншого бюджету, така дія кваліфікується як нецільове використання бюджетних коштів.

Обсяги цих видатків безспірно включаються з відповідного місцевого бюджету до Державного бюджету України органами Державного казначейства України у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, в тому числі і за рахунок зменшення трансфертів відповідному місцевому бюджету на відповідну суму.

Стаття 54. Установити, що у 2005 році суми дотації вирівнювання місцевим бюджетам перераховуються управліннями Державного казначейства України в Автономній Республіці Крим, областях та місті Севастополі шляхом застосування нормативів щоденних відрахувань від доходів загального фонду Державного бюджету України, що надійшли на аналітичні рахунки обліку доходів Державного бюджету України на відповідній території, згідно з додатком № 6 до цього Закону.

До доходів загального фонду Державного бюджету України, за рахунок яких здійснюється перерахування дотацій вирівнювання, включаються:

1) податок на прибуток підприємств;

2) податок на додану вартість;

3) збір за спеціальне використання лісових ресурсів державного значення;

4) збір за спеціальне водокористування;

5) платежі за користування надрами загальнодержавного значення;

6) акцизний збір з вироблених в Україні товарів (крім акцизного збору з вироблених в Україні товарів, що сплачується платниками, які зареєстровані в Автономній Республіці Крим, акцизного збору з вироблених в Україні нафтопродуктів і транспортних засобів);

7) акцизний збір із ввезених на територію України товарів (крім акцизного збору із ввезених в Україну нафтопродуктів і транспортних засобів);

8) плата за ліцензії на певні види господарської діяльності (крім плати за ліцензії, що видаються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, виконавчими органами місцевих рад і місцевими органами виконавчої влади, та плати за ліцензії на право роздрібної торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами);

9) ввізне мито (крім ввізного мита на нафтопродукти, транспортні засоби та шини до них);

10) вивізне мито;

11) плата за оренду цілісних майнових комплексів державних підприємств та іншого державного майна;

12) державне мито в частині, що відповідно до закону зараховується до державного бюджету;

13) єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України;

14) кошти, що передаються до державного бюджету з обласних бюджетів, міських бюджетів міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення і районних бюджетів.

У разі якщо суми, перераховані відповідним управлінням Державного казначейства України в Автономній Республіці Крим, областях та місті Севастополі, не забезпечать отримання місцяної суми дотації вирівнювання згідно з нормативами щоденних відрахувань, визначених у додатку № 6 до цього Закону, Державне казначейство України зобов'язане перерахувати на рахунок відповідного місцевого бюджету недоотриману місячну суму дотації вирівнювання із загального фонду державного бюджету не пізніше 10 числа наступного місяця за умови відхилення обсягу отриманої дотації наростаючим підсумком з початку року від врахованого обсягу в розписі Державного бюджету України більше ніж на 10 відсотків.

В іншому разі недоотримана сума дотації вирівнювання перераховується Державним казначейством України до 20 числа останнього місяця кварталу.

Стаття 55. Установити, що перерахування коштів до Державного бюджету України з міських бюджетів міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення, районних бюджетів здійснюється органами Державного казначейства України за рахунок фактичних надходжень доходів, що враховуються при визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів відповідних бюджетів, згідно з нормативами щоденних відрахувань, визначених у додатку № 6 до цього Закону. Перерахування коштів до районних і міських міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення бюджетів з бюджетів сіл, селищ, міст районного значення здійснюється органами Державного казначейства України за рахунок фактичних надходжень доходів, що враховуються при визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів відповідних бюджетів, згідно з нормативами

щоденних відрахувань, визначених відповідними районними та міськими радами. Місячний обсяг перерахування зазначених коштів за нормативами щоденних відрахувань не повинен становити більше однієї дванадцятої річної суми, визначеної у додатку № 6 до цього Закону.

Установити, що перерахування коштів до державного бюджету з обласних, Київського міського бюджетів, визначених у додатку № 6 до цього Закону, здійснюється шодекадним рівними частками згідно з помісячними сумами таких платежів, установленими розписом Державного бюджету України на 2005 рік.

Стаття 56. Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласним, міським, районним, селищним, сільським радам при затвердженні відповідних бюджетів забезпечити в повному обсязі потребу в асигнуваннях на оплату праці працівників бюджетних установ відповідно до встановлених чинним законодавством умов оплати праці та розміру мінімальної заробітної плати; на проведення розрахунків за електричну енергію, теплову енергію, водопостачання, водовідведення, природний газ та послуги зв'язку, які споживаються бюджетними установами, не допускаючи будь-якої простроченої заборгованості із зазначених видатків. Установити ліміти споживання енергоносіїв у фізичних обсягах по кожній бюджетній установі виходячи з обсягів призначень, затверджених розпорядником бюджетних коштів у рішеннях про затвердження відповідних бюджетів на 2005 рік.

Стаття 57. Установити, що в розрахунках міжбюджетних трансфертів на 2005 рік коефіцієнт вирівнювання застосовується лише до обчисленого за формулою обсягу коштів, що передаються до державного бюджету з місцевих бюджетів.

Стаття 58. Установити, що видатки бюджету міста Києва на виконання функцій столиці відповідно до Закону України «Про столицю України — місто-герой Київ» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., №11, ст.79) здійснюються за відповідною програмою.

Стаття 59. Установити на 2005 рік рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст.102; 2002 р., № 12-13, ст.92; 2003 р., № 10-11, ст.86; 2004 р., № 17-18, ст.250; 2005 р., № 7-8, ст. 162) у сумі 90 гривень.

Установити на 2005 рік, що розмір допомоги на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, обчислюється виходячи із такого значення прожиткового мінімуму:

з 1 квітня 2005 року для дітей віком до 6 років — 362 гривні, для дітей від 6 до 18 років — 460 гривень;

з 1 жовтня 2005 року для дітей віком до 6 років — 376 гривень, для дітей віком від 6 до 18 років — 468 гривень;

розмір допомоги на дітей одиноким матерям обчислюється виходячи із такого значення прожиткового мінімуму:

з 1 квітня 2005 року для дітей віком до 6 років — 362 гривні, для дітей віком від 6 до 18 років — 460 гривень;

з 1 жовтня 2005 року для дітей віком до 6 років — 376 гривень, для дітей віком від 6 до 18 років — 468 гривень.

Установити рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 35, ст.290; 2002 р., № 12-13, ст.92; 2003 р., № 10-11, ст.86; 2004 р., № 17-18, ст.250) та Закону України «Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 33-34, ст.404):

з 1 січня 2005 року для працездатних осіб у сумі 80 гривень, непрацездатних осіб — 120 гривень, інвалідів — 130 гривень;

з 1 квітня 2005 року для працездатних осіб у сумі 100 гривень, непрацездатних осіб — 140 гривень, інвалідів — 150 гривень.

Установити на 2005 рік розрахунковий розмір, що застосовується при визначенні розмірів державної соціальної допомоги відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., №1, ст.2; 2002 р., № 12-13, ст.92; 2003 р., № 10-11, ст.86; 2004 р., № 17-18, ст.250):

з 1 січня 2005 року — у сумі 150 гривень;

з 1 квітня 2005 року при визначенні допомоги для інвалідів з дитинства та дітей-інвалідів — 313 гривень, надбавки на догляд за інвалідом І групи — 406 гривень, надбавки на догляд за дитиною-інвалідом віком до 6 років — 362 гривні, надбавки на догляд за дитиною-інвалідом віком до 18 років — 460 гривень;

з 1 липня 2005 року при визначенні допомоги для інвалідів з дитинства та дітей-інвалідів — 319 гривень;

з 1 жовтня 2005 року при визначенні допомоги для інвалідів з дитинства та дітей-інвалідів — 332 гривні, надбавки на догляд за інвалідом І групи — 423 гривні, надбавки на догляд за дитиною-інвалідом віком до 6 років — 376 гривень, надбавки на догляд за дитиною-інвалідом віком до 18 років — 468 гривень.

Установити, що з 1 квітня 2005 року Пенсійний фонд України за рахунок коштів державного бюджету виплачує інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам різницю між розміром державної соціальної допомоги інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам, встановленим відповідно до цієї статті, та пенсією (соціальною пенсією).

Установити, що у 2005 році:

допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трьох років надається незастрахованим особам у розмірі 100 відсотків від рівня забезпечення прожиткового мінімуму;

розмір державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям не може бути більшим ніж 75 відсотків від рівня забезпечення прожиткового мінімуму для сім'ї;

нарахування страхової суми з державного обов'язкового особистого страхування військовослужбовців відповідно до статті 16 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст.190; 2002 р., № 12-13, ст.92; 2003 р., № 10-11, ст.86; 2004 р., № 17-18, ст.250; 2005 р., № 7-8, ст.162) здійснюється виходячи із рівня 85 гривень.

У сукупному доході сім'ї при визначенні її права на отримання державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям враховується грошовий еквівалент пільг за спожиті житлово-комунальні послуги.

Стаття 60. Установити, що обсяги тимчасових касових розривів місцевих бюджетів, пов'язаних із забезпеченням видатків загального фонду у першу чергу на оплату праці працівників бюджетних установ та нарахування на заробітну плату, придбання продуктів харчування і медикаментів, оплату комунальних послуг та енергоносіїв, та Пенсійного фонду України в обов'язковому порядку покриваються Державним казначейством України в межах планового бюджетного періоду за рахунок коштів єдиного казначейського рахунку на договірних умовах без нарахування відсотків за користування цими коштами.

Зобов'язати Міністерство фінансів України щомісячно за результатами виконання місцевих бюджетів надавати середньострокові безвідсоткові позички на умовах повернення у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, за рахунок коштів єдиного казначейського рахунку відповідним місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування в обсягах невиконання розрахунково визначених Міністерством фінансів України прогнозних надходжень доходів місцевих бюджетів на 2005 рік, що враховуються при визначенні міжбюджетних трансфертів, визначених у додатку № 6 до цього Закону. З цієї метою Міністерству фінансів України затвердити на 2005 рік помісячний розпис зазначених доходів та довести його до відповід-

них місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

Погашення отриманих середньострокових позичок здійснюється за результатами річного звіту у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 61. Установити, що за рахунок субвенції з Державного бюджету України місцевим бюджетам на надання пільг та житлових субсидій населенню на придбання твердого та рідкого пічного побутового палива і скрапленого газу надаються пільги виходячи із розрахунку вартості однієї тонни твердого палива на домогосподарство, а особам, які мають таке право згідно із статтею 48 Гірничого закону України (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 50, ст.433; 2001 р., № 2-3, ст.10, № 32, ст.172; 2002 р., № 12-13, ст.92; 2003 р., № 10-11, ст.86; 2004 р., № 17-18, ст.250), — із розрахунку вартості 3,1 тонни вугілля на побутові потреби на домогосподарство. Граничні показники вартості твердого палива у розрізі Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя визначаються Кабінетом Міністрів України.

Місцеві органи виконавчої влади мають право встановлювати збільшені норми на придбання твердого палива особам, які мають право на пільги на придбання твердого палива відповідно до чинного законодавства, за рахунок коштів відповідних місцевих бюджетів.

Місцеві органи виконавчої влади мають право надавати пільги на тверде паливо готівкою в межах загального обсягу субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на надання пільг та субсидій населенню на придбання твердого та рідкого пічного побутового палива і скрапленого газу.

Регіональні норми забезпечення населення твердим паливом та скрапленим газом, відповідно до яких населенню будуть надаватися субсидії готівкою для відшкодування витрат на їх придбання, затверджуються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями в межах мінімальних норм, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи із обсягу бюджетних призначень на зазначену мету.

За рахунок коштів субвенції на компенсацію пільгового проїзду окремих категорій громадян за рішенням місцевої ради може надаватися адресна грошова допомога громадянам, що мають право на пільговий проїзд міським та приміським автомобільним транспортом (крім категорій, компенсація пільгового проїзду яких здійснюється за рахунок інших джерел).

Порядок надання адресної грошової допомоги затверджується місцевою державною адміністрацією виходячи із середньої вартості проїзду на відповідній території, номінальної кількості поїздок та кількості громадян, що мають право на пільговий проїзд, у межах затверджених відповідною радою бюджетних призначень на цю мету.

Стаття 62. Установити, що джерелами формування спеціального фонду місцевих бюджетів у 2005 році є:

1) надходження до бюджету розвитку місцевих бюджетів, які включають:

кошти від відчуження майна, яке належить Автономній Республіці Крим, та майна, що перебуває у комунальній власності;

90 відсотків коштів від продажу земельних ділянок несіельськогосподарського призначення, що перебувають у державній власності (до розмежування земель державної і комунальної власності); 100 відсотків коштів від продажу земельних ділянок несіельськогосподарського призначення, що перебувають у комунальній власності (після розмежування земель державної та комунальної власності);

надходження дивідендів, нарахованих на акції (частки, паї) господарських товариств, що є у власності відповідної територіальної громади;

кошти від повернення позик, які надавалися з відповідного бюджету до набрання чинності Бюджетним кодексом України, та відсотки, сплачені за користування ними;

кошти, які передаються з іншої частини місцевого бюджету за рішенням відповідної ради;

запозичення, здійснені у порядку, визначеному законодавством;

субвенції з інших бюджетів на виконання інвестиційних проєктів;

2) податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів (у тому числі податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, зареєстрованих у місті Києві, включається до доходів спеціального фонду Київського міського бюджету), що зараховується у розмірі 30 відсотків до бюджету Автономної Республіки Крим і обласних бюджетів та 70 відсотків — до бюджету міста Сімферополя і бюджетів міст — обласних центрів у разі реєстрації транспортних засобів на території цих міст; 50 відсотків — до бюджету Автономної Республіки Крим і обласних бюджетів та 50 відсотків — до міських, селищних і сільських бюджетів у разі реєстрації транспортних засобів на відповідній території;

3) плата за придбання торгових патентів пунктами продажу нафтопродуктів — автозаправними станціями, заправними пунктами);

4) власні надходження бюджетних установ, які утримуються за рахунок коштів відповідних місцевих бюджетів;

5) 70 відсотків збору за забруднення навколишнього природного середовища і грошові стягнення за шкоду, заподіяну порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища внаслідок господарської та іншої діяльності;

6) відрахування 10 відсотків вартості питної води суб'єктами підприємницької діяльності, які здійснюють реалізацію питної води через системи централізованого водопостачання з відхиленням від відповідних стандартів, що зараховуються до бюджетів міст, селищ та сіл;

7) надходження до цільових фондів, утворених Верховною Радою Автономної Республіки Крим та місцевими радами;

8) субвенція з Державного бюджету України міському бюджету міста Харкова на ліквідацію наслідків аварії на очисних спорудах;

9) субвенція з Державного бюджету України місцевим бюджетам на заходи щодо погашення заборгованості громадян за житлово-комунальні послуги та енергоносії в рахунок часткової компенсації втрат від знецінення грошових заощаджень;

10) надходження коштів від відшкодування втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва;

11) 30 відсотків надходжень від збору за проведення гастрольних заходів;

12) повернення кредитів, наданих з місцевих бюджетів індивідуальним сільським забудовникам;

13) повернення кредитів, наданих з місцевих бюджетів молодим сім'ям та одиноким молодим громадянам на будівництво (реконструкцію) та придбання житла;

14) субвенція з Державного бюджету України на розвиток соціально-економічної сфери міста Севастополя та інших населених пунктів, в яких дислокуються військові формування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України;

15) субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво газопроводів-відводів та газифікацію населених пунктів, у першу чергу сільських.

Кошти спеціального фонду місцевих бюджетів витрачаються на заходи, передбачені законодавством.

При цьому у разі відсутності у населених пунктах вулиць, що суміщаються з автомобільними дорогами загального користування державного значення, або відсутності потреби у проведенні

відповідних робіт кошти від надходження податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів спрямовуються за рішенням відповідного органу місцевого самоврядування на ремонт і утримання доріг у цих населених пунктах.

VI. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 63. Затвердити на 2005 рік прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць у розмірі 423 гривні, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення:

дітей віком до 6 років — 376 гривень;

дітей віком від 6 до 18 років — 468 гривень;

працездатних осіб — 453 гривні;

осіб, які втратили працездатність, — 332 гривні.

Стаття 64. Заборонити здійснення розрахунків з бюджетом у негрошовій формі, в тому числі шляхом взаємозаліку, застосування векселів, бартерних операцій та зарахування зустрічних платіжних вимог у фінансових установах, за винятком операцій, пов'язаних з державним боргом України та наданими кредитами під державні гарантії для закупівлі сільськогосподарської техніки іноземного виробництва, операцій по сплаті податку на додану вартість при імпортуванні на митну територію України товарів.

Стаття 65. Установити, що господарські організації: державні, казенні підприємства та їх об'єднання і дочірні підприємства, а також акціонерні, холдингові компанії та інші суб'єкти господарювання, у статутному фонді яких державі належать частки (акції, паї), та їх дочірні підприємства сплачують до загального фонду Державного бюджету України частину прибутку (доходу).

Частина прибутку (доходу) сплачується до Державного бюджету України за результатами фінансово-господарської діяльності 2004 року (крім результатів фінансово-господарської діяльності у 2004 році, з яких сплачено частину прибутку (доходу) відповідно до статті 72 Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 17-18, ст.250) та наростаючим підсумком щоквартальної фінансово-господарської діяльності у 2005 році.

Для акціонерних, холдингових компаній та інших суб'єктів господарювання, у статутному фонді яких державі належать частки (акції, паї), та їх дочірніх підприємств зазначені відрахування провадяться з частини прибутку (доходу) відповідно до розміру державної частки (акцій, паїв) у їх статутних фондах.

Норматив і порядок відрахування частини прибутку (доходу), визначеної цією статтею, встановлюються Кабінетом Міністрів України з інформуванням Комітету Верховної Ради України з питань бюджету.

Стаття 66. Органи Державного казначейства України здійснюють облік зобов'язань розпорядників бюджетних коштів у порядку, визначеному Державним казначейством України, та відображають їх у звітності про виконання Державного бюджету України і місцевих бюджетів.

Розпорядники бюджетних коштів мають право брати бюджетні зобов'язання у 2005 році, враховуючи необхідність виконання бюджетних зобов'язань минулих років, узятих на облік в органах Державного казначейства України, в межах виділених їм асигнувань.

Зобов'язання, взяті розпорядниками бюджетних коштів без відповідних бюджетних асигнувань, не вважаються бюджетними зобов'язаннями і не підлягають оплаті за рахунок бюджетних коштів. Взяття таких зобов'язань є бюджетним правопорушенням.

Поточні видатки, пов'язані з утриманням бюджетних установ, можуть здійснюватися розпорядниками бюджетних коштів у разі, коли відсутня заборгованість із заробітної плати (грошового забезпечення).

Стаття 67. Продовжити до 1 січня 2006 року дію законів України «Про внесення змін до Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» від 22 жовтня 1998 року № 208—IV та від 15 липня 1999 року № 967—IV.

Установити, що збір з купівлі-продажу валюти протягом 2005 року справляється з операцій купівлі-продажу безготівкової валюти в розмірі 1,5 відсотка. Банки та їх установи зобов'язані нараховувати, утримувати та одночасно із подачею заявки на купівлю іноземної валюти, здійснювану ними від імені та за рахунок клієнтів таких банків, сплачувати до Пенсійного фонду України додатковий збір на обов'язкове державне пенсійне страхування у розмірі 1,5 відсотка від суми операції з купівлі-продажу безготівкової валюти, зазначеної у такій заявці, вести податковий облік та подавати звітність органам Пенсійного фонду України.

Суб'єкти підприємницької діяльності, які застосовують спрощену систему оподаткування, а також підприємства, об'єднання, організації, колгоспи, радгоспи, розташовані у зонах гарантованого добровільного відселення та посиленого радіоекологічного контролю, сплачують збір з операцій купівлі-продажу безготівкової іноземної валюти на загальних підставах.

Юридичні та фізичні особи — суб'єкти підприємницької діяльності, які застосовують спрощений режим оподаткування (єдиний податок, фіксований податок та фіксований сільськогосподарський податок), та юридичні і фізичні особи, що розташовані (проживають) у зонах гарантованого добровільного відселення та посиленого радіоекологічного контролю, сплачують збір на обов'язкове державне пенсійне страхування при здійсненні безготівкових операцій з купівлі-продажу валют, торгівлі ювелірними виробами із золота (крім обручок), платини і дорогоцінного каміння, при відчуженні легкових автомобілів, з операцій купівлі-продажу нерухомого майна, з надання послуг стільникового рухомого зв'язку, встановлений вищезазначеними законами, на загальних підставах.

Стаття 68. Заборонити у 2005 році проводити: реструктуризацію або списання заборгованості (недоїмки) суб'єктів господарювання за податками, зборами (обов'язковими платежами), надавати відстрочки щодо термінів її сплати; списання заборгованості суб'єктів господарювання за кредитами, залученими державою або під державні гарантії, бюджетними позичками, фінансовою допомогою на зворотній основі до бюджету, крім заборгованості суб'єктів господарювання, визнаних у встановленому порядку банкрутами станом на 1 січня 2004 року, вимоги щодо погашення заборгованості яких не були задоволені у зв'язку з недостатністю їх активів.

Стаття 69. Установити, що у 2005 році положення і норми, передбачені пунктом «ж» частини першої статті 77 Основ законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19; 2003 р., № 10-11, ст. 86; 2004 р., № 17-18, ст. 250; 2005 р., № 7-8, ст. 162); статтею 28 Основ законодавства України про культуру (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 21, ст. 294; 2003 р., № 10-11, ст. 86; 2004 р., № 17-18, ст. 250; 2005 р., № 7-8, ст. 162); абзацами одинадцятим і дванадцятим частини першої, абзацом другим частини другої статті 57 Закону України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 21, ст. 84; 2002 р., № 12-13, ст. 92; 2003 р., № 10-11, ст. 86; 2004 р., № 17-18, ст. 250; 2005 р., № 7-8, ст. 162), діють в межах бюджетних призначень на оплату праці у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Установити на 2005 рік рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для визначення права на звільнення від плати за харчування дитини у державних і комунальних дитячих дошкільних закладах відповідно до Закону України «Про дошкільну освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 49, ст. 259; № 12-13, ст.92; 2003 р., №10-11, ст.86; 2004 р.,

№ 17-18, ст. 250; 2005 р., № 7-8, ст. 162) у сумі 110 гривень у розрахунку на одну особу.

Стаття 70. Установити, що у 2005 році по населених пунктах, грошову оцінку земель яких не проведено, застосовуються ставки земельного податку, встановлені частиною другою статті 7 Закону України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 45, ст.238; 1997 р., № 33, ст.207; 1999 р., № 8, ст.59; 2000 р., № 14-15-16, ст.121; 2001 р., № 2-3, ст.10; 2002 р., № 12-13, ст.92; 2003 р., № 10-11, ст. 86; 2004 р., № 17-18, ст.250; 2005 р., № 7-8, ст. 162), збільшені в 3,03 раза.

По сільськогосподарських угіддях та землях населених пунктів, грошову оцінку яких проведено і уточнено станом на 1 січня 2005 року, застосовуються ставки земельного податку, встановлені статтею 6 та частиною першою статті 7 Закону України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 45, ст.238; 2002 р., № 12-13, ст.92; 2003 р., № 10-11, ст.86; 2004 р., № 17-18, ст.250; 2005 р., № 7-8, ст. 162).

Установити, що у 2005 році пільги по платі за землю, визначені пунктами 3 і 4 частини першої статті 12 Закону України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 45, ст.238; 2000 р., № 43, ст.363; 2003 р., № 10-11, ст.86, № 26, ст.195, № 30, ст.243; 2004 р., № 17-18, ст.250; 2005 р., № 7-8, ст. 162), застосовуються до бюджетних установ, які утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів, та громадських організацій інвалідів, їх підприємств і організацій, а також закладів фізичної культури та спорту, спортивних баз олімпійської та параолімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 71. Платежі, які відповідно до цього Закону зараховуються до Державного бюджету України та місцевих бюджетів і для яких законодавчо не визначені терміни їх сплати, сплачуються щомісячно в порядку, визначеному Законом України «Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 10, ст.44) для платежів, що мають базовий (звітний) період — календарний місяць.

По загальнодержавних та місцевих податках і зборах (обов'язкових платежах), для яких законодавчо не передбачено подання податкових декларацій (розрахунків), платники надають щомісячні розрахунки про належні до сплати суми обов'язкових платежів у порядку, визначеному законодавством для обов'язкових платежів з базовим (звітним) періодом — календарний місяць.

Своєчасно не внесені до бюджетів суми цих платежів вважаються податковим боргом та стягуються до бюджету в порядку, визначеному законодавством.

Стаття 72. Установити, що кошти, одержані від приватизації державного майна, та інші надходження, пов'язані з приватизацією та кредитуванням підприємств, зараховуються до державного бюджету у повному обсязі.

Стаття 73. Установити, що керівники бюджетних установ утримують чисельність працівників, військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу (далі — працівників) та здійснюють фактичні видатки на заробітну плату (грошове забезпечення), включаючи видатки на премії та інші види заохочень чи винагород, матеріальну допомогу, лише в межах фонду заробітної плати (грошового забезпечення), затвердженого для бюджетних установ у кошторисах або планах використання бюджетних коштів.

Витрати на безоплатне або пільгове матеріальне і побутове забезпечення, на яке згідно із законодавством України мають право окремі категорії працівників (крім медичних, фармацевтичних, педагогічних і культурно-освітніх працівників закладів комунальної власності, які проживають і працюють у сільській місцевості), а також у частині медичної допомоги і санаторно-курортного лікування та відпочинку для оздоровлення — члени сімей військовослужбовців і осіб рядового і начальницького складу, пенсіонерів з числа військовослужбовців і осіб рядового і начальницького складу та членів їх сімей, здійснюються за рахунок і в межах бюджетних асигнувань на утримання цих бюджетних установ. До таких витрат належать: забезпечення форменним одягом, речовим майном, службовим обмундируванням; забезпечення безоплатною медичною допомогою; надання санаторно-курортного лікування та відпочинку для оздоровлення; надання жилого приміщення або виплата грошової компенсації за піднайом (найом) жилого приміщення; знижка плати за користування житлом (квартирної плати), паливом, телефоном та плати за комунальні послуги (водопостачання, газ, електрична та теплова енергія); безоплатний проїзд і перевезення багажу, безоплатне встановлення квартирної охоронної сигналізації і користування нею.

Стаття 74. Установити, що до членів сім'ї пільговика при наданні пільг належать: дружина (чоловік), їхні неповнолітні діти (до 18 років); неодружені повнолітні діти, які визнані інвалідами з дитинства І та ІІ групи або інвалідами І групи; особа, яка проживає разом з інвалідом війни І групи та доглядає за ним за умови, що інвалід війни не перебуває у шлюбі; непрацездатні батьки; особа, яка знаходиться під опікою або піклуванням громадянина, що має право на пільги, та проживає разом з ним.

Стаття 75. З метою приведення окремих норм законів у відповідність з бюджетним законодавством зупинити на 2005 рік дію:

1) частин другої та шостої статті 16 (щодо умов надання спеціальних дозволів (ліцензій) на користування надрами), частини шостої статті 30 (в частині встановлення Кабінетом Міністрів України базових нормативів плати за користування надрами), частини першої статті 33 (щодо спрямування відрахувань за геологорозвідувальні роботи, виконані за рахунок державного бюджету, на розвиток мінерально-сировинної бази) та частини першої статті 34 (щодо визначення розміру збору за видачу спеціальних дозволів (ліцензій) на користування надрами) Кодексу України про надра (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 36, ст.340; 2001 р., № 2-3, ст.10; 2002 р., № 12-13, ст.92; 2003 р., № 10-11, ст.86; 2004 р., № 17-18, ст.250);

2) пункту 4 статті 2 Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 37, ст.237; 1998 р., № 49, ст.303; 2001 р., № 2-3, ст.10; 2002 р., № 12-13, ст.92; 2003 р., № 10-11, ст.86; 2004 р., № 17-18, ст.250; 2005 р., № 7-8, ст. 162) в частині операцій з купівлі-продажу готівкової валюти;

3) статті 3; частини другої статті 4; статті 22 Закону України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 45, ст.238; 2000 р., № 14-15-16, ст.121; 2001 р., № 2-3, ст.10; 2002 р., № 12-13, ст.92; 2003 р., № 10-11, ст.86; 2004 р., № 17-18, ст.250; 2005 р., № 7-8, ст. 162);

4) частини четвертої статті 21 Закону України «Про оренду землі» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст.102, № 17-18, ст.250; 2005 р., № 7-8, ст. 162) в частині централізації орендної плати за земельні ділянки, які перебувають у державній або комунальній власності, на спеціальних бюджетних рахунках, а також щодо її розподілення та використання;

5) абзацу третього частини першої статті 1 в частині погашення заборгованості за відстроченими кредитами, одержаними для фінансування дефіциту Державного бюджету України в іноземній валюті, починаючи з 2002 року, та статті 3 Закону України «Про реструктуризацію боргових зобов'язань Кабінету Міністрів України перед Національним банком України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 31, ст.248; 2001 р., № 2-3, ст.10; 2002 р., № 12-13, ст.92; 2003 р., № 10-11, ст.86; 2004 р., № 17-18, ст.250; 2005 р., № 7-8, ст. 162);

6) частини четвертої статті 9 Закону України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності» (Відомості Верхов-

ної Ради України, 1996 р., № 20, ст.82; 1998 р., № 30-31, ст.193; 2003 р., № 10-11, ст.86; 2004 р., № 17-18, ст.250; 2005 р., № 7-8, ст. 162);

7) абзацу другого підпункту 7.1.1 пункту 7.1 статті 7 та підпунктів «в» і «г» підпункту 18.2.1 пункту 18.2 статті 18 Закону України «Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 10, ст.44; 2003 р., № 10-11, ст.86, № 24, ст.154; 2004 р., № 17-18, ст.250; 2005 р., № 7-8, ст. 162);

8) Закону України «Про рентні платежі за нафту, природний газ і газовий конденсат» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 19, ст.272, № 43-44, ст.493; 2005 р., № 7-8, ст. 162);

9) статей 64 і 65 Бюджетного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 37-38, ст.189; 2004 р., № 5, ст.34, № 17-18, ст.250, № 43-44, ст.493; 2005 р., № 7-8, ст. 162), статті 16 Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 37, ст. 308; 2005 р., № 7-8, ст. 162) в частині закріплення та застосування нормативів відрахувань податку з доходів фізичних осіб за бюджетами місцевого самоврядування, який справляється з грошового забезпечення, грошових винагород та інших виплат, одержаних військовослужбовцями та особами рядового і начальницького складу (в тому числі відрядженими до органів виконавчої влади та інших цивільних установ) у зв'язку з виконанням обов'язків несення служби, за рахунок державних асигнувань установ (організацій), що утримуються із державного бюджету, які є джерелом доходів цих осіб;

10) другого речення абзацу третього підпункту 7.11.13 пункту 7.11 статті 7 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181; 2003 р., № 12, ст. 88; 2004 р., № 17-18, ст. 250, № 52, ст. 563; 2005 р., № 7-8, ст. 162);

11) статей 14, 15, 16 та 17 (щодо умов надання спеціальних дозволів (ліцензій) на користування надрами) Закону України «Про нафту і газ» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 50, ст. 262; 2004 р., № 17-18, ст. 250, № 23, ст. 324; 2005 р., № 7-8, ст. 162);

12) абзаців восьмого та десятого частини другої статті 6 (щодо надання повноважень та умов надання спеціальних дозволів (ліцензій) на користування надрами) Закону України «Про державну геологічну службу України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст. 456; 2004 р., № 17-18, ст.250; 2005 р., № 7-8, ст. 162);

13) абзацу двадцять шостою статті 1 та статті 15' Закону України «Про електроенергетику» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 1, ст. 1; 2000 р., № 38, ст. 321; 2003 р., № 52, ст. 378; 2004 р., № 15, ст. 210; 2005 р., № 7-8, ст. 162) щодо визначення уповноваженого банку для обслуговування поточних рахунків із спеціальним режимом використання учасників оптового ринку електричної енергії в частині проведення розрахунків, визначених статтею 39 цього Закону;

14) пунктів 2 і 3 розділу ІІ «Прикінцеві положення» Закону України «Про деякі питання фінансування соціальних виплат та пов'язаних з ними адміністративних витрат» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 2, ст. 32, № 7-8, ст. 162);

15) частини другої статті 43 Закону України «Про загальну середню освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 28, ст. 230; 2003 р., № 10-11, ст. 86; 2004 р., № 17-18, ст. 250; 2005 р., № 7-8, ст. 162);

16) Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо місцевої міліції» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 23, ст. 323; 2005 р., № 7-8, ст. 162);

17) пункту 5 розділу ІV «Прикінцеві положення» Закону України «Про особливості приватизації підприємств Державної акціонерної компанії «Укрудпром» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 29, ст. 376; 2005 р., № 7-8, ст. 162);

18) статей 6, 7, статті 8 (в частині функціонування спеціального рахунку), статей 9—14, пункту 3, підпунктів 3, 4 пункту 4 розділу ІV Закону України «Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 46, ст. 511).

Стаття 76. Установити, що допомога по тимчасовій непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві, застрахованим особам, які працюють у бюджетних установах, виплачується Фондом соціального страхування України з тимчасової втрати працездатності починаючи з першого дня непрацездатності за весь період до відновлення працездатності або до встановлення медико-соціальною експертною комісією (МСЕК) інвалідності незалежно від звільнення застрахованої особи в період втрати працездатності у порядку та розмірах, встановлених законодавством.

Зупинити на 2005 рік дію статті 2 Закону України «Про розмір внесків на деякі види загальнообов'язкового державного соціального страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 11, ст. 47; 2002 р., № 30, ст. 210; 2004 р., № 17-18, ст. 250, № 32, ст. 385; 2005 р., № 7-8, ст. 162) щодо зобов'язань бюджетних установ.

Стаття 77. Установити, що у 2005 році окремі положення Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 38-39, ст. 288; 2003 р., № 6, ст. 51; 2004 р., № 17-18, ст. 250; 2005 р., № 7-8, ст. 162) застосовуються з урахуванням таких змін:

1) частину першу статті 218 доповнити реченням такого змісту: «Ввезення на митну територію України цих товарів у незмінному стані або товарів, повністю вироблених, достатньо перероблених або оброблених у таких зонах, здійснюється в режимі імпорту»;

2) частину першу статті 267 викласти у такій редакції: «Митною вартістю за методом оцінки за ціною угоди щодо товарів, які імпортуються, є ціна угоди, фактично сплачена, чи ціна, яка підлягає сплаті, але не менше, ніж мінімальна митна вартість, якщо вона встановлена Кабінетом Міністрів України, у випадках, передбачених законодавством, за товари, які імпортуються за призначенням в Україну, на момент перетинання ними митного кордону України»;

3) у розділі ХХІ «Прикінцеві положення»:

а) пункт 1 викласти у такій редакції:

«1. Митний кодекс України набирає чинності з 1 січня 2004 року, крім частини тринадцятої статті 71, яка набирає чинності з 1 січня 2006 року»;

б) абзац четвертий пункту 4 викласти у такій редакції: «Митний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 16, ст. 203, № 35, ст. 511; 1993 р., № 11, ст. 91, № 12, ст. 107; 1994 р., № 20, ст. 116; 1995 р., № 13, ст. 85; 1997 р., № 35, ст. 218; 1999 р., № 34, ст. 274; 2000 р., № 13, ст. 109, № 38, ст. 318, № 50, ст. 436; 2001 р., № 4, ст. 16, № 23, ст. 117, № 31, ст. 148; 2003 р., № 27, ст. 209), крім статей 47, 85, 86, 87 та глави 2 «Митні збори» розділу V «Мито та митні збори», які втрачають чинність з 1 січня 2006 року».

Стаття 78. Якщо обсяги власних надходжень бюджетних установ перевищують відповідні витрати, встановлені додатком № 3 до цього Закону або рішенням про місцевий бюджет, розпорядник бюджетних коштів передбачає спрямування таких сум у першу чергу на погашення заборгованості за оплати праці, нарахувань на заробітну плату, комунальних послуг та енергоносіїв.

У разі, якщо відсутня така заборгованість, розпорядник бюджетних коштів спрямовує:

50 відсотків коштів на заходи, які здійснюються за рахунок відповідних надходжень;

50 відсотків коштів на заходи, які необхідні для виконання основних функцій, але не забезпечені коштами загального фонду бюджету за відповідною бюджетною програмою (функцією).

При цьому розпорядник бюджетних коштів здійснює коригування обсягів взятих бюджетних зобов'язань по загальному фонду бюджету для проведення видатків по цих зобов'язаннях із спеціального фонду бюджету.

Стаття 79. Кошти державних цільових фондів обслуговуються органами Державного казначейства України.

Пенсійному фонду України, Фонду соціального страхування України з тимчасової втрати працездатності, Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України подавати Державному казначейству України у визначені ним порядку і терміни та Міністерству фінансів України звіти про виконання кошторисів відповідних фондів.

Стаття 80. Надати право Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття за зверненням обласних державних адміністрацій спрямувати у 2005 році кошти у сумі 107.358,5 тис. гривень на здешевлення кредитів для створення нових робочих місць для працівників вугільної промисловості, вивільнених у зв'язку із закриттям шахт, членом їх сімей (дружина (чоловік), повнолітні діти) та членам сімей загиблих шахтарів (дружина (чоловік), повнолітні діти), а також у інших галузях економіки у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

Стаття 81. Установити, що кошти на погашення заборгованості перед Пенсійним фондом України, пов'язаної з виплатою пенсій та допомог відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності» та поточні платежі до Пенсійного фонду України, а також кошти на часткове покриття витрат на погашення заборгованості шахтарям з регресних позовів та одноразової допомоги у зв'язку з втратою професійної працездатності, яка склалася станом на 1 квітня 2001 року та нарахованої на неї компенсації втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків виплати у сумі 31.650 тис. гривень виплачуються за рахунок Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України. Перерахування цих коштів здійснюється Державним казначейством України на рахунки Пенсійного фонду України та на окремі рахунки Міністерства палива та енергетики України шляхом застосування щоденного нормативу відрахувань від доходів Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України у розмірі 20 відсотків до погашення цієї заборгованості, з них 0,5 відсотка — на окремі рахунки Міністерства палива та енергетики України.

Стаття 82. Витрати на надання соціальних послуг та матеріальне забезпечення безробітних з числа незастрахованих осіб проводяться за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

Стаття 83. Установити з 1 січня 2005 року розмір мінімальної заробітної плати 262 гривні на місяць, з 1 квітня 2005 року — 290 гривень на місяць, з 1 липня 2005 року — 310 гривень на місяць, з 1 вересня 2005 року — 332 гривні. Забезпечити збереження міжпосадових (міжкваліфікаційних) співвідношень в оплаті праці працівників бюджетної сфери виходячи із зазначених розмірів мінімальної заробітної плати.

Стаття 84. Кабінету Міністрів України визначити порядок і терміни поетапного запровадження умов оплати праці працівників бюджетної сфери на основі Єдиної тарифної сітки та впорядкування умов оплати праці окремими категоріями працівників бюджетної сфери в межах коштів у сумі 1.476.940,5 тис. гривень, передбачених на що мету, здійснивши їх розподіл у розрізі головних розпорядників коштів державного бюджету та між місцевими бюджетами.

Стаття 85. Кабінету Міністрів України у 2005 році вжити заходів щодо оптимізації граничної чисельності працівників органів виконавчої влади.

Рекомендувати органам місцевого самоврядування не приймати рішення, що призводять до збільшення чисельності працівників бюджетних установ.

Стаття 86. Установити, що нецільове використання бюджетних коштів, тобто витрачання їх на цілі, що не відповідають бюджетним призначенням, встановленим законом про Державний бюджет України чи рішенням про місцевий бюджет, виділений бюджетним асигнуванням чи кошторису, має наслідком зменшення бюджетних призначень головним розпорядником бюджетних коштів на суму коштів, що витрачені не за цільовим призначенням, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 87. Установити, що контроль за справами (стягненням) платежів до бюджету здійснюється органами, які повинні забезпечувати їх надходження, згідно з додатком № 8 до цього Закону.

Стаття 88. Продовжити до 1 січня 2006 року дію експерименту щодо справання запроваджених у 2003 році Верховною Радою Автономної Республіки Крим за погодженням з Кабінетом Міністрів України окремих місцевих зборів (збору на розвиток рекреаційного комплексу в Автономній Республіці Крим та збору на розвиток пасажирського електротранспорту в Автономній Республіці Крим).

Стаття 89. Установити, що в 2005 році при визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток від'ємне значення об'єкта оподаткування (балансові збитки), яке обліковувалось у платника податку станом на 1 січня 2003 року і не було погашено на 1 січня 2005 року в порядку, визначеному пунктом 11 розділу ІІ «Перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 12, ст. 88; 2004 р., № 17-18, ст. 250; 2005 р., № 7-8, ст. 162), не враховується у зменшення об'єкта оподаткування з податку на прибуток за наслідками податкових періодів (кварталів) 2005 податкового року.

Стаття 90. Установити, що у 2005 році запроваджуються базові нормативи плати за користування надрами для видобування корисних копалин згідно з додатком № 9 до цього Закону.

Стаття 91. Установити, що на 2005 рік обсяг збору у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на електричну та теплову енергію, що встановлюється Національною комісією регулювання електроенергетики України, становить 2.080.000 тис. гривень.

Надходження цього збору використовуються у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 92. Установити, що надходження коштів від реалізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки, іншого майна Збройних Сил України, надходження від Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» в рахунок погашення простроченої заборгованості перед Міністерством оборони України за Угодою між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про передачу з України до Російської Федерації важких бомбардувальників Ту-160 та Ту-95 МС, крилатих ракет повітряного базування великої дальності та обладнання, а також надходження коштів від Секретаріату ООН за участь українського контингенту Збройних Сил України в миротворчих операціях понад обсяги, визначені додатком № 1 до цього Закону по загальному фонду, спрямовуються відповідно

на погашення кредиторської заборгованості Міністерства оборони України за отримани військове майно, товари, продукцію, виконані роботи та надані послуги, яка склалася станом на 1 січня 2004 року, та забезпечення участі українського контингенту Збройних Сил України у міжнародних миротворчих операціях та інші потреби Збройних Сил України. Міністерство фінансів України вносить зміни до розпису Державного бюджету України понад обсяги відповідних доходів та бюджетних призначень, визначених у додатках № 1 і № 3 до цього Закону, у разі, коли сума цих надходжень перевищить суму відповідних річних обсягів, затверджених у додатку № 1 до цього Закону по загальному фонду бюджету.

Стаття 93. Установити з 1 січня 2005 року максимальну величину фактичних витрат на оплату праці найманих працівників, оподатковуваного доходу (прибутку), сукупного оподатковуваного доходу (граничну суму заробітної плати (доходу)), з яких відповідно до законів України справляються страхові внески до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, Фонду соціального страхування України з тимчасової втрати працездатності, Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України та Пенсійного фонду України, в розмірі 4.100 гривень на місяць у розрахунку на кожну фізичну особу — платника внесків.

Стаття 94. Національний акціонерній компанії «Нафтогаз України» забезпечити в 2005 році поставку до державного резерву світильних нафтопродуктів в обсязі не менше 70 тис. тонн за ціною не вище собівартості з нарахуванням податку на додану вартість та акцизу в рахунок зобов'язань по погашенню заборгованості за Угодою між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про передачу з України до Російської Федерації важких бомбардувальників ТУ-160 та ТУ-95 МС, крилатих ракет повітряного базування великої дальності та обладнання в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 95. Надати право Кабінету Міністрів України здійснити у 2005 році забезпечення інвалідів Великої Вітчизняної війни спецавтотранспортом в рахунок погашення податкового боргу минулих років, в тому числі розстроченого, по сплаті податку на додану вартість до Державного бюджету України, а також пені, штрафних санкцій, нарахований у зв'язку з порушенням податкового законодавства по цьому податку підприємств, що поста-чають товари (роботи, послуги) закритому акціонерному товариству «ЗАЗ», та задіяні у проведеної розрахунків по придбанню спецавтотранспорту, в обсязі 243.300 тис. гривень.

Стаття 96. Установити для платників податку на прибуток у 2005 році сплату податку на прибуток за результатами одинадцяти місяців 2005 року за правилами, встановленими для повного податкового періоду, з урахуванням від'ємного значення об'єкта оподаткування попередніх періодів, визначеного відповідно до законодавства, та природу (убутку) матеріальних запасів за одинадцять місяців 2005 року та суми амортизаційних відрахувань, нарахований за три квартали 2005 року, та двох третин амортизаційних відрахувань четвертого кварталу 2005 року. Сплата податку на прибуток та подання податкової декларації з цього податку за одинадцять місяців 2005 року здійснюється у строки, встановлені законом для місячного податкового періоду.

Стаття 97. Установити, що в 2005 році пеня, передбачена абзацом п'ятим підпункту 12.1.2 пункту 12.1 статті 12 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181; 2003 р., № 12, ст. 88; 2005 р., № 7-8, ст. 162), стягується із розрахунку 3-кратного розміру річної облікової ставки Національного банку України, діючої на день виникнення додаткового податкового зобов'язання.

Стаття 98. Установити, що розрахунки з юридичною особою, яка має прострочену заборгованість перед державою за кредитами, залученими державою, або під державні гарантії, а також її дебітором за поставлених до державного резерву матеріальні цінності, проведені інтервенційні операції, здійснюються шляхом погашення простроченої заборгованості такого боржника перед державою за зазначеними кредитами у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 99. Установити, що у 2005 році господарські організації, в тому числі державні підприємства, а також акціонерні, холдингові компанії та інші суб'єкти господарювання, у статутних фондах яких більше 50 відсотків акцій (часток, паїв) належать державі, та їх дочірні підприємства зобов'язані складати і виконувати річний фінансовий план, який підлягає затвердженню до 1 травня 2005 року, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 100. Дозволити Державній службі автомобільних доріг України у 2005 році залучити іноземний кредит у сумі до 100 млн доларів США для завершення проекту реконструкції автомобільної дороги Київ-Одеса з погашенням та обслуговуванням зазначеного кредиту за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті на розвиток мережі та утримання автомобільних доріг загального користування.

Стаття 101. Установити, що кошти, отримані від реалізації військових містечок Збройних Сил України, які включають в себе комплекс будівель та споруд, розташованих на одній земельній ділянці, що використовуються для розквартирування військових частин, розміщення військослужбовців та працівників Збройних Сил України, зараховуються до спеціального фонду Державного бюджету України і спрямовуються виключно на будівництво (придбання) житла для військослужбовців Збройних Сил України.

Порядок реалізації військових містечок Збройних Сил України, здійснення інвестиційних проєктів по будівництву житла для військослужбовців Збройних Сил України, у тому числі на земельних ділянках, наданих у користування Міністерства оборони України, визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 102. Установити, що у 2005 році 3 відсотки надходжень від оренди державного майна, які зараховуються до спеціального фонду державного бюджету, спрямовуються на програми з покращення управління державним майном у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 103. Додатки № 1 — 9 до цього Закону є його невід'ємною частиною».

2. У Законі України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст. 156, із наступними змінами):

1. У тексті Закону слова «вивезення (експортування) товарів (послуг) за межі митної території України» або «вивезення (пересилання) товарів (послуг) за межі митної території України» у будь-яких комбінаціях замінити словом «експорт» у відповідних відмінках та часі, а слова «везення (імпортування) товарів (послуг) на митну територію України» або «ввезення (пересилання) товарів (послуг) на митну територію України» у будь-яких комбінаціях замінити словом «імпорт» у відповідних відмінках та часі;

2. У статті 1:

а) пункт 1.1 викласти у такій редакції:

«1.1. Податок, оподаткування, платник податку, оподатковувана операція (у відповідних відмінках) — податок на додану вартість, оподаткування податком на додану вартість, платник податку на додану вартість, операція, яка підлягає оподаткуванню податком на додану вартість»;

б) пункт 1.2 доповнити абзацями такого змісту:

«представництво нерезидента, що не має статусу юридичної особи.

Для цілей оподаткування дві чи більше особи, які здійснюють спільну (сумісну) діяльність без створення юридичної особи, вважаються окремою особою у межах такої діяльності.

Облік результатів спільної (сумісної) діяльності ведеться платником податку, уповноваженим на це іншими сторонами згідно з умовами договору, окремо від обліку господарських результатів такого платника податку.

Для цілей оподаткування господарські відносини між учасниками спільної (сумісної) діяльності прирівнюються до відносин на основі окремих цивільно-правових договорів.

Порядок податкового обліку та звітності результатів спільної (сумісної) діяльності встановлюється центральним податковим органом»;

в) абзаци другий та третій пункту 1.4 викласти у такій редакції:

«Не належать до поставки операції з передачі товарів в межах договорів схову (відповідального зберігання), довірчого управління, оперативної оренди (лізингу), інших цивільно-правових договорів, які не передбачають передачу права власності (користування або розпорядження) на такі товари іншій особі.

Поставка послуг — будь-які операції цивільно-правового характеру з виконання робіт, результатом виконання яких є передача нематеріальних активів, надання послуг, надання права на користування або розпорядження товарами, у тому числі нематеріальними активами, а також з поставки будь-яких інших, ніж товари, об'єктів власності за компенсацію, а також операції з безоплатного виконання робіт, надання послуг. Поставка послуг, зокрема, включає надання права на користування або розпорядження товарами у межах договорів оренди (лізингу), поставки, ліцензування або інші способи передачі права на патент, авторське право, торговий знак, інші об'єкти права інтелектуальної, в тому числі промислової, власності»;

г) після пункту 1.10 доповнити новими пунктами 1.11 — 1.16 такого змісту:

«1.11. Касовий метод — метод податкового обліку, за яким дата виникнення податкових зобов'язань визначається як дата зарахування (отримання) коштів на банківський рахунок (у касу) платника податку або дата отримання інших видів компенсацій вартості поставлених (або тих, що підлягають поставці) ним товарів (послуг), а дата виникнення права на податковий кредит визначається як дата списання коштів з банківського рахунку (видачі з каси) платника податку або дата надання інших видів компенсацій вартості поставлених (або тих, що підлягають поставці) йому товарів (послуг).

1.12. Магазин безмитної торгівлі (безмитний магазин) — пункт роздрібної торгівлі товарами (супутніми послугами), які знаходяться під митним режимом, відповідно до якого товари (супутні послуги), не призначені для споживання на митній території України, ввозяться, знаходяться та поставляються під митним контролем у пунктах пропуску на митному кордоні, відкритих для міжнародного сполучення, інших зонах митного контролю, визначених митними органами України, без справляння ввізного мита, цього податку, а також інших податків і зборів, базою оподаткування яких є вартість таких товарів (супутніх послуг), заходів нетарифного регулювання та ліцензування діяльності з роздрібної торгівлі товарами (супутніми такому продажу послугами), у тому числі підакцизними.

1.13. Туризм — тимчасовий від'їзд фізичної особи з місця постійного проживання на строк у межах України від 1 до 365 днів, включаючи день від'їзду та приїзду; за межі України від 1 до 183 днів, включаючи день від'їзду та приїзду. Не вважається туризмом від'їзд фізичної особи з місця постійного проживання з метою працевлаштування, внаслідок виконання професійних обов'язків, з іншими підприємницькими цілями або з метою зміни громадянства або отримання виду на проживання чи права на роботу в іншій країні або в сімейних справах.

1.13.1. Туристичний ваучер (путівка) — документ визначеної форми, що дає право туристу на отримання туристичної послуги або їх комплексу згідно з умовами письмового договору з туристичного або екскурсійного обслуговування.

1.13.2. Туристичний оператор — особа, що поставляє туристичний продукт від власного імені, має ліцензію на туруператорську діяльність та для якої цей вид діяльності є виключним відповідно до закону.

1.13.3. Туристичний агент — особа, що поставляє туристичний продукт від імені туристичного оператора та має ліцензію на турагентську діяльність відповідно до закону.

1.13.4. Туристичні послуги — послуги з розміщення у готелі (мотелі, кемпінгу, інших місцях тимчасового проживання), харчування, транспортного, екскурсійно-інформаційного та іншого туристичного обслуговування (включаючи послуги з страхування туристів) або їх комбінації.

1.13.5. Туристичний продукт — сукупність туристичних послуг, які надаються туристичним оператором та поставляються туристу таким туристичним оператором або за його дорученням — туристичним агентом, за обов'язкової наявності туристичної послуги з розміщення туриста та якнайменше однієї іншої туристичної послуги. Для цілей цього Закону туристичний продукт вважається товаром.

1.14. Супутні послуги — послуги, вартість яких включається відповідно до норм митного законодавства до митної вартості товарів, що експортуються або імпортуються.

1.15. Інші терміни використовуються у значеннях, визначених законами з питань оподаткування або іншими законами, у частині, що не суперечить цьому Закону та іншим законам з питань оподаткування.

1.16. Податковий вексель — це письмове безумовне грошове зобов'язання платника податку сплатити до бюджету відповідну суму коштів у порядку та терміни, визначені цим Законом, що підтверджене комерційними банками шляхом авалю, який видається платником на відстрочення сплати податку на додану вартість, що справляється при імпорті товарів на митну територію України.

Протест податкового векселя не здійснюється, сума, зазначена у непогашеному векселі, розглядається як податкова заборгованість, яка погашається у порядку, передбаченому законодавством для погашення податкового боргу».

У зв'язку з цим пункти 1.11 та 1.12 вважати відповідно пунктами 1.17 та 1.18.

3. Статтю 2 викласти у такій редакції:

«Стаття 2. Платники податку

Платником податку є:

2.1. будь-яка особа, яка:

а) здійснює або планує здійснювати господарську діяльність та реєструється за своїм добровільним рішенням як платник цього податку;

б) підлягає обов'язковій реєстрації як платник цього податку; в) імпортує товари (супутні послуги) в обсягах, що підлягають оподаткуванню цим податком згідно з нормами цієї статті.

2.2. Будь-яка особа, яка за своїм добровільним рішенням зареєструвалася платником податку, за винятком фізичних осіб, які обрали сплату фіксованого чи єдиного податку за спрощеною системою оподаткування, обліку та звітності або здійснюють торгівлю на умовах сплати ринкового збору в порядку, встановленому законодавством.

2.3. Особа підлягає обов'язковій реєстрації як платник податку у разі:

2.3.1. Коли загальна сума від здійснення операцій з поставки товарів (послуг), у тому числі з використанням локальної або глобальної комп'ютерної мережі, що підлягають оподаткуванню

згідно з цим Законом, нарахована (сплачена, надана) такій особі або в рахунок зобов'язань третім особам, протягом останніх дванадцяти календарних місяців сукупно перевищує 300 000 гривень (без урахування податку на додану вартість) незалежно від того, який режим оподаткування використовує така особа згідно із законодавством.

2.3.2. Особа, що уповноважена вносити консолідований податок з об'єктів оподаткування, що виникають внаслідок поставки послуг підприємствами залізничного транспорту з їх основної діяльності та підприємствами зв'язку, що перебувають у підпорядкуванні платника податку, в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2.3.3. Особа, яка поставляє товари (послуги) на митній території України з використанням глобальної або локальних комп'ютерних мереж, при цьому особа-нерезидент може здійснювати таку діяльність тільки через своє постійне представництво, зареєстроване на території України.

2.3.4. Особа, що здійснює операції з реалізації конфіскованого майна, незалежно від того, чи досягає вона загальної суми операцій з поставки товарів (послуг), визначеної підпунктом 2.3.1 пункту 2.3 цієї статті, чи ні, а також незалежно від того, який режим оподаткування використовує така особа згідно із законодавством.

2.4. Будь-яка особа, що імпортує (для фізичних осіб — ввозить (пересилає)) товари (супутні послуги) на митну територію України для їх використання або споживання на митній території України, незалежно від того, який режим оподаткування вона використовує згідно із законодавством, за винятком фізичних осіб, не зареєстрованих платниками податку, які ввозять (пересилають) товари (предмети) у супроводжувальному багажі або отримують їх як поштове відправлення у межах неторгового обороту в обсягах, що не підлягають оподаткуванню відповідно до митного законодавства (крім ввезення транспортних засобів чи запасних частин до них такими фізичними особами) та нерезидентів, які пересилають поштові відправлення згідно з правилами Міжнародного поштового союзу на митну територію України, та отримувачів таких поштових відправлень.

У разі ввезення (пересилання) товарів (предметів) фізичними особами, не зареєстрованими як платники цього податку, в обсягах, що перевищує неторговий оборот, який підлягає оподаткуванню, такі особи сплачують податок на додану вартість під час перетину такими товарами (предметами) митного кордону України без реєстрації виходячи з митної вартості товарів (предметів), що перевищують розмір неторгового обороту».

4. У статті 3:

а) пункт 3.1 викласти у такій редакції:

«3.1. Об'єктом оподаткування є операції платників податку з:

3.1.1. поставки товарів та послуг, місце надання яких знаходиться на митній території України, в тому числі операції з передачі права власності на об'єкти застави позичальнику (кредитору) для погашення заборгованості заставодавця, а також з передачею об'єкта фінансового лізингу у користування лізингоотримувачу (орендарю);

3.1.2. ввезення товарів (супутніх послуг) у митному режимі імпорту або реімпорту (далі — імпорту).

З метою оподаткування до імпорту також прирівнюються:

ввезення з-за меж митного кордону України на митну територію України товарів (супутніх послуг) за договорами лізингу (оренди) (у тому числі у разі повернення об'єкта лізингу лізингодавцю-резиденту або іншій особі за дорученням такого лізингодавця), застави, та іншими договорами, які не передбачають передавання права власності на такі товари (майно) або передбачають їх обмін на корпоративні права чи цінні папери, у тому числі якщо таке ввезення пов'язане із поверненням товарів у зв'язку з припиненням дії зазначених договорів;

поставка товарів з території безмитних магазинів на митну територію України для їх вільного обігу (крім території інших безмитних магазинів);

поставка продуктів переробки (готової продукції) з митного режиму переробки на митній території України на митну територію України для їх вільного обігу;

в інших випадках, передбачених Митним кодексом України;

3.1.3. вивезення товарів (супутніх послуг) у митному режимі експорту або реекспорту (далі — експорту).

З метою оподаткування до експорту товарів також прирівнюються:

вивезення товарів (супутніх послуг) за межі митного кордону України за договорами фінансового лізингу (оренди) (у тому числі у разі повернення об'єкта фінансового лізингу лізингодавцю-нерезиденту або іншій особі за дорученням такого лізингодавця), застави та іншими договорами, які не передбачають передавання права власності на такі товари (майно) або передбачають їх обмін на корпоративні права чи цінні папери, у тому числі якщо таке вивезення пов'язане із припиненням дії зазначених договорів;

поставка товарів (супутніх послуг) з митної території України на територію безмитних магазинів;

передача товарів, оформлених у митному режимі експорту, під митний режим митного складу, для подальшого вивезення таких товарів з митної території України;

в інших випадках, визначених Митним кодексом України»;

б) у пункті 3.2:

підпункти 3.2.1, 3.2.2 і 3.2.3 викласти у такій редакції:

«3.2.1. випуску (емісії), розміщення у будь-які форми управління та продажу (погашення, викупу) за кошти цінних паперів, що випущені в обіг (емітовані) суб'єктами підприємницької діяльності, Національним банком України, Міністерством фінансів України, органами місцевого самоврядування відповідно до закону, включаючи інвестиційні та іпотечні сертифікати, сертифікати фонду операцій з нерухомістю, деривативи, а також корпоративні права, виражені в інших, ніж цінні папери, формах; обміну зазначених цінних паперів та корпоративних прав, виражених в інших, ніж цінні папери, формах, на інші цінні папери; розрахунково-клірингові, реєстраторської та депозитарної діяльності на ринку цінних паперів, а також діяльності з управління активами (у тому числі пенсійними активами, фондами банківського управління), відповідно до закону.

Норми цього підпункту не застосовуються до операцій з продажу бланків дорожніх, банківських та особистих чеків, цінних паперів, розрахункових та платіжних документів, пластикових (розрахункових) карток;

3.2.2. передачі майна у схов (відповідальне зберігання), а також у лізинг (оренду), крім передачі у фінансовий лізинг;

повернення майна із схову (відповідального зберігання) його власнику, а також майна, попередньо переданого в лізинг (оренду) лізингодавцю (орендодавцю), крім переданого у фінансовий лізинг;

нарахування та сплати процентів або комісій у складі орендного (лізингового) платежу у межах договору фінансового лізингу в сумі, що не перевищує подвійну облікову ставку Національного банку України, встановлену на день нарахування таких процентів (комісій) за відповідний проміжок часу, розраховану від вартості об'єкта лізингу, наданого у межах такого договору фінансового лізингу; по об'єкту фінансового лізингу, оціненого в іноземній валюті, сплата процентів, з метою оподаткування визначається у гривнях по курсу валют, визначеному Національним банком України на момент сплати;

передачі майна у заставу (іпотеку) позикодавцю (кредитору) та/або у забезпечення іншої дійсної вимоги кредитора, повернення такого майна із застави (іпотеки) його власнику після за-

кінчення дії відповідного договору, якщо місце такої передачі (повернення) знаходиться на митній території України; грошових виплат основної суми консолідованої іпотечної заборгованості та процентів, нарахованих на неї, об’єднання та/або купівлі (продажу) консолідованої іпотечної заборгованості, заміною однієї частки консолідованої іпотечної заборгованості на іншу, або поверненням (зворотним викупом) такої консолідованої іпотечної заборгованості відповідно до закону резидентом або на його користь;

3.2.3. надання послуг із страхування, співстрахування або перестрахування особами, які мають ліцензію на здійснення страхової діяльності відповідно до закону, а також пов’язаних з такою діяльністю послуг страхових (перестрахових) брокерів та страхових агентів;

надання послуг із загальнообов’язкового соціального та пенсійного страхування, недержавного пенсійного забезпечення, залучення та обслуговування пенсійних вкладів»;

у підпункті 3.2.5: абзац перший викласти у такій редакції: «3.2.5. надання послуг з інкасації, розрахунково-касового обслуговування, залучення, розміщення та повернення коштів за договорами позики, депозиту, вкладу (у тому числі пенсійного), управління коштами та цінними паперами (корпоративними правами та деривативами), доручення, надання, управління і переуступки фінансових кредитів, кредитних гарантій і банківських поручительств особою, що надала такі кредити, гарантії або поручительства»;

абзац другий після слів «інвестиційні сертифікати» доповнити словами «іпотечні сертифікати з фіксованою доходністю»; доповнити абзацом третім такого змісту: «імпорту майна як технічної або благодійної (гуманітарної) допомоги згідно з нормами міжнародних договорів України, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України, або відповідно до закону»;

підпункт 3.2.7 викласти у такій редакції: «3.2.7. виплат у грошовій формі заробітної плати (інших прирівняних до неї виплат), а також пенсій, стипендій, субсидій, дотацій за рахунок бюджетів або Пенсійного фонду України чи фондів загальнообов’язкового соціального страхування (крім тих, що надаються у майновій формі);

виплат дивідендів, роялті у грошовій формі або у вигляді цінних паперів, які здійснюються емітентом;

надання комісійних (брокерських, дилерських) послуг із торгівлі та/або управління цінними паперами (корпоративними правами), деривативами та валютними цінностями, включаючи будь-які грошові виплати (у тому числі комісійні) фондовим або валютним біржам чи позабіржовим фондовим системам або їх членам у зв’язку з організацією та торгівлею цінними паперами ліцензованими торговцями цінними паперами, а також деривативами та валютними цінностями»;

у підпункті 3.2.8:

в абзаці першому слова «передачі основних фондів як внеску до статутного фонду юридичної особи для формування її цілісного майнового комплексу в обмін на емітовані нею корпоративні права, у тому числі при ввезенні основних фондів на митну територію України (крім підакцизних товарів) або їх вивезенні за межі митної території України» виключити;

абзаци другий та четвертий виключити; підпункт 3.2.11 викласти у такій редакції:

«3.2.11. надання уповноваженими банками послуг з довірчого управління фондами банківського управління, виплати винагороди за здійснення управління фондом операцій з нерухомістю, за перерахування коштів на фінансування будівництва із фонду фінансування будівництва, за здійснення платежів за іпотечними сертифікатами відповідно до закону».

5. У статті 4:

а) пункт 4.1 викласти у такій редакції:

«4.1. База оподаткування операцій з поставки товарів (послуг) визначається виходячи з їх договірної (контрактної) вартості, визначеної за вільними цінами, але не нижче за звичайні ціни, з урахуванням акцизного збору, ввізного мита, інших загальнодержавних податків та зборів (обов’язкових платежів), за винятком податку на додану вартість, що включається до ціни товарів (послуг), згідно із законами України з питань оподаткування. До складу договірної (контрактної) вартості включаються будь-які суми коштів, вартість матеріальних і нематеріальних активів, що передаються платнику податку безпосередньо покупцем або через будь-яку третю особу в зв’язку з компенсацією вартості товарів (послуг)»;

б) у пункті 4.3: в абзаці першому: у першому реченні слова «ввозяться (пересилаються)» замінити словом «імпортуються»;

у другому реченні слова «на момент виникнення податкових зобов’язань» замінити словами «на кінець операційного дня, що передує дню, в якому товар (товарна партія) вперше підпадає під режим митного контролю відповідно до митного законодавства»; в абзаці другому:

у першому реченні слова «для робіт (послуг), які виконуються (надаються) нерезидентами» замінити словами «для послуг, які поставляються нерезидентами за місцем їх надання»;

у другому реченні слова «на момент виникнення податкових зобов’язань» замінити словами «на кінець операційного дня, що передує дню, в якому було складено акт, який засвідчує факт отримання послуг»;

в) пункт 4.5 викласти у такій редакції:

«4.5. Якщо після поставки товарів (послуг) здійснюється будь-яка зміна суми компенсації їх вартості, включаючи наступний за поставкою перегляд цін, перерахунок у випадках повернення товарів особі, яка їх надала, суми податкових зобов’язань та податкового кредиту постачальника та отримувача підлягають відповідному коригуванню.

4.5.1. Якщо внаслідок такого перерахунку відбувається зменшення суми компенсації на користь платника податку — постачальника, то:

а) постачальник відповідно зменшує суму податкових зобов’язань за наслідками податкового періоду, протягом якого був проведений такий перерахунок, та надсилає отримувачу розрахунок відкоригованого значення податку;

б) отримувач відповідно зменшує суму податкового кредиту за наслідками такого податкового періоду у разі, якщо він є зареєстрованим як платник податку на дату проведення коригування, а також збільшив податковий кредит у зв’язку з отриманням таких товарів (послуг).

4.5.2. Якщо внаслідок такого перерахунку відбувається збільшення суми компенсації на користь платника податку — постачальника, то:

а) постачальник відповідно збільшує суму податкових зобов’язань за наслідками податкового періоду, протягом якого був проведений такий перерахунок, та надсилає отримувачу розрахунок відкоригованого значення податку;

б) отримувач відповідно збільшує суму податкового кредиту за наслідками такого податкового періоду у разі, якщо він є зареєстрованим як платник податку на дату проведення перерахунку.

4.5.3. Зменшення суми податкових зобов’язань платника податку — постачальника при зміні компенсації вартості товарів (послуг), наданих особам, які не були платниками цього податку на момент такої поставки, дозволяється лише:

а) при поверненні раніше поставлених товарів у власність постачальника з наданням отримувачу повної грошової компенсації їх вартості;

б) при перегляді цін, пов’язаних з гарантійними замінами товарів»;

г) у другому реченні пункту 4.6 слова «терміну позовної давності, визначеної законом» замінити словами «строків, установлених Кабінетом Міністрів України, але у строки не більше дванадцяти календарних місяців»;

д) у пункті 4.7:

в абзаці першому слова «та конфіскованого або безхазяйного майна, переданого уповноваженими державними органами для його реалізації у встановленому законодавством порядку» виключити;

абзац четвертий викласти у такій редакції:

«Зазначене правило не поширюється на операції з експортування вживаних товарів за межі митної території України або з імпортування вживаних товарів на митну територію України в межах зазначених договорів, оподаткування яких регулюється відповідними нормами цього Закону»;

е) пункт 4.8 викласти у такій редакції:

«4.8. У разі коли платник податку здійснює операції з поставки товарів (послуг), які є об’єктом оподаткування згідно з пунктом 3.1 статті 3 цього Закону, під забезпечення боргових зобов’язань покупця, надане такому платнику податку у формі простого або переказного векселя або інших боргових інструментів (далі — вексель), випущених таким покупцем або третьою особою, базою оподаткування є договірна вартість таких товарів (послуг), але не нижче за звичайні ціни без врахування дисконтів або інших знижок з номіналу такого векселя, а за процентними векселями — договірна вартість таких товарів (послуг), але не нижче за звичайні ціни, збільшена на суму процентів, нарахованих або таких, що мають бути нараховані на суму номіналу такого векселя.

У разі коли платник податку здійснює за згодою векселедержателя зустрічну поставку товарів (послуг) замість грошового погашення суми боргу, зазначеного у векселі, базою оподаткування є договірна вартість таких товарів (послуг), але не нижче за звичайні ціни без врахування дисконтів або інших знижок з номіналу такого векселя, а за процентними векселями — договірна вартість таких товарів (послуг), але не нижче за звичайні ціни, збільшена на суму процентів, нарахованих або таких, що мають бути нараховані на суму номіналу такого векселя.

Для цілей оподаткування згідно з цим Законом векселі (крім податкових векселів), видані або отримані, не вважаються засобом платежу та не змінюють суму податкового кредиту або податкового зобов’язання з цього податку, крім податкових векселів»;

є) доповнити статтю пунктами 4.10 і 4.11 такого змісту:

«4.10. При наданні послуг із транзитного перевезення (переміщення) товарів (вантажів, пасажирів) митною територією України база оподаткування розраховується виходячи з вартості послуг із такого транзитного перевезення (переміщення), наданих на митній території України (з урахуванням відстані від пункту першого перетину державного кордону України до пункту останнього перетину державного кордону України).

4.11. Базою оподаткування при поставці туристичного продукту туристичним оператором на користь фізичних осіб, які безпосередньо споживають цей продукт, є винагорода такого туристичного оператора, а саме різниця між вартістю поставленого ним туристичного продукту (без урахування цього податку) та вартістю витрат, понесених таким туристичним оператором внаслідок придбання (створення) такого туристичного продукту (без урахування цього податку).

При поставці туристичного продукту туристичним оператором на користь осіб, інших, ніж визначені в абзаці першому пункту 4.11 цієї статті, базою оподаткування є вартість таких туристичних послуг (без урахування цього податку).

Базою оподаткування для операцій, які здійснюються туристичними агентами, є комісійна винагорода, яка нараховується (виплачується) туристичним оператором на користь такого туристичного агента, у тому числі за рахунок коштів, отриманих останнім від споживача туристичного продукту.

Поставка туристичного продукту з місцем його надання на митній території України може здійснюватися виключно резидентом, який має відповідну ліцензію та відповідає вимогам, визначеним пунктом 2.3 статті 2 цього Закону.

Для визначення граничної суми згідно з підпунктом 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону до розрахунку береться вартість поставок туристичного продукту як туристичним оператором, так і туристичним агентом».

6. У статті 5:

а) у пункті 5.1: підпункти 5.1.2, 5.1.3, 5.1.5, 5.1.7 та 5.1.9 викласти у такій редакції:

«5.1.2. поставки (передплати) періодичних видань друкованих засобів масової інформації та книжок, крім видань еротичного характеру, учнівських зошитів, підручників та навчальних посібників українського виробництва, словників українсько-іноземної або іноземно-української мови; доставки таких періодичних видань друкованих засобів масової інформації на митній території України;

5.1.3. поставки послуг з виховання та освіти дітей дитячими музичними та художніми школами, школами мистецтв, будинками культури; послуг з дошкільного виховання, початкової, середньої, професійно-технічної та вищої освіти закладами, які мають спеціальний дозвіл (ліцензію) на поставку таких послуг, незалежно від їх організаційно-правового статусу та форми власності, згідно з переліком таких послуг, визначеним Кабінетом Міністрів України, а також послуг з розміщення учнів або студентів в інтернатах або гуртожитках»;

«5.1.5. поставки послуг з виплати і доставки пенсій із системи загальнообов’язкового державного пенсійного страхування, пенсійних виплат за недержавним пенсійним забезпеченням, страхових виплат (у тому числі анuitетів) за договорами довгострокового страхування життя, з банківських пенсійних рахунків, за пенсійними вкладками, а також грошової допомоги населенню, яка надається за рахунок бюджету відповідно до затверджених соціальних програм»;

«5.1.7. поставки (у тому числі аптечними закладами) зареєстрованих та допущених до застосування в Україні лікарських засобів та виробів медичного призначення за переліком, що щорічно визначається Кабінетом Міністрів України до 1 вересня року, попереднього звітному. Якщо у такий строк перелік не встановлено, діє перелік минулого року»;

«5.1.9. поставки путівок на санаторно-курортне лікування та відпочинок на території України фізичних осіб віком до 18 років»;

підпункти 5.1.11, 5.1.12 виключити;

підпункт 5.1.13 викласти у такій редакції:

«5.1.13. надання послуг з перевезення осіб пасажирським транспортом (крім таксомоторів) у межах населеного пункту, тарифи на які регулюються органом місцевого самоврядування відповідно до його компетенції, визначеної законом.

Це звільнення не поширюється на операції з надання пасажирського транспорту в оренду (прокат)»;

у підпункті 5.1.14 після слів «культового призначення» доповнити словами «(крім підакцизних товарів)»;

у підпункті 5.1.16:

після слів «визнаних безхазяйними» доповнити словами «у власність держави або»;

доповнити абзацом такого змісту:

«Поставка таких товарів при послідовних операціях оподатковується на загальних підставах»;

у підпункті 5.1.19 слова «а також приватизації цілісних майнових комплексів» виключити;

у підпункті 5.1.21:

в абзаці першому слова «абзацами «а» і «б» замінити словами «абзацами «а», «б» і «є»;

в абзаці другому:

у першому реченні слова «благодійній організації такими отримувачами або іншими особами, пов’язаними з ними» замінити словами «їх вартості з боку таких отримувачів або інших осіб»;

друге речення доповнити словами «особою, яка надає такі товари (послуги)»;

абзац третій викласти в такій редакції:

«Правила маркування товарів, отриманих як благодійна допомога, що унеможливлюють продаж або інші види відчуження таких товарів за відсутності такого маркування, та порядок розподілу таких товарів, а також контролю за цільовим розподілом благодійної допомоги у вигляді конкретно наданих послуг встановлюються Кабінетом Міністрів України»;

абзац четвертий викласти у такій редакції:

«Марковані товари, отримані з метою подання благодійної допомоги, які продаються за кошти або інші види компенсації, та/або виручка, отримана за таку поставку, підлягають конфіскації в доход держави у встановленому порядку»;

в абзаці п’ятому слова «перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України» замінити словами «а також тих, що ввозяться на митну територію України, крім товарів, які підпадають під дію міжнародних договорів, згода на укладення яких надана Верховною Радою України», слово «підприємницький» замінити словом «господарський»;

абзац шостий виключити;

у підпункті 5.1.22 слова «які здійснюються за рахунок Державного бюджету України» замінити словами «особою, яка безпосередньо отримує такі кошти з рахунку Державного казначейства України»;

підпункт 5.1.23 викласти у такій редакції:

«5.1.23. надання бібліотеками, які знаходяться у державній або комунальній власності, платних послуг з:

комплектування реєстраційно-облікових документів (квитків, формулярів);

користування рідкісними, цінними довідниками, книгами (нічний абонемент);

тематичного підбору літератури за запитом споживача;

надання тематичних, адресно-бібліографічних та фактографічних довідок»;

б) у пункті 5.2:

підпункт 5.2.1 викласти у такій редакції:

«5.2.1. поставки товарів (крім підакцизних товарів та тих, що підпадають під визначення 1-24 груп УКТ ЗЕД) та послуг (крім грального та лотерейного бізнесу), які безпосередньо виготовляються підприємствами та організаціями громадських організацій інвалідів, майно яких є їх власністю, де кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить протягом попереднього звітного періоду не менше 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менше 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці, що відноситься до складу валових витрат виробництва. Перелік зазначених товарів (послуг) щорічно встановлюється Кабінетом Міністрів України за поданням міжвідомчої комісії з питань діяльності підприємств та організацій громадських організацій інвалідів.

Безпосереднім вважається виготовлення товарів, внаслідок якого сума витрат, понесених на переробку (обробку, інші види перетворення) сировини, комплектуючих, складових частин, інших покупних товарів, які використовуються у виготовленні таких товарів, становить не менше 8 відсотків від продажної ціни таких виготовлених товарів.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності реєстрації у відповідному податковому органі, яка здійснюється на підставі подання позитивного рішення міжвідомчої комісії з питань діяльності підприємств та організацій громадських організацій інвалідів та відповідної заяви платника податку про бажання отримати таку пільгу відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

При порушенні вимог цього підпункту платником податку податковий орган скасовує його реєстрацію як особи, що має право на податкову пільгу, а податкові зобов’язання такого платника податку перераховуються з податкового періоду, за наслідками якого були виявлені такі порушення, відповідно до загальних правил оподаткування, встановлених цим Законом, та з одночасним застосуванням відповідних фінансових санкцій.

Податкова звітність таких підприємств та організацій надається у порядку, встановленому згідно із законодавством»;

абзац другий підпункту 5.2.4 виключити;

у підпункті 5.2.5 слова «поставка та» і «за умови використан-

ня їх виключно для власних потреб» виключити;

в) у пункті 5.4 слова «юридичними особами — судовласниками або фрахтувальниками» замінити словами «будь-якими особами»;

г) пункт 5.5 викласти у такій редакції:

«5.5. За винятком товарів, зазначених у підпункті 5.1.7 пункту 5.1, звільнення від оподаткування, передбачені пунктами 5.1 — 5.2 цієї статті, не поширюються на операції з імпорту зазначених товарів (послуг)»;

д) пункти 5.8 — 5.11 виключити;

е) в абзаці першому пункту 5.14 слова «державним або комунальним» виключити, доповнити абзац словами «що знаходяться у державній або комунальній власності»;

є) доповнити пунктом 5.15 такого змісту:

«5.15. Звільняються від оподаткування операції з поставки послуг по перевезенню (переміщенню) пасажирів та вантажів транзитом через територію і порти України».

7. У статті 6:

а) абзац перший пункту 6.2 викласти у такій редакції:

«6.2. При експорті товарів та супутніх такому експорту послуг ставка податку становить «0» відсотків до бази оподаткування»;

б) абзаци перший та другий підпункту 6.2.1 замінити абзацом такого змісту:

«6.2.1. У тому числі за нульовою ставкою оподатковуються операції з»;

в) в абзаці дванадцятому підпункту 6.2.1 цифри «6.1.1» замінити цифрами «6.1»;

г) підпункт 6.2.2 виключити;

д) у підпункті 6.2.4 пункту 6.2:

абзац перший викласти у такій редакції:

«6.2.4. поставки транспортних послуг залізничним, автомобільним, морським та річковим транспортом по перевезенню пасажирів, багажу та вантажобагажу (товаробагажу) за межами державного кордону України, а саме: від пункту за межами державного кордону України до пункту знаходження зовнішнього митного контролю України; від пункту знаходження зовнішнього митного контролю України до пункту за межами державного кордону України; між пунктами за межами державного кордону України, а також авіаційним транспортом: від пункту за межами

державного кордону України до пункту проведення митних процедур з пропуску пасажирів, багажу та вантажобагажу (товаробагажу) через митний кордон на митну територію України (включаючи внутрішні митниці); від пункту проведення митних процедур з пропуску пасажирів, багажу та вантажобагажу (товаробагажу) через митний кордон за межі митного кордону України (включаючи внутрішні митниці) до пункту за межами державного кордону України; між пунктами за межами митного кордону України»;

в абзаці третьому слова «за ставкою, встановленою пунктом 6.1 цієї статті, яка має вкорячатися до вартості послуг за транзит» замінити словами «у порядку, передбаченому пунктом 5.15 цього Закону»;

е) підпункт 6.2.8 пункту 6.2 викласти у такій редакції:

«поставки товарів (крім підакцизних товарів та тих, що підпадають під визначення 1-24 груп УКТ ЗЕД) та послуг (крім грального та лотерейного бізнесу), які безпосередньо виготовляються підприємствами та організаціями громадських організацій інвалідів, майно яких є їх власністю, де кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить протягом попереднього звітного періоду не менше 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менше 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці, що відносяться до складу валових витрат виробництва. Перелік зазначених товарів (послуг) щорічно встановлюється Кабінетом Міністрів України за поданням міжвідомчої комісії з питань діяльності підприємств та організацій громадських організацій інвалідів.

Безпосереднім вважається виготовлення товарів, внаслідок якого сума витрат, понесених на переробку (обробку, інші види перетворення) сировини, комплектуючих, складових частин, інших покупних товарів, які використовуються в виготовленні таких товарів, становить не менше 8 відсотків від продажної ціни таких виготовлених товарів.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності реєстрації у відповідному податковому органі, яка здійснюється на підставі подання позитивного рішення міжвідомчої комісії з питань діяльності підприємств та організацій громадських організацій інвалідів та відповідної заяви платника податку про бажання отримати таку пільгу відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

При порушенні вимог цього підпункту платником податку податковий орган скасовує його реєстрацію як особи, що має право на податкову пільгу, а податкові зобов’язання такого платника податку перераховуються з податкового періоду, за наслідками якого були виявлені такі порушення, відповідно до загальних правил оподаткування, встановлених цим Законом, та з одночасним застосуванням відповідних фінансових санкцій.

Податкова звітність таких підприємств та організацій надається у порядку, встановленому згідно із законодавством»;

є) підпункт 6.2.9 пункту 6.2 виключити;

ж) пункт 6.3 викласти у такій редакції:

«6.3. Нульова ставка податку не застосовується, якщо товари (супутні послуги), що експортуються, звільняються від оподаткування згідно з пунктом 5.1 (крім підпунктів 5.1.2, 5.1.7) та пунктом 5.2 статті 5 цього Закону»;

з) доповнити пунктами 6.4, 6.5 такого змісту:

«6.4. Місцем поставки товарів вважається:

а) якщо товари відправляються або транспортуються продавцем чи покупцем або третьою особою — місце, де товари фактично перебувають на момент відправлення або транспортування;

у разі постачання товарів, які збираються або монтується з проведенням пусконаладжувальних робіт або без проведення таких робіт постачальником, чи від його імені — місце, де такі товари монтується або збираються;

у разі якщо ці товари з технічних, технологічних або інших аналогічних причин не можуть бути доставлені отримувачу інакше, як в розібраному або у незібраному стані, — місце, де товари перебувають на момент відправлення або транспортування особі, якій вони поставляються;

б) якщо товари не відправляються або не транспортуються — місце, де товари перебувають на момент поставки;

в) у разі якщо продається нерухоме майно — місце його розташування;

г) при наданні послуг з поставки товарів для морських, повітряних або залізничних транспортних засобів у тій частині, що припадає на перевезення пасажирів або вантажів по митній території України, — пункт відправлення такого транспортного засобу.

Для застосування цього підпункту вживаються такі терміни: частина перевезення пасажирів або вантажів транспортним засобом по митній території України — частина перевезення, що здійснюється між пунктом відправлення на митній території України (пунктом перетину державного кордону України) та пунктом прибуття такого транспортного засобу на митній території України (пунктом перетину державного кордону України), без будь-яких зупинок за межами такої митної території;

пункт відправлення транспортного засобу — перший пункт посадки пасажирів або навантаження вантажів на такий транспортний засіб;

пункт прибуття транспортного засобу на митній території України — останній пункт на митній території України для посадки (висадки) пасажирів або навантаження (вивантаження, перевантаження) вантажів на митній території України.

У разі поїздки або перевезення в обидва напрямки поїздки (перевезення) у зворотний бік вважається з метою оподаткування окремим перевезенням;

д) якщо товари продаються через глобальну комп’ютерну мережу Інтернет незалежно від місця реєстрації його доменного імені (сайту, електронної сторінки чи адреси) — місцезнаходження продавця або місце його проживання.

6.5. Місцем поставки послуг вважається:

а) за винятками, визначеними у підпунктах «в», «д» — «е» цього підпункту, — місце, де особа, яка надає послугу, зареєстрована платником цього податку, а у разі якщо така послуга надається нерезидентом — місце розташування його представництва, а за відсутності такого — місце розташування резидента, який виконує агентські (представницькі) дії від імені такого нерезидента, а за відсутності такого — місце фактичного розташування покупця (отримувача), який у цьому випадку виступає податковим агентом такого нерезидента;

б) при поставці туристичного продукту — місцезнаходження — розташування туристичного оператора, а при поставці такого продукту нерезидентом — місцезнаходження (розташування) покупця (отримувача);

в) при наданні послуг агентами, посередниками чи іншими учасниками ринку нерухомого майна (нерухомості) (далі — ріелтерами), іншими особами, відповідальними за підготовку, координацію, нагляд та здійснення робіт із будівництва та оздоблення (оснащення) нерухомості (включаючи послуги архітекторів та дизайнерів), інших подібних послуг, пов’язаних з продажем або будівництвом нерухомості, — місце, де така нерухомість розташована або буде розташована;

г) місце, де фактично надаються послуги у сфері: культурної, артистичної, спортивної, наукової, освітньої, розважальної або подібної їм діяльності, включаючи діяльність організаторів (продюсерів) у таких сферах діяльності, та пов’язаних з ними послуг;

діяльності, допоміжній транспортній, такий як навантаження, розвантаження, перевантаження, складська обробка товарів та інші аналогічні види робіт (включаючи страхування);

оцінки нерухомого майна (нерухомості);

проведення будь-яких робіт з рухомим майном, які змінюють його якісну характеристику;

д) місце реєстрації покупця або його постійного представництва, а за відсутності такого місця реєстрації — місце постійної адреси або постійного проживання, в разі якщо покупці, яким надаються нижченаведені послуги, проживають за межами митної території України, надають послуги з:

передання чи надання авторських прав, патентів, ліцензій, а також суміжних прав, у тому числі торгових марок;

надання рекламних послуг та інших послуг з просування товарів (послуг) на ринку (промовтерства);

надання послуг консультантами, інженерами, адвокатами, бухгалтерами, аудиторами, актуаріями та інших аналогічних послуг, а також з обробки даних та надання інформації, у тому числі з використанням комп’ютерних систем;

надання обов’язку утримуватися від проведення окремих видів діяльності частково або повністю;

надання послуг фізичними особами, які перебувають у відносинах трудового найму з постачальником, на користь іншої особи;

надання агентських послуг від імені та за рахунок іншої особи, якщо забезпечується надання покупцю послуг, перерахованих у цьому підпункті;

надання в оренду рухомого майна (у тому числі банківських сейфів);

е) при наданні послуг персоналу з обслуговування морських, повітряних та космічних об’єктів — місце надання таких послуг».

8. У статті 7:

а) у пункті 7.2:

у підпункті 7.2.1:

у підпункті «в» слово «назву» замінити словами «повну або скорочену назву, зазначену у статутних документах»;

у підпункті «є» слова «повну назву» замінити словами «повну або скорочену назву, зазначену у статутних документах»;

у першому реченні абзацу другого підпункту 7.2.4 слова «його сплату в іншому, ніж визначено цим Законом, порядку» замінити словами «його нарахування за ставками, іншими, ніж визначені пунктом 6.1 статті 6 або пунктом 8¹.2 статті 8¹ цього Закону»;

друге речення абзацу другого підпункту 7.2.4 викласти у такій редакції:

«Це правило поширюється також на підприємства, звільнені від сплати податку до бюджету за рішенням суду»;

підпункт 7.2.6 викласти у такій редакції:

«7.2.6. Податкова накладна видається платником податку, який поставляє товари (послуги), на вимогу їх отримувача, та є підставою для нарахування податкового кредиту. Як виняток з цього правила, підставою для нарахування податкового кредиту при поставці товарів (послуг) за готівку чи з розрахунками картками платіжних систем, банківськими або персональними чеками у межах граничної суми, встановленої Національним банком України для готівкових розрахунків, є належним чином оформлений товарний чек, інший платіжний чи розрахунковий документ, що підтверджує прийняття платежу постачальником від отримувача таких товарів (послуг), з визначенням загальної суми такого платежу, суми податку та податкового номера постачальника.

У разі відмови з боку постачальника товарів (послуг) надати податкову накладну або при порушенні ним порядку її заповнення отримувач таких товарів (послуг) має право додати до податкової декларації за звітний податковий період заяву зі скаргою на такого постачальника, яка є підставою для включення сум цього податку до складу податкового кредиту. До заяви додаються копії товарних чеків або інших розрахункових документів, що засвідчують факт сплати податку внаслідок придбання таких товарів (послуг).

Отримання такої скарги є підставою для проведення позапланової виїзної перевірки такого постачальника для з’ясування достовірності та повноти нарахування ним зобов’язань з цього податку за такою цивільно-правовою операцією.

Підставою для нарахування податкового кредиту без отримання податкової накладної також є:

транспортний квиток, готельний рахунок або рахунок, який виставляється платнику податку за послуги зв’язку, інші послуги, вартість яких визначається за показниками приладів обліку, що містять загальну суму платежу, суму податку та податковий номер продавця;

касові чеки, які містять суму поставлених товарів (послуг), загальну суму нарахованого податку (з визначенням фіскального номера, але без визначення податкового номера постачальника). При цьому з метою такого нарахування загальна сума поставлених товарів (послуг) не може перевищувати 200 гривень за день (без урахування податку на додану вартість»;

підпункт 7.2.7 пункту 7.2 викласти у такій редакції:

«7.2.7. У разі імпорту товарів на митну територію України документом, що посвідчує право на отримання податкового кредиту, вважається вантажна митна декларація, оформлена відповідно до вимог законодавства, яка підтверджує сплату податку на додану вартість, або погашений податковий вексель»;

підпункт 7.2.8 викласти у такій редакції:

«7.2.8. Платники податку зобов’язані вести окремий облік операцій з поставки та придбання товарів (послуг), які підлягають оподаткуванню цим податком, а також які не є об’єктами оподаткування згідно із статтею 3 та звільнених від оподаткування згідно із статтею 5 цього Закону.

Туристичний оператор зобов’язаний вести окремий податковий облік операцій, зазначених у абзаці другого пункту 4.11 статті 4.

Зведені результати такого обліку відображаються у податкових деклараціях, форма і порядок заповнення яких визначаються відповідно до закону. Платник податку веде реєстр отриманих та виданих податкових накладних у документальному або електронному вигляді за його вибором, у якому зазначаються порядковий номер податкової накладної, дата її виписки (отримання), загальна сума та сума нарахованого податку, а також реєстраційний номер платника податку продавця, який надав податкову накладну такому платнику податку. За наявності оригіналу податкової накладної невиключення її до зазначеного реєстру не є підставою для відмови у зарахуванні суми податку, визначеної у такій податковій накладній, до складу податкового кредиту такого платника податку.

При проведенні документальної (планової або позапланової виїзної) перевірки платник податку зобов’язаний забезпечити доступ податковому інспектору до реєстру податкових накладних та у разі ведення його в електронному вигляді — надати носій електронної інформації за власний рахунок. При цьому носій електронної інформації повинен зберігатися платником податку протягом строку давності, встановленого законом. Платник податку повинен використовувати будь-яку з найбільш поширених операційних комп’ютерних систем в Україні за власним вибором, які будуть запропоновані центральним податковим органом»;

б) у пункті 7.3:

в абзаці першому підпункту 7.3.2 слова «(валютних цінностей)» виключити;

у підпункті 7.3.6 слова «оформлення ввізної митної декларації» замінити словами «подання митної декларації»;

підпункт 7.3.8 викласти у такій редакції:

«7.3.8. Попередня (авансова) оплата вартості товарів (супутніх послуг), які експортуються чи імпортуються, не змінюють значення податкового кредиту або податкових зобов’язань платника податку — відповідно такого експортера або імпортера»;

доповнити підпунктом 7.3.9 такого змісту:

«7.3.9. Особа, яка протягом останніх дванадцяти календарних місяців мала оподатковувати поставки, вартість яких не перевищує суму, визначену у підпункті 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону (без урахування цього податку), може вибрати касовий метод податкового обліку.

Якщо зазначений вибір здійснюється під час реєстрації такої особи як платника цього податку, касовий метод починає застосовуватися з моменту такої реєстрації і не може бути змінений до кінця року, протягом якого відбулася така реєстрація.

Якщо зазначений вибір здійснюється протягом будь-якого часу після реєстрації особи як платника цього податку, касовий метод починає застосовуватися з податкового періоду, наступного за податковим періодом, в якому був зроблений такий вибір, і не може бути змінений протягом наступних дванадцяти місячних (чотирьох кварталних) податкових періодів.

Рішення про вибір касового методу подається податковому органу разом із заявою про податкову реєстрацію або податковою декларацією за звітний (податковий) період, протягом якого був зроблений такий вибір.

Протягом строку застосування касового методу платник податку зазначає про це у податкових деклараціях з цього податку. Платник податку, що обрав касовий метод обліку, не має права його застосовувати до:

імпортних та експортних операцій;

операцій з поставки підакцизних товарів.

Якщо товари (послуги) залишаються неоплаченими у повній сумі (з урахуванням цього податку) протягом трьох податкових місяців, наступних за місяцем, у якому відбулася їх поставка платником податку, що вибрав касовий метод (протягом кварталу, наступного за кварталом їх надання, для платників податку, що вибрали кварталний податковий період), та такий платник не розпочав процедуру врегулювання сумнівної, безнадійної заборгованості відповідно до законодавства, то сума нарахованих податків підлягає включенню до складу податкових зобов’язань такого платника податку за наслідками наступного податкового періоду.

Застосування касового методу зупиняється з податкового періоду, наступного за податковим періодом, протягом якого платник податку приймає самостійне рішення про перехід до загальних правил визначення дати виникнення податкових зобов’язань та податкового кредиту (методу нарахувань) чи досягає обсягу оподатковуваних операцій, визначеного підпунктом 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону.

Платник податку має право самостійно відмовитися від касового методу шляхом надіслання відповідної заяви на адресу податкового органу за місцем податкової реєстрації.

У разі якщо обсяги оподатковуваних операцій за наслідками звітного періоду перевищують розмір суми, визначеної підпунктом 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону, платник податку зобов’язаний відмовитися від касового методу шляхом надіслання відповідної заяви на адресу податкового органу, в якому він є зареєстрованим як платник цього податку, разом із поданням податкової декларації за такий звітний період. У цьому випадку платник податку переходить до загальних правил оподаткування починаючи з наступного податкового періоду. У разі якщо платник податку не подає таку заяву у встановлені цим підпунктом строки, податковий орган повинен перерахувати суму податкових зобов’язань та податкового кредиту такого платника податку починаючи з податкового періоду, на який припадає гранична дата подання його заяви про відмову від касового методу, а платник податку позбавляється права використання касового методу протягом наступних 36 податкових місяців.

З початку застосування касового методу на підставах, визначених цим Законом, суми податкових зобов’язань та податкового кредиту, що виникли до застосування касового методу, не підлягають перерахунку у зв’язку з початком такого застосування.

За відмови від застосування касового методу на будь-яких підставах та переходу до загальної системи оподаткування цим податком:

сума податкових зобов’язань платника податку збільшується на суму, нараховану на вартість товарів (послуг), поставлених платником податку, але не оплачених коштами чи іншими видами компенсацій на дату переходу такого платника до звичайного режиму оподаткування;

сума податкового кредиту платника податку збільшується на суму, нараховану на вартість товарів (послуг), отриманих таким платником податку, але не оплачених коштами або іншими видами компенсацій на дату переходу такого платника до звичайного режиму оподаткування»;

в) у пункті 7.4:

підпункти 7.4.1, 7.4.2, 7.4.4 викласти у такій редакції:

«7.4.1. Податковий кредит звітного періоду складається із сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою пунктом 6.1 статті 6 та статтею 8¹ цього Закону, протягом такого звітного періоду у зв’язку з:

придбанням або виготовленням товарів (у тому числі при їх імпорті) та послуг з метою їх подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку;

придбанням (будівництвом, спорудженням) основних фондів (основних засобів, у тому числі інших необоротних матеріальних активів та незавершених капітальних інвестицій в необоротні капітальні активи), у тому числі при їх імпорті, з метою подальшого використання у виробництві та/або поставці товарів (послуг) для оподатковуваних операцій у межах господарської діяльності платника податку.

Право на нарахування податкового кредиту виникає незалежно від того, чи такі товари (послуги) та основні фонди почали використовуватися в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку протягом звітного податкового періоду, а також від того, чи здійснював платник податку оподатковувані операції протягом такого звітного податкового періоду.

Якщо у подальшому такі товари (послуги) починають використовуватися в операціях, які не є об’єктом оподаткування згідно зі статтею 3 цього Закону або звільняються від оподаткування згідно зі статтею 5 цього Закону, чи основні фонди переводяться до складу невиробничих фондів, то з метою оподаткування такі товари (послуги), основні фонди вважаються проданими за їх звичайною ціною у податковому періоді, на який припадає початок такого використання або переведення, але не нижче ціни їх придбання (виготовлення, будівництва, спорудження).

7.4.2. Якщо платник податку придбаває (виготовляє) товари (послуги) та основні фонди, які призначаються для їх використання в операціях, які не є об’єктом оподаткування згідно зі статтею 3 цього Закону або звільняються від оподаткування згідно зі статтею 5 цього Закону, то суми податку, сплачені у зв’язку з таким придбанням (виготовленням), не включаються до складу податкового кредиту такого платника.

Не включається до складу податкового кредиту та відноситься до складу валових витрат сума податку, сплачена платником по-

датку при придбанні легкового автомобіля (крім таксомоторів), що включається до складу основних фондів.

Сума податку, нарахована (сплачена) туристичним оператором у зв'язку з придбанням (створенням) туристичного продукту, не підлягає включенню до складу його податкового кредиту та включається до складу його валових витрат, за винятком випадків, передбачених абзацом другим пункту 4.11 статті 4 цього Закону»;

«7.4.4. Якщо платник податку придбаває (виготовляє) матеріальні та нематеріальні активи (послуги), які не призначаються для їх використання в господарській діяльності такого платника, то сума податку, сплаченого у зв'язку з таким придбанням (виготовленням), не включається до складу податкового кредиту»; абзац перший підпункту 7.4.5 викласти у такій редакції:

«7.4.5. Не підлягають включенню до складу податкового кредиту суми сплаченого (нарахованого) податку у зв'язку з придбанням товарів (послуг), не підтверджені податковими накладними чи митними деклараціями (іншими подібними документами згідно з підпунктом 7.2.6 цього пункту)»;

г) у підпункті 7.5.2 пункту 7.5 слова «(робіт, послуг)» замінити словами «(супутніх послуг)»;

д) пункт 7.7 викласти у такій редакції:

«7.7. Порядок визначення суми податку, що підлягає сплаті (перерахуванню) до Державного бюджету України або відшкодуванню з Державного бюджету України (бюджетному відшкодуванню), та строки проведення розрахунків.

7.7.1. Сума податку, що підлягає сплаті (перерахуванню) до бюджету або бюджетному відшкодуванню, визначається як різниця між сумою податкового зобов'язання звітного податкового періоду та сумою податкового кредиту такого звітного податкового періоду.

При позитивному значенні суми, розрахованої згідно з підпунктом 7.7.1 цього пункту, встає потреба в сплаті (перерахуванні) до бюджету у строки, встановлені законом для відповідного податкового періоду.

При від'ємному значенні суми, розрахованої згідно з підпунктом 7.7.1 цього пункту, така сума враховується у зменшення суми податкового боргу з цього податку, що виник за попередні податкові періоди (у тому числі розстроченого або відстроченого відповідно до закону), а при його відсутності — зараховується до складу податкового кредиту наступного податкового періоду.

7.7.2. Якщо у наступному податковому періоді сума, розрахована згідно з підпунктом 7.7.1 цього пункту, має від'ємне значення, то:

а) бюджетному відшкодуванню підлягає частина такого від'ємного значення, яка дорівнює сумі податку, фактично сплаченій отримувачем товарів (послуг) у попередньому податковому періоді постачальником таких товарів (послуг);

б) залишок від'ємного значення після бюджетного відшкодування включається до складу податкового кредиту наступного податкового періоду.

7.7.3. Платник податку може прийняти самостійне рішення про зарахування належної йому повної суми бюджетного відшкодування у зменшення податкових зобов'язань з цього податку наступних податкових періодів. Зазначене рішення відображається платником податку у податковій декларації, яку він подає за наслідками звітного періоду, в якому виникає право на подання заяви про отримання бюджетного відшкодування згідно з нормами цієї статті. При прийнятті такого рішення зазначена сума не враховується при розрахунку сум бюджетного відшкодування наступних податкових періодів.

7.7.4. Платник податку, який має право на одержання бюджетного відшкодування та прийняв рішення про повернення повної суми бюджетного відшкодування, подає відповідному податковому органу податкову декларацію та заяву про повернення такої повної суми бюджетного відшкодування, яка відображається у податковій декларації. При цьому платник податку в п'ятиденний термін після подання декларації податковому органу подає органу Державного казначейства України копію декларації, з відміткою податкового органу про її прийняття, для ведення реєстру податкових декларацій у розрізі платників.

До декларації додаються розрахунок суми бюджетного відшкодування, копії погашених податкових векселів (податкових розписок), у разі їх наявності, та оригіналів п'яти основних аркушів (примірників декларанта) вантажних митних декларацій, у разі наявності експортних операцій.

Форма заяви про відшкодування та форма розрахунку суми бюджетного відшкодування визначаються за процедурою, встановленою центральним податковим органом.

7.7.5. Протягом 30 днів, наступних за днем отримання податкової декларації, податковий орган проводить документальну невідзну перевірку (камеральну) заявлених у ній даних. За наявності достатніх підстав вважати, що розрахунок суми бюджетного відшкодування було зроблено з порушенням норм податкового законодавства, податковий орган має право протягом такого ж строку провести позапланову виїзну перевірку (документальну) платника для визначення достовірності нарахування такого бюджетного відшкодування.

Податковий орган зобов'язаний надавати органу державного казначейства висновок із зазначенням суми, що підлягає відшкодуванню з бюджету, включаючи випадки, коли за результатами перевірок така сума визнана недостовірною.

7.7.6. На підставі отриманого висновку відповідного податкового органу орган державного казначейства надає платнику податку зазначену у ньому суму бюджетного відшкодування шляхом перерахування коштів з бюджетного рахунку на поточний банківський рахунок платника податку в обслуговуючому банку протягом п'яти операційних днів після отримання висновку податкового органу.

7.7.7. Якщо за наслідками документальної невідзної (камеральної) або позапланової виїзної перевірки (документальної) податковий орган виявляє невідповідність суми бюджетного відшкодування сумі, заявленій у податковій декларації, то такий податковий орган:

а) у разі заниження заявленої платником податку суми бюджетного відшкодування щодо суми, визначеної податковим органом унаслідок таких перевірок, надсилає платнику податку податкове повідомлення, в якому зазначаються сума такого заниження та підстави для її вирахування. У цьому випадку вважається, що платник податку добровільно відмовляється від отримання такої суми заниження як бюджетного відшкодування та враховує її згідно з підпунктом 7.7.3 цього пункту у зменшення податкових зобов'язань з цього податку наступних податкових періодів;

б) у разі перевищення заявленої платником податку суми бюджетного відшкодування над сумою, визначеною податковим органом унаслідок проведення таких перевірок, податковий орган надсилає платнику податку податкове повідомлення, в якому зазначаються сума такого перевищення та підстави для її вирахування;

в) у разі з'ясування внаслідок проведення таких перевірок факту, за яким платник податку не має права на отримання бюджетного відшкодування, надсилає платнику податку податкове повідомлення, в якому зазначаються підстави відмови у наданні бюджетного відшкодування.

7.7.8. Сума бюджетного відшкодування, не сплачена у строки, визначені цим пунктом, вважається бюджетною заборгованістю.

На суму бюджетної заборгованості нараховується пеня на рівні ставки, розмір якої визначається відповідно до підпункту 16.4.1 пункту 16.4 статті 16 Закону України «Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами». Зазначена пеня самостійно розраховується та сплачується органом державного казначейства разом зі сплатою суми бюджетного відшкодування платнику податку.

7.7.9. У разі коли платник податку експортує товари (супутні послуги) за межі митної території України, отримані від іншого платника податку на умовах комісії, консигнації, доручення або інших видів договорів, які не передбачають переходу права власності на такі товари (супутні послуги) від такого іншого платника податку до експортера, право на отримання бюджетного (експортного) відшкодування має такий інший платник податку. При цьому комісійна винагорода, отримана платником податку — експортером від такого іншого платника податку, включається до бази оподаткування цим податком за ставкою, визначеною абзацом першим пункту 6.1 статті 6 цього Закону, та не включається до митної вартості товарів (супутніх послуг), які експортуються.

7.7.10. Джерелом сплати бюджетного відшкодування (у тому числі бюджетного боргу) є загальні доходи Державного бюджету України. Забороняється обумовлювати або обмежувати виплату бюджетного відшкодування наявністю або відсутністю доходів, отриманих від цього податку в окремих регіонах України.

7.7.11. Такі особи не мають права на отримання бюджетного відшкодування:

а) особа, яка:

була зареєстрована як платник цього податку менш ніж за 12 календарних місяців до місяця, за наслідками якого подається заява на бюджетне відшкодування, та/або мала обсяги оподатковуваних операцій за останні 12 календарних місяців менші, ніж заявлена сума бюджетного відшкодування (крім нарахування податкового кредиту внаслідок придбання або спорудження (будівництва) основних фондів;

не провадила діяльність протягом останніх дванадцяти календарних місяців;

б) особа, яка є суб'єктом оподаткування за правилами, встановленими законодавством з питань спрощених систем оподаткування, що передбачають сплату цього податку у спосіб, відмінний від загального, встановленого цим Законом, або звільнення від такої сплати»;

е) пункт 7.8 викласти у такій редакції:

«7.8. Податкові періоди.

7.8.1. Податковим періодом є один календарний місяць, а у випадках, особливо визначених цим Законом, календарний квартал, з урахуванням того, що:

якщо особа реєструється платником податку з дня іншого, ніж перший день календарного місяця, першим податковим періодом є період, який розпочинається від дня такої реєстрації та закінчується останнім днем першого повного календарного місяця;

якщо податкова реєстрація особи анулюється у день інший, ніж останній день календарного місяця, то останнім податковим періодом є період, який розпочинається з першого дня такого місяця та закінчується днем такого анулювання.

7.8.2. Платник податку, обсяг оподатковуваних операцій якого за минулі дванадцять місячних податкових періодів не перевищував суми, зазначеної у підпункті 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону, може вибрати квартальний податковий період. Заява про вибір квартального податкового періоду подається податковому органу разом з декларацією за наслідками останнього податкового періоду календарного року. При цьому квартальний податковий період починає застосовуватися з першого податкового періоду наступного календарного року.

У разі якщо протягом будь-якого періоду з початку застосування квартального податкового періоду обсяг оподатковуваних операцій платника податку перевищує суму, зазначену у підпункті 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону, такий платник податку зобов'язаний самостійно перейти на місячний податковий період починаючи з місяця, на який припадає таке перевищення, що зазначається у відповідній податковій декларації за наслідками такого місяця»;

е) пункт 7.9 виключити.

9. Статтю 8 виключити.

10. Статтю 9 викласти у такій редакції:

«Стаття 9. Реєстрація осіб як платників податку на додану вартість

9.1. Центральний податковий орган веде реєстр платників податку.

9.2. Будь-якій особі, яка реєструється як платник податку на додану вартість, присвоюється індивідуальний податковий номер, який використовується для справляння цього податку.

9.3. Особи, які підпадають під визначення пункту 2.3 статті 2 цього Закону, зобов'язані зареєструватися як платник податку у податковому органі за їх місцезнаходженням (місцем проживання). Форма заяви про реєстрацію визначається у порядку, визначеному центральним податковим органом. Дані з реєстру платників податку підлягають оприлюдненню в порядку, визначеному центральним податковим органом.

Фізичні особи, які не є суб'єктами господарювання та ввозять товари (предмети) на митну територію України в обсягах, що підлягають оподаткуванню згідно з митним законодавством, сплачують податок на додану вартість під час перетину такими товарами (предметами) митного кордону України, без їх реєстрації як платників цього податку.

9.4. Якщо особа, на яку не поширюється дія пункту 2.3 статті 2 цього Закону, як платник податку, вважає за доцільне добровільно зареєструватися платником податку і відповідає вимогам підпункту 2.2 статті 2 цього Закону, така реєстрація провадиться за її заявою.

Якщо обсяг оподатковуваних операцій особи протягом звітного податкового періоду перевищує суму, визначену підпунктом 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону, не більше ніж у два рази, така особа зобов'язана надіслати податковому органу заяву про реєстрацію протягом двадцяти календарних днів, наступних за таким звітним податковим періодом.

Якщо особа укладає одну чи більше цивільно-правових угод (договорів), унаслідок виконання яких планується здійснення оподатковуваних операцій, обсяг яких перевищуватиме протягом звітного податкового періоду у два чи більше разів суму, визначену підпунктом 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону, то така особа зобов'язана зареєструватися як платник цього податку до кінця такого звітного податкового періоду.

Особа, що не надсилає таку заяву у таких випадках та у такі строки, несе відповідальність за ненарахування або несплату цього податку на рівні зареєстрованого платника без права нарахування податкового кредиту та отримання бюджетного відшкодування.

9.5. Заява про реєстрацію направляється на адресу податкового органу з повідомленням про вручення або вручається особисто представником такої особи службовій особі податкового органу. Податковий орган зобов'язаний видати заявнику (відправити поштою) свідоцтво про податкову реєстрацію такої особи протягом десяти днів від дня отримання реєстраційної заяви.

9.6. З урахуванням положень пункту 9.5 цієї статті заява про реєстрацію має бути подана (надіслана) податковому органу:

а) особами, що підлягають реєстрації згідно з підпунктом 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону, не пізніше двадцятого кален-

дарного дня з моменту досягнення суми оподатковуваних операцій, визначеної зазначеним пунктом;

б) особами, які підлягають податковій реєстрації у зв'язку із здійсненням ними операцій, визначених у підпунктах 2.3.2 — 2.3.4 пункту 2.3 та пункті 2.4 статті 2 цього Закону, не пізніше ніж за двадцять календарних днів до початку здійснення таких операцій;

в) особами, що прийняли добровільне рішення про реєстрацію платниками податку, не пізніше двадцяти календарних днів до початку податкового періоду, з якого такі особи вважатимуться платниками цього податку та матимуть право на податковий кредит і виписку податкових накладних.

Форми заяви про реєстрацію та свідоцтва про реєстрацію визначаються центральним податковим органом.

9.7. Копії свідоцтва про реєстрацію, засвідчені податковим органом, мають бути розміщені в доступних для огляду місцях у приміщенні платника податку та в усіх його відокремлених підрозділах.

Правила такого розміщення та відповідальність за порушення цих правил встановлюються центральним податковим органом.

9.8. Реєстрація діє до дати її анулювання, яка відбувається у випадках, якщо:

а) платник податку, який до місяця, в якому подається заява про анулювання реєстрації, є зареєстрованим згідно з положеннями підпункту 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону більше двадцяти чотирьох календарних місяців, включаючи місяць реєстрації, та має за останні дванадцять поточних календарних місяців обсяги оподатковуваних операцій, менші за визначені зазначеним підпунктом;

б) ліквідаційна комісія платника податку, оголошеного банкрутом, закінчує роботу або платник податку ліквідується за власним бажанням чи за рішенням суду (фізична особа позбувається статусу суб'єкта господарювання);

в) особа, зареєстрована як платник податку, реєструється як платник єдиного податку або стає суб'єктом інших спрощених систем оподаткування, які визначають особливий порядок нарахування чи сплати податку на додану вартість, відмінний від тих, що встановлені цим Законом, чи звільняють таку особу від сплати цього податку за рішенням суду або з будь-яких інших причин;

г) зареєстрована як платник податку особа обирає відповідно до цього Закону спеціальний режим оподаткування за ставками, іншими, ніж зазначені у статті 6 та статті 8' цього Закону;

г) особа, зареєстрована як платник податку, не надає податковому органу декларації з цього податку протягом дванадцяти послідовних податкових місяців або подає таку декларацію (податковий розрахунок), яка (який) свідчить про відсутність оподатковуваних поставок протягом такого періоду, а також у випадках, визначених законодавством стосовно порядку реєстрації суб'єктів господарювання.

Анулювання реєстрації на підставах, визначених у підпункті «а» цього пункту, здійснюється за заявою платника податку.

Анулювання реєстрації на підставах, визначених у підпунктах «б»—«г» цього пункту, здійснюється за ініціативою відповідного податкового органу або такої особи.

У разі анулювання реєстрації платник податку позбавляється права на нарахування податкового кредиту та отримання бюджетного відшкодування, але у строки, визначені законом, є зобов'язаним погасити суму податкових зобов'язань або податкового боргу з цього податку, що виникли до такого анулювання, за їх наявності, незалежно від того, чи буде така особа залишатися зареєстрованою як платник цього податку на дату сплати такої суми податку, чи ні.

У разі якщо за наслідками останнього податкового періоду особа має право на отримання бюджетного відшкодування, таке відшкодування надається протягом строків, визначених цим Законом, незалежно від того, чи буде така особа залишатися зареєстрованою як платник цього податку на дату отримання такого бюджетного відшкодування, чи ні. Це правило не поширюється на осіб, зазначених у підпункті «в» цього пункту.

Податковий орган не може відмовити в анулюванні реєстрації у разі існування підстав, визначених у підпунктах «а»—«б» цього пункту, та зобов'язаний прийняти самостійне рішення про анулювання реєстрації на підставах, визначених у підпунктах «в»—«г» цього пункту.

Рішення про анулювання реєстрації за заявою платника податку приймається у строки, визначені цією статтею для податкової реєстрації.

Платник податку зобов'язаний повернути податковому органу реєстраційне свідоцтво:

якщо анулювання реєстрації здійснюється за ініціативою платника податку, — разом із наданням заяви про таке анулювання;

якщо анулювання реєстрації здійснюється за ініціативою податкового органу, — протягом двадцяти календарних днів від дня прийняття рішення про анулювання. У цьому випадку затримка у поверненні такого свідоцтва прирівнюється до затримки у наданні податкової звітності з цього податку.

При анулюванні реєстрації останнім податковим періодом вважається період, який розпочинається від дня, наступного за останнім днем попереднього податкового періоду, та закінчується днем такого анулювання.

Платник податку, в обліку якого на день анулювання реєстрації знаходяться товарні залишки або основні фонди, стосовно яких був нарахований податковий кредит у минулих або поточному податкових періодах, зобов'язаний визнати умовний продаж таких товарів за звичайними цінами та відповідно збільшити суму своїх податкових зобов'язань за наслідками податкового періоду, протягом якого відбувається таке анулювання».

11. Статтю 10 викласти у такій редакції:

«Стаття 10. Особи, відповідальні за нарахування, утримання та сплату (перерахування) податку до бюджету

10.1. Особами, відповідальними за нарахування, утримання та сплату (перерахування) податку до бюджету, є:

а) платники податку, визначені у статті 2 цього Закону;

б) митний орган при справлянні податку з осіб, визначених у пункті 2.4 статті 2 цього Закону;

в) у разі якщо сплата податку особами, визначеними у пункті 2.4 статті 2 цього Закону, розстрочується шляхом надання податкового векселя, — платник податку, який надав такий податковий вексель;

г) при наданні послуг нерезидентом — його постійне представництво, а при відсутності такого — особа, яка отримує такі послуги, якщо місце надання таких послуг знаходиться на митній території України;

д) платники податку, визначені підпунктом 2.3.4 пункту 2.3 статті 2 цього Закону, що здійснюють операції з реалізації конфіскованого майна.

10.2. Платники податку, визначені у підпунктах «а», «в», «г», «д» пункту 10.1 цієї статті, відповідають за дотримання достовірності та своєчасності визначення сум податку, а також за повноту та своєчасність його внесення до бюджету відповідно до закону. Особа, яка згідно з вимогами пункту 2.2 статті 2 цього Закону мала зареєструватися платником податку, але не здійснила таку реєстрацію, несе обов'язки з нарахування та сплати цього податку, а також відповідальність за його ненарахування або несплату на рівні особи, зареєстрованої як платник податку, без права виписки податкової накладної на нарахування податкового кредиту.

10.3. Платники податку, визначені у пункті 2.4 статті 2 цього Закону, відповідають за дотримання правил надання інформації для розрахунку бази оподаткування (суми податку, належного до сплати) особі, визначеній у підпункті «б» пункту 10.1 цієї статті.

10.4. Контроль за правильністю нарахування та сплати (перерахування) податку до бюджету здійснюється відповідним податковим органом, а при імпорті товарів із сплатою податку при його митному оформленні — відповідним митним органом за правилами, встановленими спільним рішенням центральних податкового та митного органів.

10.5. Суми податку, нараховані митним органом, підлягають зарахуванню платниками податку безпосередньо на рахунки державного бюджету (державного казначейства).

Якщо під час імпорту (ввезення) товарів на митну територію України був наданий податковий вексель, простий вексель при ввезенні давальницької сировини, такий вексель є заходом забезпечення доставки (перевезення) товарів до митниць призначення.

10.6. Форми декларації та податкових розрахунків з цього податку встановлюються відповідно до закону».

12. У статті 11:

а) пункт 11.4 викласти у такій редакції:

«11.4. Зміни порядку оподаткування податком на додану вартість можуть здійснюватися лише шляхом внесення змін до цього Закону окремим законом з питань оподаткування цим податком. У разі якщо іншим законом, незалежно від часу його прийняття, встановлюються правила оподаткування цим податком, відмінні від зазначених у цьому Законі, пріоритет мають норми цього Закону. Це правило не поширюється на міжнародний договір (угоду), згода на обов'язковість якого (якої) надана Верховною Радою України»;

б) пункт 11.5 викласти у такій редакції:

«11.5. З моменту набрання чинності цим Законом платники податку при імпорті товарів на митну територію України та при умові оформлення митної декларації (за винятком тимчасової чи неповної, періодичної чи попередньої декларації) можуть за власним бажанням надавати органам митного контролю податковий вексель на суму податкового зобов'язання, один примірник якого залишається в органі митного контролю, другий надсилається органом митного контролю на адресу органу державної податкової служби за місцем реєстрації платника податку, а третій надається платнику податку;

податковий вексель підлягає обов'язковому підтвердженню комерційними банками шляхом авалю;

комерційні банки зобов'язані оплатити податковий вексель у разі його неоплати платником у строк;

сума, зазначена у податковому векселі, включається до суми податкових зобов'язань платника податку у податковому періоді, на який припадає тридцятий календарний день з дня поставки такого податкового векселя органу митного контролю. При цьому податковий вексель вважається погашеним, а сума податку, визначеного у векселі, окремо до бюджету не сплачується та враховується у розрахунках податкових зобов'язань за результатами податкового періоду, в якому податковий вексель погашено. Кабінет Міністрів України має право визначити більш довгі строки погашення податкового векселя для окремих видів діяльності, які мають сезонний характер або здійснюються з використанням довгострокових договорів;

у наступному звітному (податковому) періоді сума, що була зазначена в податковому векселі, включається до складу податкового кредиту платника податку;

платник податку може за самостійним рішенням достроково погасити вексель шляхом перерахування коштів до бюджету або шляхом заліку суми бюджетного відшкодування;

обов'язки з погашення податкового векселя не можуть передаватися іншим особам, податковий вексель не підлягає індосаменту; проценти або інші види плати за користування податковим векселем не нараховуються;

порядок випуску, обігу і погашення податкових векселів встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Дія цього пункту не поширюється на операції з імпортування на митну територію України підакцизних товарів та товарів, що відносяться до товарних груп 1-24 Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності, а також на операції з імпортування на митну територію України будь-яких товарів, що здійснюються особами, що були зареєстровані як платники цього податку менш ніж за дванадцять календарних місяців до місяця, у якому здійснюється таке імпортування, чи тих, які є суб'єктами оподаткування за правилами, встановленими законодавством з питань спрощених систем оподаткування, які передбачають сплату цього податку за ставками іншими, ніж встановлені пунктами 6.1 статті 6 та 8¹.2 статті 8¹;

в) абзаци перший — дванадцятий, чотирнадцятий — сімнадцятий пункту 11.12 виключити;

г) пункти 11.7, 11.8, 11.10, абзак п'ятий пункту 11.11, пункти 11.13, 11.15 — 11.19, 11.25 — 11.28, 11.30 — 11.36, 11.41 виключити.

13. Перехідні положення.

З дня набрання чинності цим Законом запроваджується на 5 років мораторій на надання нових та розширення існуючих пільг.

Особи, які не підпадають під визначення платників податку згідно із статтею 2 Закону України «Про податок на додану вартість» та були зареєстровані платниками цього податку до набрання чинності цим Законом, мають право разом із декларацією за останній податковий період повідомити податковий орган про відмову від такої реєстрації. Якщо особи не надсилають таке повідомлення, вони вважаються такими, що добровільно зареєструвалися платниками цього податку, крім фізичних осіб, які обрали спрощену систему оподаткування, обліку та звітності або здійснюють торгівлю на умовах сплати ринкового збору.

Сума, визначена підпунктом 2.3.1 пункту 2.2 статті 2 Закону України «Про податок на додану вартість», застосовується з метою зняття осіб з їх реєстрації як платників цього податку, починаючи з 1 січня 2006 року.

У двомісячний термін після введення в дію цього Закону провадитись інвентаризація платників податку з метою вилучення з Реєстру платників, які не відповідають визначеним цим Законом критеріям, відповідно до порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Як виняток із правила, встановленого цим Законом, при виписуванні рахунків населенню за послуги, які включаються до квартирної плати, податок на додану вартість не виділяється окремо та включається до загальної суми вартості таких відповідних послуг. Це правило не звільняє платників податку, які надають такі послуги, від обов'язків ведення відповідного податкового обліку та сплати (перерахування) податку у визначені законом строки.

Для інформування платників податку центральний податковий орган:

не менш як один раз на місяць оприлюднює реєстр платників цього податку на офіційній сторінці (сайті) глобальної комп'ютерної мережі Інтернет, надання інформації з якої є вільним (безоплатним);

періодично (але не рідше ніж один раз на півріччя) оприлюднює перелік осіб, позбавлених податкової реєстрації за ініціативою податкових органів чи рішенням суду.

Кабінет Міністрів України розробляє та затверджує програму комп'ютеризації Державної податкової служби України та враховує такі витрати при розробці проекту Державного бюджету України на черговий бюджетний рік.

Суми податку на додану вартість, які підлягають бюджетному (експортному) відшкодуванню платнику, якому відповідно до закону реструктуровано податковий борг з цього податку та інших податків, зборів (обов'язкових платежів), що зараховуються до Державного бюджету України, та/або надано відстрочку або розстрочку з сплати таких податків, зборів (обов'язкових платежів), зараховуються у рахунок погашення таких реструктурованих та/або відстрочених (розстрочених) сум, незалежно від граничної дати їх погашення (сплати), а у залишковій сумі (за її наявності) на поточний рахунок такого платника податку.

Суми податку на додану вартість у частині, що належить зарахуванню на поточний рахунок платника податку, який має прострочену заборгованість перед державою за кредитами, залученими державою або під державні гарантії, позичками та фінансовою допомогою на зворотній основі, наданими з державного бюджету, зараховуються у рахунок погашення такої простроченої заборгованості, а у залишковій сумі (за її наявності) на поточний рахунок такого платника податку.

Пункт 7.7 статті 7 набирає чинності з 1 червня 2005 року, крім підпункту 7.7.8 цього пункту, який набирає чинності з 1 січня 2006 року. До цієї дати застосовується процедура узгодження суми та надання бюджетного (експортного) відшкодування, діюча до набрання чинності цим Законом, з урахуванням того, що таке бюджетне (експортне) відшкодування надається протягом тридцяти календарних днів, наступних за днем надання податкової декларації податкового періоду, за наслідками якого виникає право на таке отримання згідно з редакцією підпункту 7.7.2 пункту 7.7 статті 7 цього Закону.

При від'ємному значенні сум податку на додану вартість, обрахованого в порядку, передбаченому в пункті 7.7.1 пункту 7.7 статті 7 цього Закону, по підприємствах суднобудування і літакобудування, відшкодування з бюджету здійснюється в податковому періоді, наступному за звітним періодом, в якому виникло від'ємне сальдо податку у порядку і строки, передбачені у пункті 7.7 статті 7 цього Закону.

3. У Законі України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №27, ст. 181, із наступними змінами):

1. У статті 5:

1) у пункті 5.2:

а) абзак перший підпункту 5.2.2 після слів «цього Закону» доповнити словами «суми коштів, що перераховані юридичним особам, у тому числі неприбутковим організаціям — засновниками постійно діючого третейського суду»;

б) абзак другий підпункту 5.2.2 виключити;

в) у підпункті 5.2.13 слова «а також неприбутковим установам та організаціям у випадках, визначених у пункті 7.11 статті 7 цього Закону» виключити;

г) підпункт 5.2.16 викласти у такій редакції:

«Суми витрат, пов'язаних з розвідкою (дорозвідкою) та облаштуванням нафтових та газових родовищ (за винятком витрат на спорудження будь-яких свердловин, що використовуються для розробки нафтових та газових родовищ, а також інших витрат, пов'язаних з придбанням (вигодовленням) основних фондів, які підлягають амортизації на умовах статті 8 цього Закону)»;

2) у пункті 5.4:

а) підпункт 5.4.6 доповнити абзацом такого змісту:

«Віднесення до складу валових витрат платника податку витрат із страхування (крім витрат по медичному, пенсійному страхуванню та за обов'язковими видами страхування) здійснюється в розмірі, що не перевищує 5 відсотків валових витрат за звітний податковий період, нарастаючим підсумком з початку року, а для сільськогосподарських підприємств — за звітний податковий рік»;

3) у пункті 5.9:

а) абзак шістнадцятий викласти у такій редакції:

«Податковий облік приросту (убутку) балансової вартості запасів, які використовуються з метою виробництва електроенергії за переліком, визначеним Кабінетом Міністрів України, здійснюється за наслідками звітного (податкового) року, а решта запасів підлягає коригуванню в загальному порядку».

2. У статті 7:

1) у пункті 7.2:

а) в абзаци четвертому підпункту 7.2.1 після слова «сплачених» слово «(нарахованих)» виключити;

2) у підпункті 7.7.3 пункту 7.7 після слова «виплата» доповнити слово «(нарахування)»;

3) підпункт 7.11.14 пункту 7.11 викласти у такій редакції:

«7.11.14. Від оподаткування звільняються доходи неприбуткових організацій, отримані у вигляді коштів як третейський збір»;

4) у пункті 7.13:

а) абзак перший підпункту 7.13.7 викласти в такій редакції: «7.13.7. Тимчасово, до 1 січня 2009 року звільняється від оподаткування прибуток видавництв, видавничих організацій, підприємств поліграфії, отриманий ними від діяльності з виготовлення на території України книжкової продукції, крім продукції еротичного характеру»;

б) пункти 7.18, 7.19 виключити;

в) у пункті 7.20 цифри «7.19» виключити.

3. У статті 8:

а) у підпункті 8.2.2 пункту 8.2:

абзак п'ятий викласти у такій редакції:

«група 4 — електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, інші інформаційні системи, комп'ютерні програми, телефони (у тому числі стільникові), мікрофони і рації, вартість яких перевищує вартість малоцінних товарів (предметів)»;

доповнити новим абзацом такого змісту:

«Термін «комп'ютерна програма» розуміється у значенні, наведеному у законодавстві з питань охорони авторських та суміжних прав».

4. У статті 11:

а) пункт 11.2 доповнити новим підпунктом такого змісту:

«11.2.4. Валові витрати підприємств суднобудівної промисловості, понесені ними у зв'язку з виконанням контрактів на виготовлення (побудову) морських, річкових суден, включають до складу валових витрат у податковому періоді, на який припадає дата збільшення валових доходів, передбачена підпунктом 11.3.7 пункту 11.3 статті 11 цього Закону»;

б) пункт 11.3 доповнити новим підпунктом 11.3.7 такого змісту:

«11.3.7. Суми авансових платежів та попередньої оплати отримані підприємствами суднобудівної промисловості від замовників морських, річкових суден включаються до складу валових доходів таких підприємств за датою підписання акту про передачу морських, річкових суден замовнику, за умови

цільового використання вказаних коштів у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

5. У підпункті 12.2.3 пункту 12.2 статті 12 цифри «20» і «30» замінити відповідно на «10» і «15».

6. Пункт 16.3 статті 16 викласти у такій редакції:

«16.3. Платник податку, який здійснює діяльність, що підлягає патентуванню відповідно до Закону України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності», зобов'язаний окремо визначати податок на прибуток від кожного окремого виду такої діяльності та окремо визначати податок на прибуток від іншої діяльності. З цієї метою такі платники податку ведуть окремих облік:

валових доходів, отриманих від здійснення діяльності, що підлягає патентуванню;

валових витрат, понесених у зв'язку із здійсненням такої діяльності;

балансової вартості товарів, матеріалів, сировини, комплектуючих виробів та напівфабрикатів на складах, у незавершеному виробництві та залишках готової продукції (далі — запаси), які використовуються для здійснення діяльності, що підлягає патентуванню. При цьому балансова вартість таких запасів не бере участі у розрахунку приросту (убутку) балансової вартості згідно із пунктом 5.9 статті 5 цього Закону, для визначення об'єкта оподаткування від іншої діяльності; амортизаційних відрахувань, нарахованих на відповідну групу основних фондів, що використовуються для здійснення діяльності, що підлягає патентуванню.

У разі якщо основні фонди використовуються як для здійснення діяльності, що підлягає патентуванню, так і для іншої діяльності, то з метою визначення об'єкта оподаткування для різних видів діяльності, застосовується метод пропорційного розподілу суми амортизаційних відрахувань залежно від питомої ваги доходів, що припадає на кожний вид діяльності. За цим методом валовий дохід платника податку, одержаний за окремим видом діяльності, що підлягає патентуванню, підлягає зменшенню на частку загальної суми нарахованих амортизаційних відрахувань звітного періоду, як сума доходів, одержаного за окремим видом діяльності, що підлягає патентуванню, відноситься до загальної суми валового доходу. Аналогічно відбувається розподіл валових витрат, що одночасно пов'язані як з діяльністю, що підлягає патентуванню, так і з іншою діяльністю.

Податок з прибутку, отриманого від діяльності, яка підлягає патентуванню відповідно до Закону України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності», підлягає сплаті до бюджету у сумі, визначеній відповідно до цього Закону, зменшений на вартість придбаних торгових патентів для здійснення цього виду діяльності».

7. У статті 22:

1) пункт 22.2 викласти в такій редакції:

«22.2. Установити, що в 2005 році віднесення до валових витрат будь-яких витрат, передбачених абзацом першим підпункту 8.7.1 пункту 8.7 статті 8 Закону, та пов'язаних з поліпшенням основних фондів 2-4 групи, що підлягають амортизації, у тому числі витрат на поліпшення орендованих основних фондів, здійснюється у сумі, що не перевищує 10 відсотків сукупної балансової вартості 2—4 групи основних фондів станом на початок звітного періоду, а по об'єктах основних фондів 1 групи, до валових витрат включаються витрати, що не перевищують суму у розмірі 10 відсотків до балансової вартості об'єкта, що ремонтується, станом на початок звітного періоду»;

2) абзаци другий — сімнадцятий пункту 22.5 виключити;

3) пункти 22.21, 22.28 та 22.30 виключити.

4. У Декреті Кабінету Міністрів України «Про акцизний збір» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 10, ст. 82; із наступними змінами):

а) пункт «б» статті 3 викласти у такій редакції:

«б) обороти з реалізації (передачі) товарів (продукції) для власного споживання, промислової переробки (крім оборотів з реалізації (передачі) для виробництва підакцизних товарів, за виключенням нафтопродуктів), а також для своїх працівників»;

б) статтю 4 доповнити пунктом «г» у такій редакції:

«г) комбіновано, тобто за ставками у процентах до обороту з ціни реалізації, але не менше установленої твердої суми з одиниці реалізованого товару (продукції)»;

в) у статті 5:

частину четверту викласти у такій редакції:

«Не підлягає оподаткуванню оборот з реалізації легкових автомобілів спеціального призначення для інвалідів, оплата вартості яких провадиться органами соціального забезпечення, а також легкових автомобілів спеціального призначення (швидка медична допомога та для потреб підрозділів МНС), оплата вартості яких здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів»;

частини шостої — дев'яту, одинадцяту та дванадцяту виключити.

5. У Законі України «Про акцизний збір на алкогольні напої та тютюнові вироби» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 40, ст. 297; 1997 р., № 45, ст. 287; 1999 р., № 4, ст. 34; 2001 р., № 10, ст. 44; 2002 р., № 50, ст. 365; 2003 р., № 33-34, ст. 267; 2005 р., № 4, ст. 91):

а) частину другу статті 3 доповнити пунктом «ж» такого змісту:

«ж) вартість та обсяги алкогольних напоїв та тютюнових виробів, які призначені для реалізації магазинами безмитної торгівлі, при відвантаженні їх безпосередньо українськими виробниками цієї продукції. Підставою для звільнення від сплати акцизного збору продукції, яка призначена для реалізації магазинами безмитної торгівлі, є належно оформлена вантажна митна декларація, яка оформляється при відвантаженні цієї продукції від такого виробника»;

б) у статті 7:

1) частину першу доповнити новим абзацом такого змісту:

«Не підлягають маркуванню марками акцизного збору алкогольні напої та тютюнові вироби, які поставляються для реалізації магазинами безмитної торгівлі безпосередньо українськими виробниками цієї продукції за прямими договорами, укладеними між українськими виробниками алкогольних напоїв та тютюнових виробів і власниками магазинів безмитної торгівлі. При цьому митне оформлення алкогольних напоїв та тютюнових виробів, що спрямовуються до магазинів безмитної торгівлі, здійснюється у момент відвантаження такої продукції від виробника»;

2) у частині третій:

абзаци перший — третій викласти в такій редакції:

«Продаж марок акцизного збору українським виробникам алкогольних напоїв проводиться на підставі:

довідок про сплату суми акцизного збору, яка розрахована за ставками на готову продукцію;

заявки-розрахунку кількості марок акцизного збору, що може отримати суб'єкт підприємницької діяльності відповідно до сплаченої суми акцизного збору».

6. У Законі України «Про ставки акцизного збору на спирт етиловий та алкогольні напої» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., №28, ст. 131; із наступними змінами):

а) у статті 1: цифри та слова:		
"2205	Вермути та інші вина виноградні натуральні з доданням рослинних або ароматизувальних екстрактів	1,2 грн. за 1 л
2207	Спирт етиловий неденатурований з концентрацією алкоголю не менш як 80 відсотків об'єму, спирт етиловий та інші спирти денатуровані будь-якої концентрації	16 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 (крім 2208 20)	Спирт етиловий неденатурований з концентрацією спирту менш як 80 відсотків об'єму, спиртові настоянки, лікери та інші спиртові напої	16 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 20 (крім 2208 20 12 00, 2208 20 29 00 – тільки бренді, 2208 20 89 00 – тільки спирт кон'ячний)	Спиртові напої, одержані перегонкою виноградного вина або вичавок винограду	16 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 20 12 00	Кон'як	3 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 20 29 00	Тільки бренді	3 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту"
замінити цифрами та словами:		
"2205	Вермути та інші вина виноградні натуральні з доданням рослинних або ароматизувальних екстрактів	2,6 грн. за 1 л
2207	Спирт етиловий неденатурований з концентрацією алкоголю не менш як 80 відсотків об'єму, спирт етиловий та інші спирти денатуровані будь-якої концентрації	17 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 (крім 2208 20)	Спирт етиловий неденатурований з концентрацією спирту менш як 80 відсотків об'єму, спиртові настоянки, лікери та інші спиртові напої	17 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 20 (крім 2208 20 12 00, 2208 20 29 00 – тільки бренді, 2208 20 89 00 – тільки спирт кон'ячний)	Спиртові напої, одержані перегонкою виноградного вина або вичавок винограду	17 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 20 12 00	Кон'як	6 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 20 29 00	Тільки бренді	6 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту";

б) частини першу — четверту статті 3 виключити;
в) частини п'яту — вісімнадцяту вважати частинами першою —чотирнадцятою і викласти у такій редакції:
«До отримання спирту етилового з акцизного складу підприємствами первинного виноробства для виготовлення виноградних, плодових та інших виноматеріалів і сусла, видається податковий вексель, авальований банком (податкова розписка), на суму акцизного збору, нарахованого на обсяг спирту етилового, що отримується, виходячи із ставки, яка встановлена статтею 1 цього Закону.
Строк, на який видається авальований податковий вексель (податкова розписка), не може перевищувати 180 календарних днів.
Видача податкового векселя, авальованого банком (податкової розписки), здійснюється до моменту отримання спирту етилового з акцизного складу.
Податковий вексель, авальований банком (податкова розписка), може бути виданий лише підприємством первинного виноробства, яке є виробником виноградних, плодових та інших виноматеріалів і сусла.
Обов'язки з погашення податкового векселя, авальованого банком (податкової розписки), не можуть передаватися іншим особам незалежно від їх взаємовідносин з векселедавцем.
За користування податковим векселем, авальованого банком (податковою розпискою), не нараховуються відсотки або інші види плати, передбачені законодавством для інших видів векселів.
Векселедержателем є орган державної податкової служби за місцем реєстрації векселедавця.
Податковий вексель, авальований банком (податкова розписка), вважається погашеним у разі документального підтвердження факту цільового використання спирту етилового для виготовлення виноградних, плодових та інших виноматеріалів і сусла.
У разі якщо передбачений цією статтею податковий вексель, авальований банком (податкова розписка), не погашається у визначений термін, векселедержатель здійснює протест такого векселя (податкової розписки) у неплатежі згідно з чинним законодавством та протягом одного робочого дня з дня здійснення протесту звертається до банку, який здійснив аваль цього векселя (податкової розписки), з опротестованим векселем (податковою розпискою). Банк-аваліст зобов'язаний не пізніше операційного дня, наступного за днем звернення векселедержателя з опротестованим векселем (податковою розпискою), переказати суму, яка вказана у цьому векселі (податковій розписці), векселедержателю.
Порядок випуску, обігу та погашення податкових векселів, авальованих банком (податкових розписок), що видаються до отримання спирту етилового з акцизного складу, який використовується підприємствами первинного виноробства для виготовлення виноградних, плодових та інших виноматеріалів і сусла, встановлюється Кабінетом Міністрів України.
Установити, що парфумерні рідини упаковуються у флакони об'ємом не більше 255 куб. сантиметрів.
Установити, що спирт етиловий, який використовується як лікарський засіб, та спиртові або водно-спиртові настої реалізуються вроздріб тільки через аптеки у флаконах з медичного скла об'ємом не більше ніж 100 куб. сантиметрів, крім таких лікарських засобів, як бальзами».

7. У Законі України «Про ставки акцизного збору на тютюнові вироби» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 8, ст. 32; 1999 р., № 4, ст.34, № 52, ст. 471; 2001 р., № 4, ст.19, № 24, ст. 125; 2003 р., № 33-34, ст. 267):
статтю 1 викласти у такій редакції:
«Стаття 1. Установити такі ставки акцизного збору на тютюнові вироби:

Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Ставки акцизного збору у твердих сумах з одиниці реалізованог о товару (продукції)	Ставки акцизного збору у процентах до обороту з реалізації товару (продукції)
2401	Тютюнова сировина	0	0
2402 10 00 00	Тютюнові відходи		
2402 10 00 00	Сигари, включаючи сигари з відрізнаними кінцями, та сигарили (тонкі сигари), з вмістом тютюну	20 гривень за 100 шт	8%
2402 20 90 10	Сигарети без фільтру з тютюну (цигарки)	5 гривень за 1000 шт	8%
2402 20 90 20	Сигарети з фільтром з тютюну	11,5 гривні за 1000 шт	8%
2403 (крім 2403 99 10 00, 2403 10)	Тютюн та замінники тютюну, інші, промислового виробництва; тютюн "гомогенізований" або "відновлений"; тютюнові екстракти та есенції	0	0
2403 10	Тютюн для паління, з вмістом або без вмісту заміників у будь-якій пропорції	10 гривень за 1 кг	8%
2403 99 10 00	Жувальний і нюхальний тютюн	10 гривень за 1 кг	8%.

При визначенні податкового зобов'язання із сплати акцизного збору на тютюнові вироби за кожні 1000 штук реалізованого товару (продукції), що обчислюється одночасно за встановленими законодавством ставками акцизного збору у твердих сумах за 1000 штук реалізованого товару (продукції) на відповідні тютюнові вироби та у процентах до обороту з реалізації товару (продукції), розмір такого зобов'язання не може бути менше 22 відсотків від максимальної роздрібної ціни на кожну власну назву тютюнових виробів за 1000 штук реалізованого товару (продукції) (без податку на подану вартість та акцизного збору)».
8. У Законі України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі транспортні засоби» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 32, ст. 151; 1997 р., № 34, ст. 212):
а) у назві Закону слова «і ввізного мита» виключити;
б) статтю 1 викласти у такій редакції:
«1. Затвердити ставки акцизного збору на деякі транспортні засоби:

Код товару згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару згідно з УКТ ЗЕД	Ставки акцизного збору у твердих сумах з одиниці товару (продукції)
"8703	Автомобілі легкові та інші моторні транспортні засоби, призначені головним чином для перевезення людей (крім моторних транспортних засобів товарної позиції 8702), включаючи вантажопасажирські автомобілі-фургони та гоночні автомобілі:	
8703 10	- транспортні засоби, спеціально призначені для пересування по снігу; спеціальні автомобілі для перевезення спортсменів на майданчики для гри в гольф та аналогічні транспортні засоби:	
8703 10 11 00	- - транспортні засоби спеціального призначення для переміщення по снігу, з двигуном внутрішнього згоряння із запалюванням від стиснення (дизелем або напівдизелем), або з двигуном внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням	0,6 євро за 1 см³
8703 10 18 00	- - інші	0,6 євро за 1 см³
8703 21	- інші транспортні засоби з двигуном внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням та з кривошипно-шатунним механізмом:	
8703 21	- - з робочим об'ємом циліндрів двигуна не більш як 1000 см³:	
8703 21 10 00	- - - нові	0,02 євро за 1 см³
8703 21 90	- - - що використовувалися:	
8703 21 90 10	- - - - не більш як 5 років	1 євро за 1 см³
8703 21 90 30	- - - - понад 5 років	1,25 євро за 1 см³
8703 22	- - з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 1000 см³, але не більш як 1500 см³:	
8703 22 10 00	- - - нові	0,02 євро за 1 см³
8703 22 90	- - - що використовувалися:	
8703 22 90 10	- - - - не більш як 5 років	1,25 євро за 1 см³
8703 22 90 30	- - - - понад 5 років	1,5 євро за 1 см³
8703 23	- - з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 1500 см³, але не більш як 3000 см³:	
8703 23 11	- - - нові:	
8703 23 11	- - - - моторні транспортні засоби, обладнані для тимчасового проживання людей:	
8703 23 11 10	- - - - з об'ємом циліндрів двигуна понад 1500 см³, але не більш як 2200 см³	0,03 євро за 1 см³
8703 23 11 30	- - - - з об'ємом циліндрів двигуна понад 2200 см³, але не більш як 3000 см³	0,06 євро за 1 см³
8703 23 19	- - - - інші:	
8703 23 19 10	- - - - з об'ємом циліндрів двигуна понад 1500 см³, але не більш як 2200 см³	0,03 євро за 1 см³
8703 23 19 30	- - - - з об'ємом циліндрів двигуна понад 2200 см³, але не більш як 3000 см³	0,06 євро за 1 см³
8703 23 90	- - - що використовувалися:	
8703 23 90 11	- - - - з об'ємом циліндрів двигуна понад 1500 см³, але не більш як 2200 см³:	1,5 євро за 1 см³
8703 23 90 13	- - - - не більш як 5 років	2,0 євро за 1 см³
	- - - - понад 5 років	
	- - - з об'ємом циліндрів двигуна понад 2200 см³, але не більш як	

8703 23 90 31	3000 см³: - - - - не більш як 5 років	2,0 євро за 1 см³
8703 23 90 33	- - - - понад 5 років	3,0 євро за 1 см³
8703 24	- - з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 3000 см³:	
8703 24 10 00	- - - нові	0,1 євро за 1 см³
8703 24 90	- - - що використовувалися:	
8703 24 90 10	- - - - не більш як 5 років	3,0 євро за 1 см³
8703 24 90 30	- - - - понад 5 років	3,5 євро за 1 см³
8703 31	- інші транспортні засоби з двигуном внутрішнього згоряння з запалюванням від стиснення (дизелем або напівдизелем):	
8703 31	- - з робочим об'ємом циліндрів двигуна не більш як 1500 см³:	
8703 31 10 00	- - - нові	0,02 євро за 1 см³
8703 31 90	- - - що використовувалися:	
8703 31 90 10	- - - - не більш як 5 років	1,25 євро за 1 см³
8703 31 90 30	- - - - понад 5 років	1,5 євро за 1 см³
8703 32	- - з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 1500 см³, але не більш як 2500 см³:	
8703 32 11 00	- - - нові:	0,03 євро за 1 см³
8703 32 19 00	- - - - моторні транспортні засоби, обладнані для тимчасового проживання людей	0,03 євро за 1 см³
8703 32 90	- - - що використовувалися:	
8703 32 90 10	- - - - не більш як 5 років	1,75 євро за 1 см³
8703 32 90 30	- - - - понад 5 років	2 євро за 1 см³

8703 33	- - з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 2500 см³:	
8703 33 11 00	- - - нові:	0,1 євро за 1 см³
8703 33 19 00	- - - - моторні транспортні засоби, обладнані для тимчасового проживання людей	0,1 євро за 1 см³
8703 33 90	- - - - інші	
8703 33 90 10	- - - - що використовувалися:	2,5 євро за 1 см³
8703 33 90 10	- - - - не більш як 5 років	3,25 євро за 1 см³
8703 90	- інші:	
8703 90 10 00	- - транспортні засоби, оснащені електричними двигунами	100 євро за 1 шт
8703 90 90 00	- - інші	100 євро за 1 шт
8711 40 00 00	Мотоцикли (включаючи мопеди) та велосипеди з допоміжним мотором, з колясками або без них з поршневим двигуном з іскровим запалюванням з кривошипно-шатунним механізмом і робочим об'ємом циліндрів понад 500 см³, але не більш як 800 см³	0,2 євро за 1 см³
8711 50 00 00	Мотоцикли (включаючи мопеди) та велосипеди з допоміжним мотором, з колясками або без них з поршневим двигуном з іскровим запалюванням з кривошипно-шатунним механізмом і робочим об'ємом циліндрів понад 800 см³	0,2 євро за 1 см³
8711 90 00 00	Мотоцикли (включаючи мопеди) та велосипеди з допоміжним мотором, з колясками або без них, крім тих, що з поршневим двигуном з іскровим запалюванням з кривошипно-шатунним механізмом; коляски	0,2 євро за 1 см³
8716 10 99 00	Причепа та напівпричепа для тимчасового проживання у кемпінгах типу причепних будиночків масою понад 3500 кг, крім тих, що складаються	100 євро за 1 шт

Транспортними засобами, що використовувалися, слід вважати такі, на які були або є реєстраційні документи, видані уповноваженими державними органами, у тому числі іноземними, що дають право експлуатувати ці транспортні засоби»;
в) статті 4 і 5 виключити.
9. У статті 1 Закону України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари (продукцію)» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 42, ст. 201; 1999 р., № 52, ст.464; 2001 р., № 24, ст.125; 2002 р., № 50, ст. 365; 2003 р., № 33-34, ст. 267):
цифри та слова:
«2203 00 Пиво солодове 0,23 грн. за 1 л»
замінити словами та цифрами:
«2203 00 Пиво із солоду (солодове) 0,27 грн. за 1 л»,
цифри «2710 00 110, 2710 00 150, 2710 00 210, 2710 00 250, 2710 00 310, 2710 00 370, 2710 00 390, 2710 00 410, 2710 00 450, 2710 00 510, 2710 00 550, 2710 00 590»
замінити відповідно цифрами «2710 00 11 00, 2710 00 15 00, 2710 00 21 00, 2710 00 25 00, 2710 00 26 00, 2710 00 37 00, 2710 00 39 00, 2710 00 41 00, 2710 00 45 00, 2710 00 51 00, 2710 00 55 00, 2710 00 59 00»;
слова та цифри:

"Код виробів за Гармонізованою системою опису та кодування товарів	Опис товару згідно з Гармонізованою системою опису та кодування товарів	Ставки акцизного збору у твердих ставках з одиниці товару (продукції) або у відсотках до обороту
2710 00 330 2710 00 350	Тільки бензини моторні (ГСТУ 320.00149943.015-2000) сумішеві з вмістом не менш як 5 відсотків високооктанових кисневмісних добавок за ТУУ 30183376.001 або етил-трет-бутилового ефіру (ЕТБЕ): А-76Ек, А-80Ек, А-92Ек, Аl-93Ек, А-95Ек, А-98Ек	30 євро за 1000 кг
2710 00 330 2710 00 350	Бензини моторні: А-72, А-76, А-80, А-90, А-91, А-92, Аl-93, А-95, А-96, А-98 та бензини моторні інших марок	60 євро за 1000 кг
2710 00 610 2710 00 650 2710 00 690	Важкі дистилати (дизельне пальне)	30 євро за 1000 кг"

замінити словами та цифрами:

"Код виробів за УКТ ЗЕД	Опис товару згідно з УКТ ЗЕД	Ставки акцизного збору у твердих ставках з одиниці товару (продукції) або у відсотках до обороту
"2710002711 2710002731 2710002901 2710003201 2710003411 2710003431 2710003601	тільки бензини моторні (ГСТУ 320.00149943.015-2000) сумішеві з вмістом не менш як 5 відсотків високооктанових кисневмісних добавок (ВКД): А-76 Ек, А-80 Ек, А-92 Ек, АІ-93 Ек, А-95 Ек, А-98 Ек	20% до обороту з ціни реалізації (без ПДВ), але не менше 60 євро за 1000 кг
2710002719 2710002739 2710002790 2710002909 2710003209 2710003419 2710003439 2710003490 2710003609	бензини моторні: А-72, А-76, А-80, А-90, А-91, А-92, АІ-93, А-95, А-96, А-98 та бензини моторні інших марок	20% до обороту з ціни реалізації (без ПДВ), але не менше 60 євро за 1000 кг
2710006100 2710006500 2710006900	Важкі дистилати (дизельне пальне)	10% до обороту з ціни реалізації (без ПДВ), але не менше 30 євро за 1000 кг";

абзац: «Ставка акцизного збору в розмірі 30 євро за 1000 кг застосовується при виробництві бензинів моторних сумішевих з вмістом не менш як 5 відсотків високооктанових кисневмісних добавок (2710 00 330, 2710 00 350) або етил-трет-бутилового ефіру (ЕТБЕ) нафтопереробними підприємствами, визначеними Кабінетом Міністрів України. Високооктанові кисневмісні добавки до бензинів виробляються державними спиртовими заводами, визначеними Кабінетом Міністрів України» замінити новими абзацами у такій редакції: «Виготовлення нафтопродуктів здійснюється підприємствами, які мають всі стадії технологічного процесу з їх виготовлення, за переліком, визначеним Кабінетом Міністрів України. Високооктанові кисневмісні добавки (ВКД) до бензинів з обов'язковою їх денатурацією бензином виробляються державними спиртовими заводами, визначеними Кабінетом Міністрів України».

10. У Законі України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345; 1998 р., № 18, ст. 91, № 26, ст. 158; 2002 р., № 26, ст. 175; 2003 р., № 33-34, ст. 267; 2005 р., № 4, ст. 91):

а) у статті 1:

в абзаці двадцять шостому слова «коньяк, алкогольні напої, виготовлені за коньячною технологією, горілку та лікєро-горілані вироби» замінити словами «алкогольні напої»;

в абзаці двадцять сьомому слова «коньяк, алкогольні напої, виготовлені за коньячною технологією, горілку та лікєро-горілані вироби» замінити словами «алкогольні напої»;

б) у статті 2:

частину п'яту після другого речення доповнити новим реченням такого змісту:

«Акцизним складом також вважаються виробничі приміщення на території підприємства, де суб'єктом підприємницької діяльності виробляється, обробляється (переробляється) горілка та лікєро-горілчані вироби, та його складські приміщення, в яких зберігається, одержується чи відправляється горілка та лікєро-горілчані вироби»;

в) статтю 4 викласти у такій редакції:

«Встановити річну плату за ліцензії на виробництво:

спирту етилового, коньячного, плодового, спирту етилового ректифікованого виноградного, спирту етилового ректифікованого плодового та алкогольних напоїв — 250000 гривень, а для підприємств первинного виноробства — 25000 гривень;

тютюнових виробів — 125000 гривень;

спирту-сирцю виноградного, спирту-сирцю плодового — 250000 гривень;

Плата за ліцензії справляється органом, що їх видає, до початку виробництва зазначеної продукції і зараховується до бюджету згідно з чинним законодавством.

Ліцензії видаються терміном на 5 років, а плата за них справляється щорічно.

Не дозволяється сплата за весь термін дії ліцензії.

Сплата чергового платежу за ліцензії здійснюється у розмірах, встановлених цим Законом, і справляється за кожний наступний щорічний термін дії ліцензій.

За видачу дубліката ліцензії справляється плата у розмірі 1700 гривень і зараховується до бюджету згідно з чинним законодавством»;

г) у статті 14:

після частини шостої доповнити новими абзацами у такій редакції:

«Не дозволяється сплата за весь термін дії ліцензії.

Сплата чергового платежу за ліцензії здійснюється у розмірах, встановлених цим Законом, і справляється за кожний наступний щорічний термін дії ліцензій»;

г) у статті 15:

у частині другій в абзаці четвертому цифри та слово «250000 гривень» замінити цифрами та словом «500000 гривень»;

абзац шостий викласти у такій редакції:

«оптова торгівля алкогольними напоями — 250000 гривень, тютюновими виробами — 125000 гривень»;

після частини четвертої доповнити новими абзацами у такій редакції:

«Не дозволяється сплата за весь термін дії ліцензії.

Сплата чергового платежу за ліцензії здійснюється у розмірах, встановлених цим Законом, і справляється за кожний наступний щорічний термін дії ліцензій»;

частину п'яту доповнити абзацом такого змісту:

«Відвантаження алкогольних напоїв та тютюнових виробів, що призначені для реалізації магазинами безмитної торгівлі, здійснюється суб'єктами підприємницької діяльності, які отримали ліцензію на право експорту алкогольними напоїв або тютюнових виробів, з оформленням вантажної митної декларації, при цьому мінімальні оптово-відпускні ціни для алкогольних напоїв не застосовуються»;

частину сьому викласти у такій редакції:

«Щорічна плата за ліцензію на роздрібну торгівлю алкогольними напоями становить 8000 гривень на кожний окремий, зазначений в ліцензії електронний контрольно-касовий апарат (книга обліку розрахункових операцій), що знаходиться в місці торгівлі; на роздрібну торгівлю тютюновими виробами на кожне місце торгівлі — 2000 гривень, а на території сіл і селищ, за винятком тих, що знаходяться у межах території міст, — 500 гривень на роздрібну торгівлю алкогольними напоями на кожний, окремий, зазначений у ліцензії електронний контрольно-касовий апарат (книга обліку розрахункових операцій), що знаходиться в місці торгівлі, і 250 гривень — на роздрібну торгівлю тютюновими виробами на кожне місце торгівлі»;

після частини сьомої доповнити новою частиною такого змісту:

«Для місць торгівлі, які розташовані за межами території міст обласного підпорядкування та міст Києва та Севастополя на відстані до 50 км та які мають торговельні зали площею понад 500 кв. м, щорічна плата за ліцензію на роздрібну торгівлю алкоголь-

ними напоями становить 8000 гривень на кожний окремий, зазначений в ліцензії електронний контрольно-касовий апарат (книга обліку розрахункових операцій), що знаходиться в місці торгівлі, та 2000 гривень — на роздрібну торгівлю тютюновими виробами на кожне місце торгівлі»;

частину одинадцяту доповнити новим реченням такого змісту: «Для отримання ліцензії на роздрібну торгівлю алкогольними напоями додається довідка податкової служби про реєстрацію електронних контрольно-касових апаратів (книг обліку розрахункових операцій), що знаходяться у місці торгівлі»;

частину дванадцяту викласти у такій редакції:

«У заяві повинно бути зазначено вид господарської діяльності, на провадження якого суб'єкт підприємницької діяльності має намір одержати ліцензію (імпорт, експорт, оптова, роздрібна торгівля алкогольними напоями або тютюновими виробами). У заяві про видачу ліцензії на роздрібну торгівлю алкогольними напоями додатково зазначається перелік електронних контрольно-касових апаратів (книг обліку розрахункових операцій), які знаходяться у місці торгівлі, а також адреса місця торгівлі.

У заяві на видачу ліцензії на роздрібну торгівлю тютюновими виробами зазначається адреса місця торгівлі.

У додатку до ліцензії на роздрібну торгівлю алкогольними напоями суб'єктом підприємницької діяльності зазначається адреса місця торгівлі і вказується перелік електронних контрольно-касових апаратів та інформація про них: модель, модифікація, заводський номер, виробник, дата виготовлення; реєстраційні номери книг обліку розрахункових операцій, які знаходяться у місці торгівлі»;

д) частину другу статті 17:

після абзацу п'ятого доповнити абзацом такого змісту:

«роздрібної торгівлі алкогольними напоями через електронний контрольно-касовий апарат (книгу обліку розрахункових операцій) не зазначений у ліцензії — 200 відсотків вартості реалізованої через такий контрольно-касовий апарат (книгу обліку розрахункових операцій) продукції, але не менше 1000 гривень»;

е) у частині десятій статті 18:

слова «на коньяк, алкогольні напої, виготовлені за коньячною технологією, горілку та лікєро-горілчані вироби» замінити словами «на алкогольні напої».

11. У Законі України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 45, ст. 238; із наступними змінами):

1. У статті 7:

у частинах сьомій та восьмій слова «другою та п'ятою» замінити словами «першою та другою».

2. У статті 12:

а) у пункті 3 частини першої:

слова «згідно із списком, затвердженим Міністерством охорони здоров'я України» замінити словами «які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів»; слова «а також підприємства, установи і організації України, у складі яких є структурні підрозділи (філії, представництва), що надають санаторно-курортні та оздоровчі послуги дітям» виключити;

б) пункти 5', 7 — 12, 14 — 18, 21, 24 частини першої виключити;

в) у частині другій слова «за землі дитячих санаторно-курортних та оздоровчих закладів України, а також за земельні ділянки підприємств, установ і організацій України, зайняті їхніми структурними підрозділами (філіями, представництвами), що надають санаторно-курортні та оздоровчі послуги дітям» замінити словами «за землі дитячих санаторно-курортних, фізкультурно-спортивних та оздоровчих закладів України».

3. Назву розділу VI після слова «податку» доповнити словами «та орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності».

4. Статтю 13 доповнити словами «а орендної плати за земельну ділянку, яка перебуває у державній або комунальній власності, — договір оренди такої земельної ділянки».

5. У статті 14:

частину першу та другу викласти у такій редакції:

«Платники земельного податку, а також орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності (крім громадян) самостійно обчислюють суму земельного податку та орендної плати щороку за станом на 1 січня і до 1 лютого поточного року подають відповідному органу державної податкової служби за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою центральним податковим органом, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій.

Платник податків має право подавати щомісячно нову звітну податкову декларацію, що не звільняє його від обов'язку подання податкової декларації до 1 лютого поточного року, у тому числі і за нововідведені земельні ділянки, що не звільняє від обов'язку подання податкової декларації протягом місяця з дня виникнення права на нововідведену земельну ділянку, протягом 20 календарних днів місяця наступного за звітним»;

частину третю викласти у такій редакції:

«Нарахування громадянам сум земельного податку, а також орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності проводиться органами державної податкової служби, які видають платникам до 15 липня поточного року платіжне повідомлення про внесення платежу».

6. Частини першу і другу статті 15 після слова «податок» доповнити словами «а також орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності» у відповідному відмінку.

7. Статтю 16 викласти у такій редакції:

«Облік громадян — платників земельного податку, а також орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності і нарахування відповідних сум проводиться щороку станом на 1 травня».

8. У статті 17:

частину першу замінити частинами такого змісту:

«Податкове зобов'язання по земельному податку, а також по орендній платі за землі державної та комунальної власності, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за базовий податковий (звітний) період, який дорівнює календарному місяцю, щомісячно протягом 30 календарних днів, наступних за останнім календарним днем звітного (податкового) місяця.

Податкове зобов'язання по земельному податку, а також по орендній платі за землі державної та комунальної власності, визначене у новій звітній податковій декларації, у тому числі і за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за базовий податковий (звітний) період, який дорівнює календарному місяцю, щомісячно протягом 30 календарних днів, наступних за останнім календарним днем звітного (податкового) місяця.

Земельний податок, а також орендна плата за земельні ділянки державної і комунальної власності громадянами сплачується рівними частками до 15 серпня і 15 листопада»;

доповнити статтю частиною такого змісту:

«Несплата земельного податку, а також орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності виробниками сільськогосподарської і рибної продукції та громадянами протягом року, іншими платниками — протягом півроку вважається

систематичною і є підставою для припинення права користування земельними ділянками».

9. Статтю 19 доповнити словами «(крім строків внесення орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності)».

10. Статтю 20 викласти у такій редакції:

«Платежі за землею зараховуються до відповідних місцевих бюджетів у порядку, визначеному Бюджетним кодексом України для плати за землею».

11. Статтю 21 виключити.

12. Статтю 27 викласти у такій редакції:

«Контроль за правильністю обчислення і справляння земельного податку, а також орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності здійснюється органами державної податкової служби».

13. Доповнити новим розділом такого змісту:

«ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Установити, що звільнення від земельного податку, передбачене в пунктах 6, 13, 19, 23 частини першої статті 12 цього Закону, здійснюється:

з 1 квітня 2005 року — на рівні 75 відсотків діючих ставок на відповідних територіях;

з 1 січня 2006 року — на рівні 50 відсотків діючих ставок на відповідних територіях;

з 1 січня 2007 року — на рівні 25 відсотків діючих ставок на відповідних територіях.

2. З 1 січня 2008 року пункти 6, 13, 19, 23 частини першої статті 12 цього Закону виключаються».

12. У Законі України «Про податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 15, ст.117; 1999 р., № 33, ст. 1704):

1. У статті 2:

а) абзац другий частини першої викласти у такій редакції: «трактори (колісні) — код за Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності (далі — код) — 8701, крім гусеничних»;

б) після абзацу другого частини першої доповнити новим абзацом такого змісту:

«сідельні тягачі — код 87 01 20».

У зв'язку з цим абзаци третій — сімнадцятий вважати відповідно абзацами четвертим — вісімнадцятим.

2. У статті 3 частину першу викласти у такій редакції:

«Податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів сплачується у таких розмірах:

Код	Опис об'єктів оподаткування	Ставка податку на рік (з 100 см ³ об'єму циліндрів двигуна, з 1 кВт потужності двигуна або 100 см довжини)
8701	трактори колісні (крім гусеничних)	2,5 грн. з 100 см ³
8701 20	сідельні тягачі	15 грн. з 100 см ³
8702	автомобілі для перевезення не менш як 10 осіб, включаючи водія	5 грн. з 100 см ³
8703	автомобілі легкові (крім автомобілів з електродвигуном – код 8703 90 10 00) з об'ємом циліндрів двигуна: до 1000 см ³ від 1001 см ³ до 1500 см ³ від 1501 см ³ до 1800 см ³ від 1801 см ³ до 2500 см ³ від 2501 см ³ до 3500 см ³ від 3501 см ³ і більше	3 грн. з 100 см ³ 4 грн. з 100 см ³ 5 грн. з 100 см ³ 10 грн. з 100 см ³ 25 грн. з 100 см ³ 40 грн. з 100 см ³
8703 90 10 00	транспортні засоби, оснащені електродвигунами	0,5 грн. з 1 кВт
8704	автомобілі вантажні з об'ємом циліндрів двигуна: до 8200 см ³ від 8201 см ³ до 15000 см ³ від 15001 см ³ і більше	15 грн. з 100 см ³ 20 грн. з 100 см ³ 25 грн. з 100 см ³
8705	автомобілі спеціального призначення (крім пожежних і швидкої допомоги)	5 грн. з 100 см ³
8711	мотоцикли (мопеди), велосипеди з двигуном (крім тих, що мають об'єм циліндра двигуна до 50 см ³ , – код 87 11 10 00 00) з об'ємом циліндрів двигуна: до 500 см ³ від 501 до 800 см ³ від 801 см ³ і більше	3 грн. з 100 см ³ 5 грн. з 100 см ³ 10 грн. з 100 см ³
	яхти і судна парусні з допоміжним двигуном або без нього (крім спортивних):	
8903 9110 00	морські	14 грн. з 100 см довжини
8903 91 91 00	яхти і судна парусні масою не більш як 100 кг	7 грн. з 100 см довжини
8903 91 93 00	яхти і судна парусні масою понад 100 кг та завдовжки не більш як 7,5 м	7 грн. з 100 см довжини
8903 91 99 00	яхти і судна парусні масою понад 100 кг та завдовжки понад 7,5 м	14 грн. з 100 см довжини
	човни моторні і катери, крім човнів з підвісним двигуном (крім спортивних):	
8903 92 10 00	морські	14 грн. з 100 см довжини
8903 92 91 00	човни моторні і катери завдовжки не більш як 7,5 м	7 грн. з 100 см довжини
8903 92 99 00	човни моторні і катери завдовжки понад 7,5 м	14 грн. з 100 см довжини
8903 99 10 00	з масою не більш як 100 кг	7 грн. з 100 см довжини
8903 99 91 00	завдовжки не більш як 7,5 м та масою понад 100 кг	7 грн. з 100 см довжини
8903 99 99 00	завдовжки понад 7,5 м та масою понад 100 кг	14 грн. з 100 см довжини".

3. У статті 4:

а) пункти «а» та «б» виключити;

б) пункт «е» викласти у такій редакції:

«е) на 50% — громадяни, у власності яких знаходяться легкові автомобілі (код 87 03), вироблені в країнах СНД і взяті на облік в Україні до 1990 року включно, та вантажні автомобілі (код 87 04) з об'ємом циліндрів двигуна до 6001 см³ до 1990 року випуску включно, — щодо одного з указаних автомобілів».

4. У статті 5:

а) останнє речення частини другої виключити;

б) доповнити статтю після частини другої частиною третьою такого змісту:

«За транспортні засоби, зняті юридичними особами протягом року з реєстрації (перереєстровані), здійснюється перерахунок розміру податку. Розмір податку перераховується перед зняттям їх з реєстрації (перереєстрацією) по строках сплати (кварталах), які не настали, починаючи з наступного за тим, в якому транспортний засіб знято з реєстрації (перереєстровано)».

У зв’язку з цим частини третю — п’яту вважати відповідно частинами четвертою — шостою.

5. У статті 6:

а) частину другу виключити;

б) частину шосту доповнити реченнями такого змісту:

«За транспортні засоби, зняті фізичними особами протягом року з реєстрації (перереєстровані), здійснюється перерахунок податку у разі його сплати за періоди, які не настали. Розмір податку перераховується перед зняттям їх з реєстрації (перереєстрацією), починаючи з наступного за тим, в якому транспортний засіб знято з реєстрації (перереєстровано)».

13. У Законі України «Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 40, ст. 363; 2002 р., № 3-4, ст.28, № 33, ст. 238; 2004 р., № 32, ст. 393):

1. У назві і тексті Закону слово «інвестиційний» у всіх відмінках виключити.

2. У частині першій статті 1:

пункт 8 виключити;

пункт 10 викласти у такій редакції:

«10) спеціальний режим інноваційної діяльності — правовий режим, який передбачає надання державної підтримки щодо стимулювання діяльності технологічних парків, їх учасників, дочірніх і спільних підприємств при виконанні проектів за пріоритетними напрямками діяльності технологічних парків».

3. У статті 3:

частину третю викласти у такій редакції:

«Розгляд, експертиза, державна реєстрація інноваційних проектів здійснюються центральним органом виконавчої влади з питань науки за поданням Національної академії наук України у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

у частині п’ятій слова «та відкриття спеціальних рахунків» виключити.

4. Статтю 4 виключити.

5. Частину третю статті 5 виключити.

6. Статтю 6 виключити.

7. У статті 8:

частину другу викласти у такій редакції:

«2. При запровадженні спеціального режиму інноваційної діяльності законодавство України з питань, врегульованих частинами першою і другою статті 5 та статтею 7, діє з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом»;

частину третю виключити.

14. У Законі України «Про інноваційну діяльність» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 31, ст. 1447) частину третю статті 16, статті 21 і 22 та пункт 3 розділу VII «Прикінцеві положення» виключити.

15. У Законі України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 20, ст. 82; 1997 р., № 40, ст. 268; 1998 р., № 30-31, ст. 193; 2003 р., № 10-11, ст. 86; 2004 р., № 17-18, ст. 250):

1) у частині четвертій статті 4 цифри «320» замінити цифрами «960»;

2) у частині третій статті 5 цифри «1400», «64000», «48000», «2000», «600», «2400» замінити відповідно цифрами «4200», «192000», «144000», «6000», «1800», «7200».

3. Частину першу статті 9 виключити.

16. У Законі України «Про правовий режим територій, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 16, ст. 198; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст. 177; 1993 р., № 10, ст. 76; 1996 р., № 3, ст. 11; 1997 р., № 8, ст. 62) частини першу та третю статті 7 виключити.

17. У Законі України «Про податок з доходів фізичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 37, ст. 308; 2004 р., № 25, ст. 345, № 52, ст. 564):

У статті 1:

пункт 1.8 доповнити таким абзацом:

«Самозайнята особа — платник єдиного або фіксованого податку, яка надає послуги іншій особі (виконує роботи на її користь) у межах цивільно-правового договору, привірюється до найманої особи з відповідним оподаткуванням отриманих нею доходів як заробітної плати, якщо умови такого цивільно-правового договору передбачають надання таких послуг (робіт) протягом більше ніж одного календарного місяця за податковий рік».

2. У статті 4:

абзац «б» підпункту 4.3.1 пункту 4.3 після слів «визначених законом» доповнити словами «або указами Президента України»; підпункт 4.3.14 пункту 4.3 викласти у такій редакції:

«4.3.14. вартість безоплатного харчування, миючих та знешкджуючих засобів, а також робочого одягу, взуття, засобів індивідуального захисту, які надаються працевдацем платнику податку відповідно до Закону України «Про охорону праці», та обмундирування, отриманих у тимчасове користування платником податку, який перебуває у відносинах трудового найму з працевдацем, що надає таке майно, за переліком та граничними строками їх використання відповідно до порядку, що встановлені Кабінетом Міністрів України. Якщо платник податку, який припиняє трудові відносини з працевдацем, не повертає йому такі робочий одяг, взуття, обмундирування, засоби індивідуального захисту, граничний строк використання яких не настав, то під час остаточного розрахунку первісна вартість такого майна включається до складу додаткових благ, наданих такому платнику податку»;

підпункт 4.3.36 пункту 4.3 викласти у такій редакції:

«4.3.36. доходи від відчуження безпосередньо власником сільськогосподарської продукції (включаючи продукцію первинної переробки), виробленої (виробленої) ним на земельних ділянках, наданих для:

ведення особистого селянського господарства, якщо їх розмір не було збільшено в результаті отриманні в натурі (на місцевості) земельної частки (паю); будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибних ділянок), ведення садівництва та індивідуального дачного будівництва».

3. У статті 9:

підпункт 9.10.4 пункту 9.10 після слів «платіжних документів» доповнити словами «з урахуванням таких особливостей»;

підпункт 9.10.4 пункту 9.10 доповнити підпунктами «а» і «б» такого змісту:

«а) якщо при застосуванні платіжних карток під час службових відраджень відрядженою особою — платником податку отримувалася готівка, то платник податку подає звіт про використання наданих на відрядження коштів і повертає суму надміру витрачених коштів до закінчення третього банківського дня після завершення відрядження;

б) якщо при застосуванні платіжних карток під час службових відраджень відрядженою особою — платником податку здійснювалися розрахунки у безготівковій формі термін подання платником податку звіту про використання наданих на відрядження коштів — не пізніше 10 днів, а за наявності поважних причин працевдаць (самозайнята особа) може його подовжити до 20 банківських днів (до з’ясування питань щодо виявлення розбіжностей між відповідними звітними документами)».

4. У статті 11:

підпункт 11.1.3 пункту 11.1 доповнити абзацом у такій редакції:

«Сума нарахованого податку зменшується на документально підтверджену суму державного мита, сплаченого у зв’язку з таким відчуженням»;

пункт 11.3 викласти у такій редакції:

«11.3. Податковим агентом при здійсненні операцій з відчуження об’єктів нерухомого майна, в порядку, передбаченому в статті 11 цього Закону, є нотаріус, який посвідчує відповідний договір за наявності оціночної вартості такого нерухомого майна та документа про сплату податку сторонами договору.

Порядок визначення оціночної вартості нерухомого майна, що підлягає продажу, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Сума нарахованого податку самостійно сплачується сторонами (або однією стороною) угоди, попередньо її нотаріальному посвідченню, через установи банків у сумі, визначеній у підтвердженому податковим органом розрахунку.

Нотаріус, який посвідчив договір відчуження об’єкта нерухомості, зобов’язаний надіслати інформацію про такий договір податковому органу за податковою адресою платника податку у строки, встановлені законом для податкового кварталу.

У разі невчинення нотаріальної дії щодо посвідчення договору відчуження об’єкта нерухомості, за яким здійснено сплату податку, платник податку має право на повернення зайво (надміру) сплаченої суми податку на підставі річної податкової декларації, поданої в установленому порядку та підтверджуючих документів про фактичну сплату податку»;

пункт 11.4 виключити.

5. У статті 12:

пункт 12.2 викласти у такій редакції:

«Як виняток із пункту 12.1 цієї статті при продажу одного з об’єктів рухомого майна у вигляді легкового автомобіля, мотоцикла, моторолера або моторного (парусного) човна не частіше одного разу протягом звітного податкового року продавець звільняється від сплати цього податку, за умови сплати (перерахування) ним суми відповідного державного мита до бюджету до або під час такого продажу.

Дохід, отриманий платником податку від продажу протягом звітного податкового року більш ніж одного із зазначених об’єктів, підлягає оподаткуванню за ставкою, визначеною пунктом 7.1 статті 7 цього Закону.

Зазначені операції відображуються в реєстрі об’єктів рухомого майна»;

пункт 12.5 викласти у такій редакції:

«12.5. Податковим агентом при здійсненні операцій з відчуження об’єктів рухомого майна в порядку, передбаченому в статті 12 цього Закону, є нотаріус, який посвідчує відповідний договір або дійсність підписів сторін угоди за наявності документа про сплату податку сторонами договору.

Для оформлення договору платник податку зобов’язаний здійснити дії щодо сплати податку з доходу від операцій з відчуження об’єктів рухомого майна, а нотаріус — дії щодо подання інформації податковому органу в порядку, передбаченому в пункті 11.3 статті 11 цього Закону»;

пункт 12.6 виключити.

6. У статті 13:

у пункті 13.2:

у підпункті 13.2.1:

підпункт «а» доповнити абзацом такого змісту:

«вартості власності, визначеної у підпунктах «а», «б» пункту 13.1 цієї статті, яка успадковується членом сім’ї спадкодавця першого ступеня споріднення, що не є одним із подружжя, та другого ступеня споріднення;

у підпункті «б» абзац другий виключити;

підпункт 13.2.2 доповнити словами «крім визначених у підпунктах «а», «б» пункту 13.1 цієї статті, що успадковується членом сім’ї другого ступеня споріднення»;

доповнити статтю пунктом 13.4 у такій редакції:

«13.4. Особами, відповідальними за сплату (перерахування) податку до бюджету, є спадкоємці, які отримали спадщину. Дохід у вигляді вартості успадкованого майна (кошти, майно, майнові чи немайнові права) у межах, що підлягає оподаткуванню, включається до складу загального річного доходу платника податку і відображається ним у річній податковій декларації про майновий стан і доходи (податковій декларації).

Подання податкової декларації та сплата податку із зазначеного доходу здійснюються згідно із законодавством.

Нотаріус зобов’язаний надіслати інформацію про видачу свідоцтв про право на спадщину податковому органу у строки, встановлені для податкового кварталу.

У зв’язку з цим пункт 13.4 вважати пунктом 13.5».

7. У статті 20 в абзаці першому підпункту 20.4.3 пункту 20.4 слова «за рахунок доходів бюджету, до якого зараховується такий податок» замінити словами «з рахунку, на який зараховується цей податок до його розподілу між рівнями відповідних місцевих бюджетів».

8. У статті 22:

у підпункті 22.1.1 пункту 22.1 слова та цифри «1 січня 2005 року» замінити словами та цифрами «1 січня 2006 року»;

пункт 22.1.5 пункту 22.1 викласти в такій редакції:

«22.1.5. Статті 13, 14 набувають чинності з 1 січня 2005 року, а стаття 11 набуває чинності з 1 січня 2006 року в частині оподаткування операцій з продажу об’єктів нерухомого майна».

18. У Законі України «Про Єдиний митний тариф» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст. 259; із наступними змінами):

1. У статті 19:

пункти «и», «м», «н», «р», «т» виключити;

пункт «і» викласти у такій редакції:

«і) до 1 січня 2007 року при ввезенні на митну територію України матеріалів, устаткування і комплектуючого обладнання (далі — товарів), що використовуються для будівництва морських та річкових суден підприємствами суднобудівної промисловості, визначеними відповідно до статті 1 Закону України «Про заходи щодо державної підтримки суднобудівної промисловості в Україні», якщо такі товари не виробляються підприємствами на території України або виробляються, але не відповідають сертифікаційним вимогам міжнародних класифікаційних товариств чи вимогам замовників морських та річкових суден, визначеним умовами контрактів. Переліки та обсяги цих товарів (крім підакцизних) затверджуються Кабінетом Міністрів України відповідно до контрактів, укладених цими підприємствами до 1 березня 2005 року».

2. У статті 21 частини третю — чотирнадцяту виключити.

19. У статті 2 Декрету Кабінету Міністрів України «Про Єдиний митний тариф України» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 12, ст. 107; 1997 р., № 47, ст. 294; 2000 р., № 22, ст. 172; 2002 р., № 9, ст.68) частини шосту, дев’яту, одинадцяту виключити.

20. Частину другу статті 24 Закону України «Про насіння і садивний матеріал» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 13, ст. 92) виключити.

21. У Декреті Кабінету Міністрів України «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113, із наступними змінами):

У статті 3:

1) підпункт «а» пункту 2 викласти у такій редакції:

«із заяв майнового характеру — 1 відсоток ціни позову, але не менше 6 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і не більше 1500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

2) у підпункті «б» пункту 6 цифру «5» замінити цифрами «10».

2. У статті 4 абзац третій пункту «11» після слів «на земельну ділянку» доповнити словами «або у зв’язку з невиконанням умов договорів оренди орендарями земельних ділянок державної та комунальної власності».

22. У Законі України «Про державну податкову службу в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 15, ст. 84; із змінами, внесеними Законом України від 12 січня 2005 року № 2322 — IV):

1) у пункті 11 статті 11 друге речення виключити;

2) у статті 11¹:

а) частину шосту доповнити пунктом 9 такого змісту:

«9) платником подано декларацію з від’ємним значенням з податку на додану вартість, яке становить більше 100 тис. гривень»;

«б) доповнити частиною сьомою такого змісту:

«Позаплановими перевірками вважаються також перевірки в межах повноважень податкових органів, визначених законами України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг», «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів», а в інших випадках — за рішенням суду»;

в) частину восьму викласти у такій редакції:

«Позапланова виїзна перевірка здійснюється на підставі виникнення обставин, викладених у цій статті, за рішенням керівника податкового органу, яке оформляється наказом»;

г) у частинах дев’ятій — дванадцятій слова «дні» замінити словами «робочі дні» у відповідних відмінках;

г) у частинах одинадцятій — дванадцятій слова «лише за рішенням суду» виключити;

3) пункт 2 частини першої статті 11² викласти у такій редакції:

«2) копії наказу керівника податкового органу про проведення позапланової виїзної перевірки, в якому зазначаються підстави проведення позапланової виїзної перевірки, дата її початку та дата закінчення».

23. У Законі України «Про спеціальну економічну зону «Яворів» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 15, ст. 82; 2002 р., № 29, ст.189; 2003 р., № 10-11, ст.87):

частину другу статті 1 виключити;

статті 2 і 9 виключити.

24. У Законі України «Про спеціальну економічну зону туристсько-рекреаційного типу «Курортнополіс Трускавець» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 18, ст. 139; 2002 р., № 29, ст. 189) статті 2, 6 і 10 виключити.

25. У Законі України «Про спеціальну економічну зону «Славутич» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 32, ст.263; 2000 р., № 48, ст.407; 2002 р., № 29, ст.189; 2003 р., № 10-11, ст.87) статті 2 і 9 виключити.

26. У Законі України «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Луганській області» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 38, ст. 351; 1999 р., № 51, ст.458; 2002 р., № 29, ст.189; 2003 р., № 10-11, ст.87):

абзац третій частини першої статті 1 виключити;

статті 9 і 10 виключити.

27. У Законі України «Про спеціальні економічні зони та спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 7, ст.50, № 40, ст. 360, № 48, ст.413; 2002 р., № 29, ст.189):

абзац третій частини першої статті 1 виключити;

частину сьому статті 3 виключити;

статті 4 і 11 — 14 виключити.

28. У Законі України «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Житомирській області» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 2, ст. 15; 2002 р., № 29, ст.189):

абзац третій частини першої статті 1 виключити;

статті 9 і 10 виключити.

29. У Законі України «Про спеціальну економічну зону «Рені» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 25, ст. 196):

частини третю і четверту статті 2 виключити;

статтю 9 виключити.

30. У Законі України «Про спеціальну (вільну) економічну зону «Порто-франко» на території Одеського морського торговельного порту» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 26, ст.208):

частини третю і четверту статті 2 виключити;

статті 9 і 10 виключити.

31. У Законі України «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на території міста Харкова» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 32, ст.259; 2002 р., № 29, ст.189):

абзац другий частини першої статті 1 виключити;

статті 7 і 8 виключити.

32. У Законі України «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку та спеціальну економічну зону «Порт Крим» в Автономній Республіці Крим» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 9, ст. 40; 2002 р., № 29, ст.189):

абзац третій частини першої статті 1 виключити;

статті 14 — 16 і 20 виключити.

33. У Законі України «Про спеціальну економічну зону «Миколаїв» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 42, ст.349; 2002 р., № 29, ст.189):

частини третю і четверту статті 2 виключити;

статті 9 і 10 виключити.

34. У Законі України «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на території пріоритетного розвитку у Волинській області» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 23, ст.113; 2002 р., № 29, ст.189):

абзац третій частини першої статті 1 виключити;

статті 9 і 10 виключити.

35. У Законі України «Про спеціальну економічну зону «Закарпаття» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 23, ст.111):

частину третю статті 1 виключити;

статті 2, 7 і 8 виключити.

36. У Законі України «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності у Закарпатській області» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 7, ст.51; 2002 р., № 29, ст.189):

статті 2 і 5 виключити;

частину другу статті 6 виключити.

37. У Законі України «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на території міста Шостки Сумської області» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст.112):

частини третю і четверту статті 3 виключити;

статтю 6 виключити.

38. У Законі України «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Чернігівській області» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст.111) статті 2 і 6 виключити.

39. У Законі України «Про загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 50, ст. 676) розділ IV викласти в такій редакції:

«ІV. ВАЛЮТНО-ФІНАНСОВІ УМОВИ
ФУНКЦІОНУВАННЯ СПЕЦІАЛЬНОЇ (ВІЛЬНОЇ)
ЕКОНОМІЧНОЇ ЗОНИ

Стаття 12. Принципи валютно-фінансового регулювання у спеціальній (вільній) економічній зоні

У спеціальних (вільних) економічних зонах створюються сприятливі валютно-фінансові умови для розвитку банківсько-кредитної системи, страхування та системи державного інвестування».

40. У Законі України «Про порядок погашення зобов’язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 10, ст. 44; 2003 р., № 10-11, ст. 86, № 24, ст. 154; 2004 р., № 8, ст. 64, № 17-18, ст. 250; із змінами, внесеними Законом України від 27 липня 2004 року № 1868—ІV):

1. У статті 4 підпункт 4.1.4 пункту 4.1 доповнити частиною такого змісту:

«Платник податку звільняється від обов’язку подавати податкову декларацію за звітний (податковий) період протягом поточного року у разі, якщо його податкові зобов’язання були відображені у річний податковий декларації на поточний рік відповідно до закону з питань окремого податку, збору (обов’язкового платежу)».

41. У Законі України «Про систему оподаткування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 16, ст. 119; 1999 р., № 5-6, ст. 39, № 20-21, ст. 192, № 51, ст. 455; 2000 р., № 36, ст. 298; 2002 р., № 5, ст. 30; 2003 р., № 12, ст. 88, № 33-34, ст. 267; 2004 р., № 7, ст. 56):

1. У статті 1:

а) частину третю після слів «та теплову енергію» доповнити словами «збору у вигляді цільової надбавки до затвердженого тарифу на природний газ для споживачів усіх форм власності»; б) доповнити частиною п’ятою такого змісту:

«розмір та механізм справляння збору у вигляді цільової надбавки до затвердженого тарифу на природний газ для споживачів усіх форм власності встановлюється Кабінетом Міністрів України».

У зв’язку з цим частини п’ять — дев’ять вважати частинами шість — десять.

2. У частині першій статті 14:

пункт 8 викласти у такій редакції:

«8) плата за землю (земельний податок, а також орендна плата за земельні ділянки державної і комунальної власності)»; доповнити пунктом 28 такого змісту:

«28) збір у вигляді цільової надбавки до затвердженого тарифу на природний газ для споживачів усіх форм власності».

42. У Законі України «Про оренду землі» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст. 102, № 17-18, ст. 250):

1. У статті 21:

а) частину другу доповнити словами «(крім строків внесення орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності, які встановлюються відповідно до Закону України «Про плату за землю»);

б) у частині четвертій після слів «і не може» доповнити словами «бути меншою за розмір земельного податку, що встановлюється Законом України «Про плату за землю», та».

2. Статтю 24 доповнити частиною такого змісту:

«Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого надавати органу державної податкової служби за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний орган державної податкової служби про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни».

43. Статтю 30 Водного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 24, ст. 189; 2000 р., № 45, ст. 390; 2001 р., № 2-3, ст. 10; 2002 р., № 12-13, ст. 92; 2003 р., № 10-11, ст. 86, № 30, ст. 247; 2004 р., № 17-18, ст. 250) доповнити абзацом такого змісту:

«Платниками збору за спеціальне використання водних ресурсів є підприємства, установи та організації незалежно від форми власності, їх філій, відділення, інші відокремлені підрозділи, а також громадяни-підприємці, які використовують воду, отриману шляхом забору води (первинні водокористувачі) та/або з водозабірних споруд первинних водокористувачів (вторинні водокористувачі), та користуються водами для потреб гідроенергетики, водного транспорту і рибиництва».

44. У Законі України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299):

1. У статті 9:

а) пункт 29 доповнити словами «організація діяльності з проведення азартних ігор»; б) доповнити статтю пунктом 72 такого змісту:

«72) діяльність, пов’язана з виробництвом автомобілів та автобусів».

2. У статті 15:

частину третю викласти у такій редакції:

«Установити розмір плати за ліцензію на провадження діяльності з організації і проведення азартних ігор (крім випуску та проведення лотерей) вартістю 30 000 євро за кожний рік користування такою ліцензією:

на кожну особу, що провадить діяльність з організації та провадження азартних ігор на гральних автоматах;

на кожний пункт тоталізатора — при провадженні букмекерської діяльності;

на кожний електронний сервер — при провадженні діяльності з організації та проведення азартних ігор в електронному (віртуальному) казино;

на кожний гральний зал — при провадженні діяльності з організації та проведення азартних ігор у казино та інших азартних ігор»;

доповнити новою частиною такого змісту:

«Ліцензія на провадження діяльності з організації та проведення азартних ігор (крім випуску та проведення лотерей) видається строком на п’ять років».

45. У Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 18-22, ст. 144):

1) статтю 75 доповнити пунктом 9 такого змісту:

«9. Державне комерційне підприємство зобов’язане на кожний наступний рік складати і виконувати річний фінансовий план, який підлягає затвердженню до 1 вересня року, що передує плановому. Фінансовий план підприємств, що є суб’єктами природних монополій, затверджується Кабінетом Міністрів України, інших підприємств — органами, до сфери управління яких вони належать»;

2) частину восьму статті 77 викласти у такій редакції:

«8. Порядок розподілу та використання прибутку (доходу) казенного підприємства визначається фінансовим планом, який затверджується відповідно до статті 75 цього Кодексу»;

3) статтю 89 доповнити таким пунктом:

«5. Господарське товариство, у статутному фонді якого більше 50 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі, зобов’язане на кожний наступний рік складати і виконувати річний фінансовий план відповідно до статті 75 цього Кодексу»;

4) у пункті 3 статті 142 останнє речення викласти у такій редакції: «Порядок використання прибутку державних підприємств та господарських товариств, у статутних фондах яких біль-

ше 50 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі, здійснюється відповідно до статті 75 цього Кодексу».

46. У Законі України «Про прожитковий мінімум» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 38, ст. 348) частину третю статті 4 викласти у такій редакції:

«Прожитковий мінімум на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення, щороку затверджується Верховною Радою України в законі про Державний бюджет України на відповідний рік. Прожитковий мінімум публікується в офіційних виданнях загалнодержавної сфери розповсюдження».

47. В абзацах другому, четвертому і п’ятому пункту 1 та пункті 3 статті 4 Закону України «Про збір на обов’язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 37, ст. 237; 1998 р., № 11-12, ст. 49, № 42, ст. 257, № 49, ст. 303; 1999 р., № 38, ст. 349, № 52, ст. 465; 2000 р., № 13, ст. 104; 2003 р., № 7, ст. 65; 2004 р., № 10, ст. 104; 2005 р., № 6, ст. 137) цифри «32» замінити цифрами «32,3».

48. У Законі України «Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 49-51, ст. 376; 2005 р., № 6, ст. 141):

1) пункт 16 статті 11 і пункт 3 статті 14 виключити; 2) в абзаці сьомому частини першої статті 19 слова і цифри «пунктах 3 і 4» замінити словом і цифрою «пункті 4»; 3) у частині шостій статті 20: в абзаці третьому цифри «1 — 4» замінити цифрами «1, 2, 4»; в останньому абзаці цифри «16» виключити; 4) друге речення частини шостої статті 21 викласти у такій редакції:

«Відомості про застрахованих осіб, зазначених у пунктах 3 і 4 статті 11 цього Закону, подаються до територіального органу Пенсійного фонду України безпосередньо цими особами, про осіб, зазначених у пункті 11 статті 11 цього Закону, — Фондом соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України, про осіб, які підлягали загальнообов’язковому державному соціальному страхуванню на випадок безробіття та отримували допомогу по безробіттю (крім одноразової її виплати для організації безробітним підприємницької діяльності) та матеріальну допомогу у період професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації, — Фондом загальнообов’язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття»;

5) частину першу статті 24 доповнити абзацом такого змісту: «Період, протягом якого особа, яка підлягала загальнообов’язковому державному соціальному страхуванню на випадок безробіття, отримувала допомогу по безробіттю (крім одноразової її виплати для організації безробітним підприємницької діяльності) та матеріальну допомогу у період професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації, включається до страхового стажу»; 6) у статті 28:

абзац другий частини першої після слова «збільшується» доповнити словами «на 1 відсоток розміру пенсії, обчисленої відповідно до статті 27 цього Закону, але не більше ніж»; доповнити статтю частиною такого змісту:

«3. Мінімальний розмір пенсії за віком, встановлений абзацом першим частини першої цієї статті, застосовується виключно для визначення розмірів пенсій, призначених згідно з цим Законом».

7) у статті 42 абзац перший частини другої доповнити словами і реченням «за винятком випадків, коли підвищення пенсійних виплат за минулий рік перевищило цей коефіцієнт. Якщо коефіцієнт підвищення пенсійних виплат у минулому році був менший, ніж зазначений у цій частині, то збільшення пенсій здійснюється з урахуванням попереднього підвищення»;

8) у розділі XV «Прикінцеві положення»: в абзаці другому пункту 1 слова і цифри «Пункти 2 і 3» замінити словом і цифрою «Пункт 2», а слово «набирають» — словом «набирає».

пункт 13 доповнити абзацями:

«У разі, якщо розмір пенсії, щомісячного довічного грошового утримання (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткових пенсій, цільової грошової допомоги та пенсій за особливі заслуги перед Україною та інших доплат до пенсій, встановлених законодавством), призначених відповідно до цього Закону та зазначених в абзацах першому і другому цього пункту законодавчих актів, перевищує 90 відсотків максимальної величини фактичних витрат на оплату праці найманих працівників, оподатковуваного доходу (прибутку), сукупного оподатковуваного доходу (граничної суми заробітної плати (доходу), з яких справляються страхові внески (збори) до соціальних фондів, визначеної законодавством на час виплати пенсій таким особам, пенсія або щомісячне довічне грошове утримання виплачується у сумі, що не перевищує зазначений розмір».

Виплата пенсій (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткових пенсій, цільової грошової допомоги та пенсій за особливі заслуги перед Україною та інших доплат до пенсій, встановлених законодавством), призначених відповідно до цього Закону та зазначених в абзацах першому і другому цього пункту законодавчих актів до введення в дію абзацу четвертого цього пункту, які перевищують розмір, зазначений в абзаці четвертому цього пункту, здійснюється без індексації та застосування положень частин другої та третьої статті 42 цього Закону та частини тринадцятої статті 24 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» до часу, коли розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткових пенсій, цільової грошової допомоги та пенсій за особливі заслуги перед Україною та інших доплат до пенсій, встановлених законодавством) буде відповідати розміру, визначеному в абзаці четвертому цього пункту».

49. У Законі України «Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 46-47, ст. 403; 2001 р., № 17, ст. 80; 2002 р., № 17, ст. 124; 2003 р., № 26, ст. 192):

1) в абзаці п’ятому пункту 7 частини сьомої статті 17 слова «та її структуру» виключити;

2) абзац шостий пункту 7 частини сьомої статті 17 викласти в такій редакції:

«структуру органів Фонду, граничну чисельність працівників, схеми їх посадових окладів, видатки на адміністративно-господарські витрати Фонду (за погодженням із спеціально уповноваженими центральними органами виконавчої влади у сфері фінансів, праці та соціальної політики)».

50. У Законі України «Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 22, ст. 171; 2001 р., № 11, ст. 47):

1) абзац п’ятий частини першої статті 7 і статтю 28 виключити;

2) частину першу статті 11 після абзацу сьомого доповнити абзацом восьмим такого змісту:

«затверджує структуру органів Фонду, граничну чисельність працівників, видатки на адміністративно-господарські витрати Фонду (за погодженням із спеціально уповноваженими центральними органами виконавчої влади у сфері фінансів, праці та соціальної політики)».

У зв’язку з цим абзаці восьмий — одинадцятий вважати абзацами дев’ятим — дванадцятим;

3) в абзаці першому частини першої та абзаці першому частини п’ятої статті 31, частині п’ятій статті 32 і частині четвертій

статті 33 слова «та матеріальної допомоги по безробіттю» виключити;

4) у частині третій статті 31 слова «матеріальної допомоги по безробіттю» виключити;

5) частину третю статей 32 і 33 викласти у такій редакції:

«3. Допомога на поховання у разі смерті безробітного або особи, яка перебувала на його утриманні, виплачується відповідно до статті 29 цього Закону»;

6) в останньому абзаці пункту 3 розділу VIII «Прикінцеві положення» слова і цифри «абзацом другим частини першої та частиною другою статті 28» виключити.

51. У Законі України «Про розмір внесків на деякі види загальнообов’язкового державного соціального страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 11, ст. 47; 2002 р., № 17, ст. 124, № 30, ст. 210; 2003 р., № 16, ст. 116; 2004 р., № 32, ст. 385):

1) у статті 1:

в абзаці другому пункту 2 цифри «1,9» замінити цифрами «1,6»;

у пункті 3:

в абзаці першому цифри «5,8» замінити цифрами «5,5»; в абзаці третьому цифри «2,4» замінити цифрами «2,1»;

2) у статті 3 слова і цифри «абзацом другим частини першої та частиною другою статті 28» виключити.

52. У Законі України «Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування у зв’язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 14, ст. 71; 2003 р., № 45, ст. 362; із змінами, внесеними Законом України від 3 лютого 2005 року № 2415-ІV):

1) пункт 12 статті 11 викласти у такій редакції:

«12) затверджує структуру органів Фонду, граничну чисельність працівників, схеми їх посадових окладів, видатки на адміністративно-господарські витрати Фонду (за погодженням із спеціально уповноваженими центральними органами виконавчої влади у сфері фінансів, праці та соціальної політики)»; 2) статтю 41 викласти у такій редакції:

«Стаття 41. Розмір допомоги при народженні дитини
Допомога при народженні дитини надається у сумі, кратній 22,6 розміру прожиткового мінімуму для дітей віком до 6 років, встановленого на день народження дитини. Виплата допомоги здійснюється одноразово у дев’ятикратному розмірі прожиткового мінімуму при народженні дитини, решта — протягом наступних 12 місяців у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

3) статтю 42 доповнити частиною такого змісту: «3. Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку надається на кожну дитину».

53. У Законі України «Про державну допомогу сім’ям з дітьми» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102; 2002 р., № 35, ст. 261; 2003 р., № 45, ст. 362; 2005 р., № 3, ст. 79):

1) статтю 12 викласти у такій редакції: «Стаття 12. Розмір допомоги при народженні дитини
Допомога при народженні дитини надається у сумі, кратній 22,6 розміру прожиткового мінімуму для дітей віком до 6 років, встановленого на день народження дитини. Виплата допомоги здійснюється одноразово у дев’ятикратному розмірі прожиткового мінімуму при народженні дитини, решта — протягом наступних 12 місяців у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

2) у статті 18¹: частину другу викласти у такій редакції: «Право на допомогу на дітей одиноким матерям (батькам) мають вдови та вдовці з дітьми, мати (батько) дітей у разі смерті одного з батьків, шлюб між якими було розірвано до дня смерті, які не одержують на них пенсію в разі втрати годувальника або державну соціальну допомогу»;

частину третю після слів «(вдова, вдовець)» доповнити словами «мати (батько) у разі смерті одного з батьків, шлюб між якими було розірвано до дня смерті»;

3) статтю 18³ викласти у такій редакції:

«Стаття 18³. Розмір допомоги на дітей одиноким матерям
Допомога на дітей одиноким матерям, одиноким усиновителям (вдовам, вдовцям), матері (батьку) у разі смерті одного з батьків, шлюб між якими було розірвано до дня смерті, які мають дітей віком до 16 років (учнів — до 18 років), надається у розмірі, що дорівнює різниці між 50 відсотками прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку та середньомісячним сукупним доходом сім’ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, але не менше 10 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку».

Допомога на дітей одиноким матерям, одиноким усиновителям (вдовам, вдовцям), матері (батьку) у разі смерті одного з батьків, шлюб між якими було розірвано до дня смерті, призначається на кожну дитину»;

4) пункт 3 розділу VIII «Прикінцеві положення» викласти у такій редакції:

«3. Розмір державної допомоги сім’ям з дітьми, передбаченої статтею 15 цього Закону, визначається Верховною Радою України в законі про Державний бюджет України на відповідний рік у відсотковому відношенні до прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку з поступовим наближенням до прожиткового мінімуму, але при цьому не може бути нижчим за величину, що дорівнює 25 відсоткам зазначеного прожиткового мінімуму, а з 1 січня 2006 року — 50 відсоткам цього прожиткового мінімуму».

54. Статтю 4 Закону України «Про індексацію грошових доходів населення» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 2, ст.2; 2002 р., № 26, ст.174; 2003 р., № 15, ст.111) доповнити п’ятою частиною такого змісту:

«У разі якщо грошові доходи населення підвищено з урахуванням прогнозного рівня інфляції випереджаючим шляхом, при визначенні обсягу підвищення грошових доходів у зв’язку із індексацією враховується рівень такого підвищення у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

55. У Законі України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399; 1994 р., № 24, ст. 178; 1995 р., № 16, ст. 111; 1996 р., № 17, ст. 73; 2002 р., № 33, ст. 236, № 35, ст. 262; 2004 р., № 23, ст. 320):

1) преамбулу викласти у такій редакції:

«Цей Закон визначає умови, норми і порядок пенсійного забезпечення громадян України — військовослужбовців Збройних Сил України, Державної прикордонної служби України, Служби безпеки України, Управління державної охорони України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань та Державної спеціальної служби транспорту (далі — військовослужбовців), осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ України, осіб начальницького і рядового складу кримінально-виконавчої системи України, осіб начальницького і рядового складу державної пожежної охорони, органів і підрозділів цивільного захисту та членів їх сімей, військовослужбовців колишніх Збройних Сил СРСР, органів державної безпеки і внутрішніх справ СРСР, Національної гвардії України, військовослужбовців, які в період Великої Вітчизняної війни проходили службу у складі 1-го Чехословацького армійського корпусу під команду-

ванням Л. Свободи, та членів їх сімей, а також громадян інших держав з числа військовослужбовців збройних сил та інших військових формувань, утворених відповідно до чинного законодавства цих держав, та членів їх сімей, які постійно проживають в Україні, і відповідно до міжнародних договорів, укладених Україною з іншими країнами про пенсійне забезпечення таких громадян, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України, передбачено їх пенсійне забезпечення згідно із законодавством держави, на території якої вони проживають (далі — особи, які мають право на пенсію за цим Законом)»;

2) частину першу статті 1 після слів «державній пожежній охорони» доповнити словами «в органах і підрозділах цивільного захисту, податкової міліції, кримінально-виконавчої системи України»;

3) статтю 2 доповнити частиною другою такого змісту: «Пенсіонерам з числа військовослужбовців та осіб, які отримують пенсію за цим Законом, у разі повторного прийняття їх на військову службу до Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань та Державної спеціальної служби транспорту, службу до органів внутрішніх справ, органів та підрозділів цивільного захисту, податкової міліції та кримінально-виконавчої системи України виплата пенсій на час їх служби припиняється. При наступному звільненні із служби цих осіб виплата їм пенсій здійснюється з урахуванням загальної вислуги років на день останнього звільнення»;

4) статтю 9 викласти у такій редакції: «Військовослужбовцям, крім військовослужбовців строкової служби, особам, які мають право на пенсію за цим Законом, при звільненні із служби за вислугою строку служби, віком, станом здоров’я, у зв’язку із скороченням штатів або з організаційними заходами в разі неможливості використання на службі виплачується грошова допомога у розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби.

Військовослужбовцям, особам, які мають право на пенсію за цим Законом, при звільненні із служби за власним бажанням, через сімейні обставини або інші поважні причини, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, виплачується грошова допомога у розмірі 25 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби.

Військовослужбовцям, особам, які мають право на пенсію за цим Законом, при звільненні із служби за службовою невідповідністю, у зв’язку з обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили, грошова допомога, передбачена цією статтею, не виплачується.

Військовослужбовцям, особам, які мають право на пенсію за цим Законом, у разі повторного їх звільнення із служби одноразова грошова допомога, передбачена цією статтею, не виплачується, за винятком тих осіб, які при першому звільненні не набули права на її отримання.

Членам сімей військовослужбовців, осіб, які мають право на пенсію за цим Законом, та пенсіонерам з їх числа, які втратили годувальника, виплачується допомога в порядку і розмірах, що визначаються Кабінетом Міністрів України»;

5) у статті 43: доповнити статтю після частини третьої новими частинами такого змісту:

«Загальна сума грошового забезпечення для обчислення пенсій, що призначаються відповідно до цього Закону, не повинна перевищувати максимальної величини фактичних витрат на оплату праці найманих працівників, оподатковуваного доходу (прибутку), сукупного оподатковуваного доходу (граничної суми заробітної плати (доходу), з яких справляються страхові внески (збори) до соціальних фондів, визначеної законодавством на час призначення пенсії.

У разі якщо розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткових пенсій, цільової грошової допомоги, пенсій за особливі заслуги перед Україною та інших доплат до пенсій, встановлених законодавством), призначеної відповідно до цього Закону, перевищує 90 відсотків максимальної величини фактичних витрат на оплату праці найманих працівників, оподаткованого доходу (прибутку), сукупного оподаткованого доходу (граничної суми заробітної плати (доходу), з яких справляються страхові внески (збори) до соціальних фондів, визначеної законодавством на час виплати пенсії, таким особам пенсія виплачується у сумі, що не перевищує зазначений розмір».

56. Пункт 6 статті 1 Закону України «Про державні гарантії соціального захисту військовослужбовців, які звільняються із служби у зв’язку з реформуванням Збройних Сил України, та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 36, ст. 444; № 39, ст. 488) викласти у такій редакції:

«6) особам, які мають право на пенсію відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб», пенсії обчислюються в розмірі та в порядку, визначених Законом України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб».

57. У Законі України «Про охорону дитинства» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 30, ст. 142):

1) в абзаці п’ятому частини третьої статті 5 слова «безкоштовного харчування учнів 1—3 класів» замінити словами «безкоштовного харчування учнів 1—4 класів»;

2) частину шосту статті 25 Закону України «Про охорону дитинства» викласти у такій редакції:

«Дітям-сиротам та дітям, позбавленим батьківського піклування, після досягнення ними 18-річного віку надається одноразова допомога у розмірах і порядку, визначених Кабінетом Міністрів України».

58. У Законі України «Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 6, ст. 40; 2004 р., № 52, ст. 565) внести такі зміни:

у частині другій статті 2: абзаци другий і третій викласти у такій редакції: «простого авальованого векселя із строком платежу, що дорівнює строку здійснення операції з давальницькою сировиною, але не більш як 90 календарних днів з моменту оформлення вантажної митної декларації.

У разі непогашення векселедавцем у визначений строк такого векселя векселедержатель може опротестувати його в неплатежі згідно із законодавством і протягом одного робочого дня з моменту опротестування звернутися до банку, який здійснив аваль векселя, з вимогою про його оплату. Банк зобов’язаний не пізніше операційного дня, що настає за днем звернення векселедержателя, переказати йому зазначену у векселі суму»;

в абзаці четвертому слова «простому та» виключити;

у статті 5:

у частині п’ятій слова «простого векселя» замінити словами

«простого авальованого векселя»;

абзац другий частини шостої доповнити реченнями такого змісту:

«У разі непогашення векселедавцем у визначений строк такого векселя векселедержатель може опротестувати його в неплатежі згідно із законодавством та протягом одного робочого дня з моменту опротестування звернутися до банку, який здійснив аваль векселя, з вимогою про його оплату. Банк зобов’язаний не пізніше операційного дня, що настає за днем звернення векселедержателя, переказати йому зазначену у векселі суму. Сума, зазначена у простому авальованому векселі, визначається у валюті контракту на здійснення операцій з давальницькою сировиною»;

у частині дев’ятій слова «копії векселя» замінити словами «копії авальованого векселя».

59. У Законі України «Про усунення дискримінації в оподаткуванні суб’єктів підприємницької діяльності, створених з використанням майна та коштів вітчизняного походження» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 12, ст. 97) внести такі зміни:

у статті 2 слова «за винятком випадків, коли законами України встановлено пільговий порядок оподаткування підприємств, створених без участі іноземних інвестицій» вилучити.

60. У Митному тарифі України, затвердженому Законом України «Про Митний тариф України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 24, ст. 125; Офіційний вісник України, 2001 р., № 18, ст. 781; Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 45, ст. 239; 2002 р., № 9, ст. 68; № 18—19, ст. 133; № 33, ст. 237; 2003 р., № 29, ст. 235; № 39, ст. 335; 2004 р., № 2, ст. 7; № 26, ст. 360; 2005 р., № 5, ст. 110):

у розділі XVI цифри та слова:					
"8407 33 10 00	--- для промислового складання тракторів, що керуються водієм, який їде поряд, товарної підпозиції 8701 10; моторних транспортних засобів позиції 8703, 8704 та 8705	5	10	шт	
8407 33 90	--- інші				
8407 33 90 10	---- для промислового складання	5	10	шт	
8407 33 90 20	---- що використовувалися	1,5 євро за 1 см³	1,5 євро за 1 см³	шт	
8407 34 10 10	---- моторних транспортних засобів товарної позиції 8703	12	20	шт	
8407 34 10 90	---- інші	5	10	шт	
8407 34 30 00	---- що використовувалися	1,5 євро за 1 см³	1,5 євро за 1 см³	шт	
8407 34 91	---- нові, з робочим об’ємом циліндрів двигуна: --- не більше як 1500 см³:				
8407 34 91 10	----- для промислового складання	5	10	шт	
8407 34 99 10	----- для промислового складання	5	10	шт	
8407 90 50 10	---- моторних транспортних засобів товарної позиції 8703	12	20	шт	
8407 90 90 10	---- для промислового складання	5	10	шт	
8407 90 90 20	---- що використовувалися	1,5 євро за 1 см³	1,5 євро за 1 см³	шт	
8408 20 10 20	-- моторних транспортних засобів товарної позиції 8703	12	20	шт	
8408 20 51 10	----- для промислового складання	5	10	шт	
8408 20 51 20	----- що використовувалися	1,5 євро за 1 см³	1,5 євро за 1 см³	шт	
8408 20 55 20	----- для промислового складання	5	10	шт	
8408 20 55 30	----- що використовувалися	1,5 євро за 1 см³	1,5 євро за 1 см³	шт	
8408 20 57 10	----- для промислового складання	5	10	шт	
8408 20 57 20	----- для промислового складання	1,5 євро за 1 см³	1,5 євро за 1 см³	шт	
8408 20 99 10	----- для промислового складання	5	10	шт	
8408 20 99 20	----- що використовувалися	1,5 євро за 1 см³	1,5 євро за 1 см³	шт	
8409 91 00 10	-- блоки циліндрів, що використовувалися	1,5 євро за 1 см³	1,5 євро за 1 см³	шт	
8409 99 00 10	--- блоки циліндрів, що використовувалися	1,5 євро за 1 см³	1,5 євро за 1 см³	шт"	

замінити цифрами і словами:					
"8407 33 10 00	--- для промислового складання тракторів, що керуються водієм, який їде поряд, товарної підпозиції 8701 10; моторних транспортних засобів позиції 8703, 8704 та 8705	5	5	шт	
8407 33 90	--- інші				
8407 33 90 10	---- для промислового складання	5	5	шт	
8407 33 90 20	---- що використовувалися	5	5	шт	
8407 34 10 10	---- моторних транспортних засобів товарної позиції 8703	5	5	шт	
8407 34 10 90	---- інші	5	5	шт	
8407 34 30 00	---- що використовувалися	5	5	шт	
8407 34 91	---- нові, з робочим об’ємом циліндрів двигуна: --- не більш як 1500 см³:				
8407 34 91 10	----- для промислового складання	5	5	шт	
8407 34 99 10	----- для промислового складання	5	5	шт	
8407 90 50 10	---- моторних транспортних засобів товарної позиції 8703	5	5	шт	
8407 90 90 10	---- для промислового складання	5	5	шт	
8407 90 90 20	---- що використовувалися	5	5	шт	
8408 20 10 20	-- моторних транспортних засобів товарної позиції 8703	5	5	шт	
8408 20 51 10	----- для промислового складання	5	5	шт	
8408 20 51 20	----- що використовувалися	5	5	шт	
8408 20 55 20	----- для промислового складання	5	5	шт	
8408 20 55 30	----- що використовувалися	5	5	шт	
8408 20 57 10	----- для промислового складання	5	5	шт	
8408 20 57 20	----- для промислового складання	5	5	шт	
8408 20 99 10	----- для промислового складання	5	5	шт	
8408 20 99 20	----- що використовувалися	5	5	шт	
8409 91 00 10	--- блоки циліндрів, що використовувалися	5	5	шт	
8409 99 00 10	--- блоки циліндрів, що використовувалися	5	5	шт";	

у розділі XVII: 1) цифри та слова:

"8702	Автомобілі, розраховані на перевезення 10 осіб і більше, включаючи водія:				
8702 10	- з двигуном із запалюванням від стиснення (дизелем або напівдизелем):				
8702 10 11	--- нові ⁽¹⁾ :				
8702 10 11 10	---- з робочим об’ємом циліндрів до 5000 см³	10	10	шт	
8702 10 11 30	---- з робочим об’ємом циліндрів понад 5000 см³	2,5 євро за 1 см³	2,5 євро за 1 см³	шт	
8702 10 19	--- що використовувались:				
8702 10 19 10	---- з робочим об’ємом циліндрів до 5000 см³	10	10	шт	
8702 10 19 90	---- з робочим об’ємом циліндрів понад 5000 см³	4,5 євро за 1 см³	4,5 євро за 1 см³	шт	
8702 10 91 00	--- нові	20	40	шт	
8702 10 99 00	--- що використовувались	20	40	шт	
8702 90	- інші:				
	- з поршневим двигуном з іскровим запалюванням:				
	--- з робочим об’ємом циліндрів понад 2800 см³:				
8702 90 11 00	--- нові	10	10	шт	
8702 90 19 00	--- що використовувались	10	10	шт	
	--- з робочим об’ємом циліндрів не більш як 2800 см³:				
8702 90 31 00	---- нові	10	10	шт	
8702 90 39 00	---- що використовувались	10	10	шт	
8702 90 90	-- з двигуном іншого типу:				
8702 90 90 10	--- тролейбуси	25	30	шт	
8702 90 90 90	--- інші	10	10	шт"	

замінити цифрами і словами:					
"8702	Автомобілі, розраховані на перевезення 10 осіб і більше, включаючи водія:				
8702 10	- з двигуном із запалюванням від стиснення (дизелем або напівдизелем):				
	- з робочим об’ємом циліндрів понад 2500 см³:				
8702 10 11	--- нові ⁽¹⁾ :				
8702 10 11 10	---- з робочим об’ємом циліндрів до 5000 см³	20	20	шт	
8702 10 11 30	---- з робочим об’ємом циліндрів понад 5000 см³	20	20	шт	
8702 10 19	--- що використовувалися:				
8702 10 19 10	---- з робочим об’ємом циліндрів до 5000 см³	20	20	шт	
8702 10 19 90	---- з робочим об’ємом циліндрів понад 5000 см³	20	20	шт	
	- з робочим об’ємом циліндрів не більш як 2500 см³:				
8702 10 91 00	--- нові	20	20	шт	
8702 10 99 00	--- що використовувалися	20	20	шт	
8702 90	- інші:				
	- з поршневим двигуном з іскровим запалюванням:				
	--- з робочим об’ємом циліндрів понад 2800 см³:				
8702 90 11 00	---- нові	20	20	шт	
8702 90 19 00	---- що використовувалися	20	20	шт	
	--- з робочим об’ємом циліндрів не більш як 2800 см³:				
8702 90 31 00	---- нові	20	20	шт	
8702 90 39 00	---- що використовувалися	20	20	шт	
8702 90 90	- з двигуном іншого типу:				
8702 90 90 10	--- тролейбуси	20	20	шт	
8702 90 90 90	--- інші	20	20	шт";	

2) цифри і слова:					
"8703	Автомобілі легкові та інші моторні транспортні засоби, призначені головним чином для перевезення людей (крім моторних транспортних засобів товарної позиції 8702), включаючи вантажо-пасажи́рські автомобілі-фургони та гоночні автомобілі:				
8703 10	- транспортні засоби, спеціально призначені для пересування по снігу; спеціальні автомобілі для перевезення спортсменів на майданчики для гри в гольф та аналогічні транспортні засоби:				
8703 10 11 00	-- транспортні засоби спеціального призначення для переміщення по снігу, з двигуном внутрішнього згоряння із запалюванням від стиснення (дизелем або напівдизелем) або з двигуном внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням	15, але не менше 0,7 євро за 1 см³	15, але не менше 0,7 євро за 1 см³	шт	

8703 10 18 00	- - інші	15, але не менше 0,7 євро за 1 см³	15, але не менше 0,7 євро за 1 см³	шт
8703 21	- інші транспортні засоби з двигуном внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням та з кривошипно-шатунним механізмом: -- з робочим об'ємом циліндрів двигуна не			
8703 21 10 00	більш як 1000 см³: --- нові	15, але не менше 0,6 євро за 1 см³	15, але не менше 0,6 євро за 1 см³	шт
8703 21 90	-- що використовувалися:			
8703 21 90 10	---- не більш як 5 років	20, але не менше 0,7 євро за 1 см³	20, але не менше 0,7 євро за 1 см³	шт
8703 21 90 30	---- понад 5 років	30, але не менше 0,8 євро за 1 см³	30, але не менше 0,8 євро за 1 см³	шт
8703 22	-- з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 1000 см³, але не більш як 1500 см³:			
8703 22 10 00	--- нові	15, але не менше 0,8 євро за 1 см³	15, але не менше 0,8 євро за 1 см³	шт
8703 22 90	-- що використовувалися:			
8703 22 90 10	---- не більш як 5 років	20, але не менше 1 євро за 1 см³	20, але не менше 1 євро за 1 см³	шт
8703 22 90 30	---- понад 5 років	30, але не менше 1,2 євро за 1 см³	30, але не менше 1,2 євро за 1 см³	шт
8703 23	-- з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 1500 см³, але не більш як 3000 см³:			
8703 23 11	--- нові: ---- моторні транспортні засоби, обладнані для тимчасового проживання людей:			
8703 23 11 10	----- з об'ємом циліндрів двигуна понад 1500 см³, але не більш як 2200 см³	15, але не менше 0,8 євро за 1 см³	15, але не менше 0,8 євро за 1 см³	шт
8703 23 11 30	----- з об'ємом циліндрів двигуна понад 2200 см³, але не більш як 3000 см³	15, але не менше 0,9 євро за 1 см³	15, але не менше 0,9 євро за 1 см³	шт
8703 23 19	---- інші:			
8703 23 19 10	----- з об'ємом циліндрів двигуна понад 1500 см³, але не більш як 2200 см³	15, але не менше 0,8 євро за 1 см³	15, але не менше 0,8 євро за 1 см³	шт
8703 23 19 30	----- з об'ємом циліндрів двигуна понад 2200 см³, але не більш як 3000 см³	15, але не менше 0,9 євро за 1 см³	15, але не менше 0,9 євро за 1 см³	шт
8703 23 90	-- що використовувалися: ---- з об'ємом циліндрів двигуна понад 1500 см³, але не більш як 2200 см³:			
8703 23 90 11	----- не більш як 5 років	20, але не менше 1 євро за 1 см³	20, але не менше 1 євро за 1 см³	шт
8703 23 90 13	----- понад 5 років	30, але не менше 1,2 євро за 1 см³	30, але не менше 1,2 євро за 1 см³	шт
8703 24	-- з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 3000 см³:			
8703 24 10 00	--- нові	20, але не менше 1,8 євро за 1 см³	20, але не менше 1,8 євро за 1 см³	шт
8703 24 90	-- що використовувалися:			
8703 24 90 10	---- не більш як 5 років	25, але не менше 1,8 євро за 1 см³	25, але не менше 1,8 євро за 1 см³	шт
8703 24 90 30	---- понад 5 років	30, але не менше 2,4 євро за 1 см³	30, але не менше 2,4 євро за 1 см³	шт
8703 31	- інші транспортні засоби з двигуном внутрішнього згоряння з запалюванням від стиснення (дизелем або напівдизелем): -- з робочим об'ємом циліндрів двигуна не більш як 1500 см³:			
8703 31 10 00	--- нові			
8703 31 90	-- що використовувалися:			
8703 31 90 10	---- не більш як 5 років			
8703 31 90 30	---- понад 5 років			
8703 32	-- з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 1500 см³, але не більш як 2500 см³:			
8703 32 11 00	---- моторні транспортні засоби, обладнані для тимчасового проживання людей	15, але не менше 0,8 євро за 1 см³	15, але не менше 0,8 євро за 1 см³	шт
8703 32 19 00	---- інші	15, але не менше 0,8 євро за 1 см³	15, але не менше 0,8 євро за 1 см³	шт
8703 32 90	-- що використовувалися:			
8703 32 90 10	---- не більш як 5 років	20, але не менше 1 євро за 1 см³	20, але не менше 1 євро за 1 см³	шт
8703 32 90 30	---- понад 5 років	30, але не менше 1,3 євро за 1 см³	30, але не менше 1,3 євро за 1 см³	шт
8703 33	-- з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 2500 см³:			
8703 33 11 00	---- моторні транспортні засоби, обладнані для тимчасового проживання людей	20, але не менше 1,8 євро за 1 см³	20, але не менше 1,8 євро за 1 см³	шт
8703 33 19 00	---- інші	20, але не менше 1,8 євро за 1 см³	20, але не менше 1,8 євро за 1 см³	шт
8703 33 90	-- що використовувалися:			
8703 33 90 10	---- не більш як 5 років	25, але не менше 1,8 євро за 1 см³	25, але не менше 1,8 євро за 1 см³	шт
8703 33 90 30	---- понад 5 років	30, але не менше 2,4 євро за 1 см³	30, але не менше 2,4 євро за 1 см³	шт
8703 90	- інші:			
8703 90 10 00	-- транспортні засоби, оснащені електричними двигунами	20	20	шт
8703 90 90 00	-- інші	20	20	шт"
замінити цифрами і словами:				
*8703	Автомобілі легкові та інші моторні транспортні засоби, призначені головним чином для перевезення людей (крім моторних транспортних засобів товарної позиції 8702), включаючи вантажо-пасажирські автомобілі-фургони та гоночні автомобілі: - транспортні засоби, спеціально призначені для пересування по снігу; спеціальні автомобілі для перевезення спортсменів на майданчики для гри в гольф та аналогічні транспортні засоби: -- транспортні засоби спеціального призначення для переміщення по снігу, з двигуном внутрішнього згоряння із запалюванням від стиснення (дизелем або напівдизелем) або з двигуном внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням - інші транспортні засоби з двигуном внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням та з кривошипно-шатунним механізмом: -- з робочим об'ємом циліндрів двигуна не більш як 1000 см³: --- нові --- що використовувалися:			
8703 10				
8703 10 11 00	-- транспортні засоби спеціального призначення для переміщення по снігу, з двигуном внутрішнього згоряння із запалюванням від стиснення (дизелем або напівдизелем) або з двигуном внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням	20	20	шт
8703 10 18 00	- інші	20	20	шт
8703 21	-- з робочим об'ємом циліндрів двигуна не більш як 1000 см³:			
8703 21 10 00	--- нові	20	20	шт

[illegible]

	напівдизелем) з робочим об'ємом циліндрів не більш як 2500 см³ або поршневим двигуном з іскровим запалюванням з робочим об'ємом не більш як 2800 см³; автомобілів спеціального призначення товарної позиції 8705																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

73. Частину восьму статті 56 Закону України «Про захист економічної конкуренції» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 12, ст. 64; 2003 р., № 10-11, ст. 86; 2004 р., № 17-18, ст. 250) викласти у такій редакції:

«8. Суми стягнутих штрафів та пені зараховуються до державного бюджету».

74. У статті 25 Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 38, ст. 315; 2003 р., № 10-11, ст. 86; 2004 р., № 17-18, ст. 250) слова «відповідного місцевого бюджету за місцем їх реєстрації» замінити словами «Державного бюджету України».

75. Підпункти 83, 84, 85, 87, 118, 125 і 127 Закону України «Про Державну програму приватизації» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 33-34, ст. 272; 2001 р., № 2-3, ст. 10; 2002 р., № 12-13, ст. 92; 2003 р., № 10-11, ст. 86; 2004 р., № 17-18, ст. 250) виключити.

76. Частину першу статті 20 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 21, ст. 252; Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 45, ст. 237; 2004 р., № 17-18, ст. 250) після слів «Підприємства (об’єднання), установи і організації» доповнити словами: «, крім тих, що повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів».

77. Друге речення абзацу першого пункту 9 статті 1 Закону України «Про збір на обов’язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 37, ст. 237; 2004 р., № 2, ст.6; № 17-18, ст. 250; 2005 р., № 7-8, ст. 162) виключити.

78. У частині другій статті 19 Закону України «Про охорону праці» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 2, ст. 10; 2004 р., № 17-18, ст. 250) слова «що виділяються окремим рядком» виключити.

79. У частині третій статті 46 Закону України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 24, ст. 207; 2004 р., № 6, ст. 37) слова «Стягнутий з боржника виконавчий збір зараховується до коштів виконавчого провадження» виключити.

80. У Законі України «Про телекомунікації» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 12, ст. 155):

1) частину одинадцяту статті 70 викласти у такій редакції:

«11. За видачу номерного ресурсу стягується плата у розмірі і порядку, встановлених Кабінетом Міністрів України, та зараховується до Державного бюджету України»;

2) частину третю статті 53 виключити.

81. В абзаці другому пункту 1 розділу XIV «Прикінцеві положення» Закону України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 20, ст. 134) цифри «2005» замінити цифрами «2009».

82. У Законі України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 50, ст. 302):

1) частину першу статті 3 доповнити словами «а також періодичним виданням літературно-художнього напрям»;

2) абзац третій частини третьої статті 4 доповнити словами «а також періодичним виданням літературно-художнього напрям».

83. Частину другу статті 25 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 27, ст. 208) викласти у такій редакції:

«Пенсійне забезпечення військовослужбовців Державної прикордонної служби України здійснюється у порядку та у розмірах, встановлених Законом України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб».

84. Частину дев’яту статті 21 Закону України «Про розвідувальні органи України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 19, ст. 94) викласти у такій редакції:

«Пенсійне забезпечення співробітників розвідувальних органів України з числа військовослужбовців здійснюється у порядку та в розмірах, встановлених Законом України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб».

85. У Законі України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв’язку з прийняттям Закону України «Про розвідувальні органи України» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 33, ст. 236) пункт 6 розділу I виключити.

II. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня опублікування, крім: пунктів 8, 9, 12 статті 2, пунктів 1, 2, 4, 32 статті 12, пункту 2 статті 22, пункту 2 статті 23, пунктів 1, 6, 7, 40, 41, 46, 49, 50, 51, 52, 55, 56 статті 45 розділу I, підпункту 1 пункту 7 розділу 3, які набирають чинності з 1 січня 2005 року;

пунктів 6 і 7 розділу 48, які застосовуються з 12 січня 2005 року;

пункту 6 розділу 17, пункту 2 розділу 52 та розділу 53, які вступають в дію з 1 квітня 2005 року;

підпункту «г» пункту 12 розділу 2 в частині виключення пункту 11.26, який вступає в дію з 1 липня 2005 року;

розділу 7, який набирає чинності з 1 травня 2005 року;

розділів 18 — 20 та 63, які набирають чинності через 45 днів після опублікування цього Закону.

Зміни до законів України є складовою частиною цих законів і діють відповідно до терміну дії цих законів.

2. Норми цього Закону щодо оподаткування прибутку підприємств поширюються на результати фінансово-господарської діяльності платника податку за наслідками податкового періоду, на який припадає дата набрання чинності цим Законом.

3. Установити, що суб’єктам господарювання, які на момент набрання чинності цим Законом мають інвестиційні програми, затверджені Кабінетом Міністрів України відповідно до Закону України «Про стимулювання виробництва автомобілів», ліцензії, передбачені підпунктом «б» пункту 1 розділу 44 цього Закону, видаються безоплатно.

4. Сплата та зарахування до бюджетів і державних цільових фондів сум єдиного податку для суб’єктів малого підприємництва та фіксованого податку здійснюються у порядку та на умовах, які діяли до 1 січня 2005 року.

Установити, що з 1 липня 2005 року до прийняття Закону України «Про спрощену систему оподаткування» Указ Президента України «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб’єктів малого підприємництва» (Офіційний вісник України, 1998 р., № 27, ст. 975; 1999 р., № 26, ст. 1230) та розділ IV Декрету Кабінету Міністрів України «Про прибутковий податок з громадян» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 10, ст. 77, № 26, ст. 281, № 34, ст. 356; 1996 р., № 9, ст. 41, № 45, ст. 234; 1998 р., № 25, ст. 147, № 30-31, ст. 195; 1999 р., № 4, ст. 35, № 25, ст. 211; 2000 р., № 5, ст. 34, № 20, ст. 149, № 32, ст. 254, № 43, ст. 370; 2001 р., № 2-3, ст. 10, № 4, ст. 17, № 10, ст. 44, № 31, ст. 144; 2002 р.,

№ 8, ст. 63, № 12-13, ст. 92, № 29, ст. 192, № 31, ст. 214, № 46, ст. 347; 2003 р., № 10-11, ст. 86, № 23, ст. 149) застосовуються з урахуванням таких особливостей:

Спрощена система оподаткування, обліку та звітності суб’єктів малого підприємництва не поширюється на:

суб’єктів підприємницької діяльності, які провадять діяльність у сфері грального бізнесу (в тому числі діяльність, пов’язану із влаштуванням казино, інших гральних місць (домів), гральних автоматів з грошовим або майновим виграшем, проведнням лотерей (у тому числі державних) та розіграшів з видачею грошових виграшів у готівковій або майновій формі), здійснюють обмін іноземної валюти;

суб’єктів підприємницької діяльності, які є виробниками підакцизних товарів, здійснюють господарську діяльність, пов’язану з експортом, імпортом та оптовим продажем підакцизних товарів, оптовим та роздрібним продажем підакцизних пально-мастильних матеріалів;

суб’єктів підприємницької діяльності, які здійснюють операції у сфері обігу дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, що підлягають ліцензуванню відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

фізичних осіб — підприємців, які займаються діяльністю у сферах торгівлі лікарськими засобами та виробами медичного призначення, архітектури, надання консультацій та роз’яснень з юридичних питань, аудиту, діяльністю з надання в оренду нерухомого майна та ріелторською діяльністю.

5. У Законі України «Про внесення змін до деяких законів України щодо впорядкування обігу спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів» пункт 1 розділу II «Прикінцеві положення» слова і цифри «з 1 липня 2005 року» замінити словами і цифрами «з 1 травня 2005 року».

6. Закон України «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування у зв’язку із створенням спеціальної економічної зони «Яворів» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 15, ст. 83) вважати таким, що втратив чинність.

7. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань оподаткування у зв’язку із створенням спеціальної економічної зони туристсько-рекреаційного типу «Курортополіс Трускавець» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 18, ст. 140) вважати таким, що втратив чинність.

8. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань оподаткування у зв’язку із створенням спеціальної економічної зони «Славутич» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 32, ст. 264; 2001 р., № 11, ст. 47) вважати таким, що втратив чинність.

9. Закон України «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування у зв’язку з запровадженням спеціального режиму інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Луганській області» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 38, ст. 352) вважати таким, що втратив чинність.

10. Закон України «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування у зв’язку із створенням спеціальних економічних зон «Азов» і «Донецьк» та запровадженням спеціального режиму інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Донецькій області» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 39, ст. 356) вважати таким, що втратив чинність.

11. Закон України «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування у зв’язку з запровадженням спеціального режиму інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Житомирській області» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 2, ст. 16) вважати таким, що втратив чинність.

12. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань оподаткування у зв’язку із створенням спеціальної економічної зони «Рені» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 25, ст. 197) вважати таким, що втратив чинність.

13. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань оподаткування у зв’язку із створенням спеціальної (вільної) економічної зони «Порто-франко» на території Одеського морського торговельного порту» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 26, ст. 209) вважати таким, що втратив чинність.

14. Закон України «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування у зв’язку із запровадженням спеціального режиму інвестиційної діяльності на території міста Харкова» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 32, ст. 260) вважати таким, що втратив чинність.

15. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань оподаткування у зв’язку з запровадженням спеціального режиму інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку та створенням спеціальної економічної зони «Порт Крим» в Автономній Республіці Крим» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 7, ст. 36) вважати таким, що втратив чинність.

16. Закон України «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування у зв’язку із створенням спеціальної економічної зони «Миколаїв» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 96) вважати таким, що втратив чинність.

17. Закон України «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування у зв’язку з запровадженням спеціального режиму інвестиційної діяльності на території пріоритетного розвитку у Волинській області» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 23, ст. 114) вважати таким, що втратив чинність.

18. Вважати таким, що втратив чинність, Указ Президента України № 857/98 від 7 серпня 1998 року «Про деякі зміни в оподаткуванні» відповідно до абзацу другого пункту 4 розділу XV Конституції України.

19. Кабінету Міністрів України протягом місяця після набрання чинності цим Законом привести видані ним нормативно-правові акти у відповідність з нормами цього Закону, а також забезпечити приведення органами виконавчої влади України виданих ними нормативно-правових актів у відповідність з нормами цього Закону.

20. На часткову зміну пункту 8 статті 11, частини третьої статті 19, пункту 3 статті 20 Закону України «Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування у зв’язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням» і абзацу другого частини третьої статті 16 Закону України «Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» установити, що на 2005 рік резерв коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, необхідний для фінансування матеріального забезпечення застрахованих осіб, та Фонду загальнообов’язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, необхідний для виплати допо-

моги по безробіттю, встановлюється у розрахунку на 7 календарних днів.

21. У разі нестачі коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності видатки на фінансування виплати, передбаченої статтею 41 Закону України «Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування у зв’язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням», покриваються з Державного бюджету України у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

22. Матеріальна допомога по безробіттю, призначена відповідно до Закону України «Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» до введення в дію цього Закону, виплачується до закінчення строку її виплати або до припинення її виплати відповідно до статті 31 зазначеного Закону.

23. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо розмірів допомоги» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 11, ст. 203).

24. Встановити, що у разі якщо розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткових пенсій, цільової грошової допомоги, пенсій за особливі заслуги перед Україною та інших доплат до пенсій, встановлених законодавством), раніше призначеної відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб», перевищує 90 відсотків максимальної величини фактичних витрат на оплату праці найманих працівників, оподаткованого доходу (прибутку), сукупного оподатковуваного доходу (граничної суми заробітної плати (доходу), з яких справляються страхові внески (збори) до соціальних фондів, визначеної законодавством на час виплати пенсії, таким особам пенсія виплачується без сум індексації до того часу, коли розмір їх пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткових пенсій, цільової грошової допомоги, пенсій за особливі заслуги перед Україною та інших доплат до пенсій, встановлених законодавством) буде відповідати зазначеному розміру.

25. Кабінету Міністрів України:

за підсумками виконання Державного бюджету України за перше півріччя 2005 року розробити пропозиції щодо стимулювання місцевих органів влади та органів місцевого самоврядування до нарощування доходів загального фонду державного бюджету, за рахунок яких здійснюється перерахування дотацій вирівнювання, та подати пропозиції щодо внесення відповідних змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2005 рік»;

за результатами річного звіту за 2004 рік надати пропозиції щодо внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2005 рік» в частині визначення механізму погашення залишку отриманих у 2004 році середньострокових безвідсоткових позичок;

розглянути можливість щодо включення до програми державних записочек показників Загальнодержавної програми «Питна вода України» з механізмом погашення цих записочек з використанням коштів субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на виконання інвестиційних проектів;

з метою формування державного продовольчого резерву Аграрним фондом та на виконання Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України» в місячний термін забезпечити передачу Аграрному фонду частини активів продовольчих ресурсів Державного матеріального резерву, що перевищують нормативне накопичення, та розробити відповідний порядок;

забезпечити облік податкових пільг, наданих суб’єктам підприємницької діяльності відповідно до законів України про вільні економічні зони та території пріоритетного розвитку. Розглянути можливість запровадження окремого виду доходів «преференційні доходи» та розробити порядок їх обліку і використання;

вивчити можливість максимального рівня збільшення базових нормативів плати за користування надрами для видобування корисних копалин, передбачених у додатку № 9 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2005 рік»;

розробити механізм погашення кредиторської заборгованості Міністерства оборони України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів за отримане військове майно, товари, продукцію, виконані роботи та надані послуги, що склалася станом на 1 січня 2005 року внаслідок виділення коштів за загальним фондом Державного бюджету України в обсягах, менших ніж встановлені бюджетні призначення за попередні роки, у рахунок заборгованості (недоїмки) на 1 січня 2005 року суб’єктів господарювання (безпосередніх постачальників (виконавців робіт та надавачів послуг) та суб’єктів господарювання (постачальників безпосереднім кредиторам з податків і зборів (обов’язкових платежів), що підлягають сплаті до державного бюджету, а також із сплати сум фінансових санкцій, нарахованих за порушення податкового законодавства, шляхом одноденного кредитування уповноваженими банками учасників розрахунків;

розглянути можливість щодо збільшення тарифів природних монополій тільки на рівень інфляції в країні відповідно до статистичних звітів. При цьому збільшення/зменшення тарифів повинно відбуватися відповідно до рівня інфляції в країні не частіше одного разу в квартал;

розробити порядок використання коштів на реалізацію програми страхування населення України від онкологічних захворювань, передбачивши умови тендерного відбору страхових компаній виконавців зазначеної програми;

врегулювати питання щодо списання заборгованості Державної акціонерної компанії «Хліб України» перед Державним комітетом України з державного матеріального резерву у сумі 214.408,4 тис. гривень, що виникла в результаті виконання постанов Кабінету Міністрів України від 5 травня 1998 року № 598, від 25 серпня 1998 року № 1338, від 11 грудня 1998 року № 1962, від 18 грудня 1998 року № 2002 та розпоряджень Кабінету Міністрів України від 16 листопада 1998 року № 945-р і від 19 квітня 1999 року № 312-р;

протягом місяця забезпечити застосування відповідних заходів щодо товарів, що імпортуються в Україну, за кодами УКТ ЗЕД 8702, 8703, 8704;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

у двомісячний термін подати на розгляд Верховної Ради України проект закону щодо внесення змін до законів, які випливають із змісту цього Закону;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

м. Київ,
25 березня 2005 року
№ 2505-IV.

*Президент України
В. ЮЩЕНКО.*

Як повідомляє Укргідрометцентр, 1—2 квітня в Україні мінлива хмарність, без істотних опадів. Вітер північно-східний, 5—10 м/с. У Києві та області мінлива хмарність, без істотних опадів. Температура вночі 0—5 градусів морозу, вдень 3—8 градусів тепла

ЧОРНОГОЛОВИЙ РЕГОТУН, звісно, не знає, що 1 квітня — ДЕНЬ ПТАХІВ І ДЕНЬ СМІХУ

(Початок на 1-й стор.).

Тут всі особливо цінні території Приазов'я захищені спеціальним статусом природно-заповідних об'єктів, цілодобово працюють інспектори з охорони птахів. Адже, подолавши простори Середземного, Чорного й Азовського морів, птахи дуже стомлюються. І, побачивши берег, вони одразу сідають для відпочинку і харчування. Тому не випадково саме приморська Азово-Чорноморська частина узбережжя України позначена як Азово-Чорноморський екологічний кори-

дор. Для його розвитку Світовий банк виділив нашій країні кошти. Так, Україна співфінансує виконання основного завдання Азово-Чорноморського екологічного коридору — збереження шляхів міграції і відпочинку птахів. Забезпечуючи участь найбільшої кількості природно-заповідних об'єктів, екологів-професіоналів, орнітологів і громадських організацій всієї країни.

Нині у регіональному ландшафтному парку «Меотида» увесь вільний від льоду простір акваторії Азовського моря за-

повнений птахами. Тут — і лебідь-красавка, і гусаки, й інші пернаті. Цілодобово чути радісні і збуджені голоси птахів, які летять до місць свого народження, туди, де вони продовжать свій рід. Багато з них тут осідають у місцях гніздування.

Шляхи міграції птахів пролягають в основному Кальміусом, далі річками, що впадають у Сіверський Донець. Багато пернатих концентрується в Національному природному парку «Святі Гори».

На жаль, не можна сказати, що кількість птахів збільшується, їх відстрілюють у місцях зимівель. Адже в Африці й Азії не таке сильне природоохоронне законодавство, як у нас в Україні, тому більшість наших птахів, що мігрують, є там об'єктами промислового і спортивного полювання. В Україні, на щастя, таке варварство як синдром спортивного весняного полювання ми переборолі. Нині на порядку денному — повна його заборона.

Нині до Червоної книги занесено 66 видів птахів. І

хоча поняття Червоної книги в масштабах планети є відносним (наприклад, у Європі вовка занесено до неї, а в нас — він об'єкт відстрілу протягом усього року, або білий лелека — недоторканий у всіх країнах Європи, а в нас досі його не занесено), я радий, що до третього видання цього вагомому природоохоронного документа України буде внесено шилодзьобку (на знімку). Вона є символом регіонального ландшафтного парку «Меотида». Думаю, і білий лелека потрапить під крильце Червоної книги.

Відомо, що птах є дуже гарним індикатором не тільки стану навколишнього середовища, а й політичного, економічного, психологічного клімату в тій або іншій країні, місцевості. У розвинених країнах кількість обліковців

птахів обчислюють десятками тисяч. До того ж ці люди присвячують свій вільний час охороні птахів, за свої кошти годують їх, охороняють, спостерігають за ними. У їхній свідомості — краща світова Червона книга. Вона, як і птах, не знає кордонів.

1 квітня — це день, коли можна побачити найбільшу кількість птахів в Україні. А у світі — це Міжнародний день птахів. Нехай ніщо не затьмарює ні їхнє, ні наше життя. Посміхніться птахові...

Іван КАРАГОДОВ,
головний редактор
екологічної газети
«Наш край»,
кандидат економічних наук,
член-кореспондент
Міжнародної академії наук
екології і безпеки
життєдіяльності.
Донецьк.

Їх залишилося так мало

У великому зеленому й водяному оточенні Києва гніздиться понад 110 видів пернатих. Фахівці вважають, що це третина всього птаства нашої країни. Наприкінці минулого року міськрада затвердила перелік видів птахів і тварин, які необхідно охороняти особливо бережно. Райдержадміністраціям, комунальним підприємствам «Київзеленбуд» та «Плесо» дано відповідні завдання. А управління екології та природних ресурсів доручено підготувати матеріали та документи для занесення до Червоної книги України тварин, яких залишилося дуже мало, у тому числі птахів: деркач, погонич звичайний, крижач малий, шуліка чорна, рибалочка тощо.

Сформовано також проект переліку природоохоронних заходів, що фінансуватимуться нинішнього року за рахунок коштів Київського міського фонду охорони навколишнього природного середовища. Управління ініціювало акцію «Збережи та нагодуй птахів-2005», яка проводиться спільно з громадським об'єднанням «Суспільство і тварини». Управління має намір спільно з підпорядкованим йому комунальним підприємством «Київський міський будинок природи» посилити просвітницьку роботу серед учнівської молоді з бережного ставлення до диких тварин і птахів, що живуть у межах міста. Долучимося всі і всюди до цих акцій!

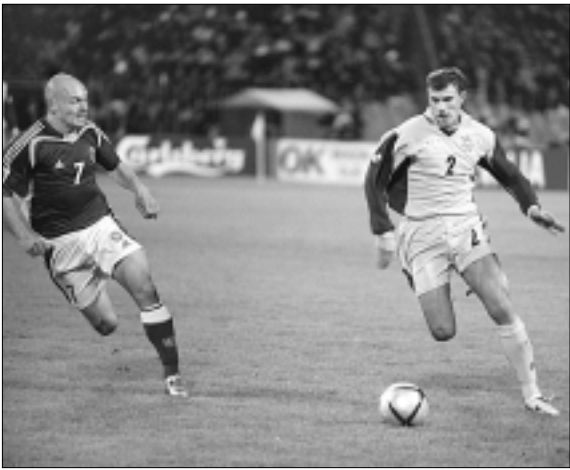
Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Олег БЛОХІН: «Коментар — на табло і в турнірній таблиці»

Футбол. Відбірний раунд до чемпіонату світу-2006. 30 березня.
Група 1. Андорра—Чехія. 0:4. Македонія—Румунія. 1:2. Нідерланди—Вірменія. 2:0. Нідерланди — 16 очок, Чехія — 15, Румунія — 13, Фінляндія — 9, Македонія — 5, Вірменія, Андорра — по 4.
Група 3. Естонія—Росія. 1:1. Латвія—Люксембург. 4:0. Словаччина—Португалія. 1:1. Португалія, Словаччина — по 14, Росія — 11, Латвія — 10, Естонія — 8, Ліхтенштейн — 4, Люксембург — 0.
Група 4. Швейцарія—Кіпр. 1:0. Ізраїль—Франція. 1:1. Франція, Ізраїль — по 10, Швейцарія, Ірландія — по 9, Кіпр, Фарери — по 1.

Протистояння Томаса Гравесена та Андрія Несмачного.

Група 5. Словенія—Білорусь. 1:1. Молдова—Норвегія. 0:0. Італія — 12, Норвегія, Словенія — по 8, Білорусь — 5, Шотландія, Молдова — по 2.
Група 6. Англія—Азербайджан. 2:0. Польща—Північна Ірландія. 1:0. Австрія—Уельс. 1:0. Англія — 16, Польща — 15, Австрія — 11, Північна Ірландія — 3, Уельс, Азербайджан — по 2.
Група 7. Боснія—Литва. 1:1. Сан-Марино—Бельгія. 1:2. Сербія і Чорногорія—Іспанія. 0:0. Сербія і Чорногорія — 11, Іспанія, Литва — по 9, Бельгія — 7, Боснія — 3, Сан-Марино — 0.
Група 8. Хорватія—Мальта. 3:0. Угорщина—Болгарія. 1:1. Хорватія — 13, Швеція — 12, Болгарія — 8, Угорщина — 7, Ісландія, Мальта — по 1.
Група 2. Грузія—Туреччина. 2:5. Греція—Албанія. 2:0.

Україна—Данія. 1:0. Гол: Воронін, 68.

Україна: Шовковський, Несмачний, Свідерський, Тимошук, Єзерський, Русол, Косирін (Белік, 60, Радченко, 84), Гусев, Воронін (Матюхін, 90+2), Воробей, Гусін. Тренер — Олег Блохін.

Данія: Соренсен, Поульсен, Пріске, Кролдруп, Д. Йенсен (Меллер, 71), Гельвег, Гравесен, Гронк'яер, Томассон, Йоргенсен (К. Йенсен, 84), Роммедаль (Сільбербауер, 77). Тренер — Мортен Ольсен.

Попереджено: Гравесена, 4, Тимошука, 26, Кролдру-

па, 32, Пріске, 70, Свідерського, 73, Соренсена, 80, Гельвега, 89.

Арбітр — Любош Міхел (Словаччина).

Київ. НСК «Олімпійський». Плюс 3 градуси. 55 000 глядачів.

	В	Н	П	М	О
Україна	5	2	0	12	3
Греція	4	2	1	12	6
Туреччина	3	3	1	13	7
Данія	2	3	2	10	7
Албанія	2	0	5	3	11
Грузія	1	2	3	8	13
Казахстан	0	0	5	2	13

Приємно, коли бажане стає реальністю. На післяматчевій пресконференції на прохання прокоментувати гру своєї команди Олег Блохін сказав: «А що коментувати, коментар — на табло і в турнірній таблиці». Щоправда, тренер одразу почав говорити про зустріч і відповідати на запитання журналістів.

— Вийшла дуже складна гра. У першому таймі переважала збірна Данії. Десь, либонь, ми недопрацювали. Надто невпевнено почала зустріч наша команда. Але потім зібралися. І головне — не поступилися в боротьбі. У другому таймі у нас з'явилися шанси для контратак. Одним ми скористалися. Після гри подякував хлопцям. Вони показали себе з найліпшого боку. Спасибі Президентові. Віктор Андрійович Ющенко перед поєдинком побував у роздягальні, виявив увагу й повагу до команди. Приємно, коли перші особи держави беруть участь у футбольному житті країни... Нехай це стане доброю традицією.

Серед загалу грою вирізнявся Воронін. А це тому, що в Німеччині Андрій грає на хороших полях, провів уже багато матчів за клуб. Але сьогодні всі були молодці. Особлива подяка новачкам, які не знітилися і

принесли багато користі. Косирін уперше вийшов в «основі», а Свідерський узагалі дебютував...

Після зустрічі в Копенгагені футболіст збірної Данії Гравесен сказав, що Україна грає у примітивний футбол. А от після київського побачення його наставник Мортен Ольсен стверджував, що обидві команди показали класний футбол. «У першому таймі ми діяли ліпше, — сказав пан Ольсен. — Особливо вдало — на флангах. Після перерви ситуація вирівнялася. Ми свої моменти втратили. А Україна завдала переможного удару. Перед поїзdkою до Києва ми навіть на перше місце розраховували. Тепер поборемося за другу позицію. Принаймні з арені ми ще не пішли...»

Андрій Шевченко, з яким вдалося перекинутися кількома фразами наодинці, сказав, що добре розуміє, як складно тренерам. Сидіти на лаві — справжня мука. Набагато ліпше почуваєшся на полі. «Сьогодні ми ще раз побачили згуртовану і дружну сім'ю, об'єднану спільною метою, — поділився Андрій. — Перемога над сильним суперником цілком справедлива. Наша тактика виявилася ефективнішою. До речі, після забитого м'яча ми могли відзначитися ще, коли Белік точною передачею вивів Гусева сам на сам з воротарем. Данія відстала. Тепер актуальніші греки... Як зазначив Олег Володимирович, наше завдання — вийти з групи з першого місця, а задля цього варто поборотися. У нас попереду дві непрості зустрічі — спершу вдома з Казахстаном, а потім на виїзді з Грецією. Вони стануть головними для нас».

До речі, я запитав Олексія Беліка, чи не образився він, що його так швидко замінили?

— Які там образи? Я дуже вдячний, що мені довірили вийти на поле. Олег Володимирович просив викласти на всі сто. А заміна була тактичною, запланованою...

Того дня Анатолій Тимошук святкував своє 26-річчя. Команда подарувала йому перемогу, а ще ... м'яча з автографами...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

цього

1 КВІТНЯ

■ 1860 р. Народився Сергій Реформатський, хімік. ■ 1906 р. Укладено Міжнародну конвенцію про охорону птахів. ■ 1921 р. У Радянській державі при ОДПУ НКВС створено загін особливого призначення — перший спецназ. ■ 1923 р. У Києві встановлено пам'ятник повсталіми робітникам-арсенальцям. ■ 1934 р. Засновано газету "Радянський спорт" (пізніше — "Спортивна газета"). ■ 1946 р. В СРСР створено секретний центр з розробки ядерної зброї Арзамас-16. ■ 1979 р. В Ірані повалено шаха, країну проголошено ісламською республікою.

Редактор номера
Світлана ПИСАРЕНКО.

Редколегія:
Леонід БРОВЧЕНКО,
Анатолій ГОРЛОВ,
Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Іван ІЛЛЯШ,
Світлана ПИСАРЕНКО,
Віталій СУДДА.

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

► Рукописів не повертаємо.

► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

® Платні матеріали.

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна:
для фізичних осіб — 3,30 грн.
та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.
СПДФО Гайденок В. І.
(Друкарня «Нормальні ціни») 61068, м. Харків,
вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 86
БАТ «Видавництво
«Вільна Україна»
79026, м. Львів,
вул. В. Великого, 2.

Зам. 150
БАТ «Видавництво
«Київська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.
Зам. 1108

Фотоформи виготовлено
в КЦ редакції газети
«Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047,
Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53,
454-81-34,
454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua
— загальний
reklama@golos.com.ua —
відділ реклами
let@golos.com.ua —
відділ листів
foto@golos.com.ua —
відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів
використовується інформаційно-
пошукова система Верховної
Ради України «Законодавство»

■ Internet:
http://uamedia.visti.net/golos